

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1475, 9 Ιούνη 2021

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ 10/6
ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ 16/6

ΣΤΟΡ ΣΤΟΝ
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ
ΑΠΟΛΥΣΤΕ
ΤΟΝ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2021
Πάλη για να
αλλάξουμε
το σύστημα σελ. 20

Γυρίστε στις σελίδες 2, 4, 5, 7, 8, 10, 11

Όχι στην ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ

Μετά το άρθρο της Καθημερινής για την επικείμενη “εμβληματική” μεταρρύθμιση του ΕΣΥ, ήρθε ο ίδιος ο Μητσοτάκης να διατρανώσει τις προθέσεις της κυβέρνησης -κάτι που αναδεικνύει ταυτόχρονα τη σημασία της συνέχειας που δίνουν οι εργαζόμενοι/ες στην Υγεία με την πανυγειονομική απεργία της 16 Ιούνη.

“Κάναμε κάποια πρώτα βήματα υποχρεωτικής, όπως απεδείχθη, συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα. Είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα παρακαταθήκη για την επόμενη ημέρα ...Το ΕΣΥ δεν είναι υποχρεωτικά κρατικό ...Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η πρωτοβάθμια περίθαλψη είναι ίσως η μεγαλύτερη πρόκληση για την επόμενη ημέρα, το κτίσιμο ενός νέου συστήματος πρωτοβάθμιας φροντίδας ...Το μεγαλύτερο πρόβλημα παρουσιάστηκε στα περιφερειακά νοσοκομεία. Πρέπει να φτιάξουμε έναν ορθολογικό νοσηλευτικό χάρτη ...Αν δεν το κάνουμε τώρα θα έχουμε χάσει μια μεγάλη ευκαιρία”. Ο Μητσοτάκης δηλώνει με αυτά τα χυδαία λόγια ότι θα προσπαθήσει να συνεχίσει τον πόλεμο που κήρυξε η Νέα Δημοκρατία στο ΕΣΥ από τα χρόνια των μνημονίων.

Στο πλαίσιο των μνημονιακών επιθέσεων η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων είχε βάλει μπροστά από το 2012 μια τεράστια επίθεση με στόχο να κλείσουν εκατοντάδες τμήματα και κλινικές, καθώς και νοσοκομεία ολόκληρα. Ο Άδωνις Γεωργιάδης ανέλαβε υπουργός Υγείας το καλοκαίρι του 2013 για να κλιμακώσει αυτή την επίθεση και να τσακίσει τις αντιστάσεις που είχαν ξεκινήσει και συντονίζονταν.

Η αντίσταση απλώθηκε σε όλα τα νοσοκομεία της Αττικής και της επαρχίας που μπήκαν στο στόχαστρο. Από την Πολυκλινική, το Γενικό Πατησίων, το Λοιμωδών και το Αμαλία Φλέμινγκ -τα κλεισίματα των οποίων θα χτυπούσαν κατά κύριο λόγο εργατογειτονιές- μέχρι τα νοσοκομεία Σαντορίνης, Χίου, Μυτιλήνης, Ικαρίας, Λήμνου, Σάμου, Κέρκυρας κ.α. Και από όλα τα ψυχιατρικά νοσοκομεία της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης που επίσης μπήκαν στο στόχαστρο των λουκέτων, μέχρι τους γιατρούς του ΕΟΠΥΥ που προχώρησαν σε απεργία διαρκείας ενάντια στις απολύσεις και τη διάλυση της δημόσιας πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

ΑΓΙΑ ΟΛΓΑ Συνδικαλιστική δίωξη

Σε μια προσπάθεια δημιουργίας κλίματος τρομοκρατίας η διοίκηση του Αγία Όλγα κάλεσε τη Ρούλα Σακκά, εργαζόμενη στο μικροβιολογικό του νοσοκομείου Αγία Όλγα και μέλος του σωματείου με την Ταξική Πορεία, σε έγγραφη απολογία επειδή εφαρμόζει το θωρο.

Η διοίκηση του νοσοκομείου θεώρησε ότι μπορεί να το καταργήσει, παρότι το θωρο απορρέει από τον νόμο που ισχύει. Με τη χρήση του φόβου και την κατάχρηση εξουσίας έχει καταφέρει να το αφαιρέσει από τους περισσότερους εργαζόμενους και τώρα βάζει στο στόχαστρο μια εργαζόμενη που το έχει υπερασπιστεί, αλλά και που είναι ενεργή στους αγώνες του νοσοκομείου.

Η Μαρία Ντάσιου, που συμμετείχε στη μάχη ως γιατρός του ΕΟΠΥΥ σχολιάζει στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Η προσπάθεια σήμερα είναι να μετατρέψουν την πρωτοβάθμια περίθαλψη από παρόχους Υγείας σε αγοραστές. Να έρχεται δηλαδή ο κόσμος στα Κέντρα Υγείας και εμείς να στέλνουμε σε ιδιώτες τις εξετάσεις που πρέπει να κάνουν. Το 2013 κρατήθηκε μόνο ένα ή δύο εργαστήρια στο ΙΚΑ στο κέντρο με αποτέλεσμα όλες οι διαγνωστικές εξετάσεις να γίνονται πλέον στα ιδιωτικά κέντρα.

Δόθηκαν πολύ μεγάλοι αγώνες με απεργίες που ξεκίνησαν από 24ωρες και κλιμακώθηκαν. Φτάσαμε να απεργούμε τρεις μήνες. Η συμμετοχή των συναδέλφων ήταν από 80 μέχρι 100%. Ήταν όμορφες μέρες, διεκδικητικές, αλλά και πολύ δύσκολες, χτυπηθήκαμε και οικονομικά. Κρατήθηκαν πολλά ΙΚΑ και Κέντρα Υγείας ανοιχτά. Δυστυχώς όμως απολύθηκαν γύρω στις δυο χιλιάδες συνάδελφοι. Το κακό ήταν ότι δεν δόθηκε η μάχη ενιαία. Ήταν λάθος αυτό, δεν είχαμε διαφορετικά συμφέροντα οι διαφορετικές βαθμίδες της Υγείας. Άλλωστε τις επιθέσεις που έγιναν στην πρωτοβάθμια Υγεία τις προσπάθησαν αργότερα και αλλού. Πρέπει να συνεχίσουμε με συλλογικούς αγώνες συντονισμένους σε όλες τις βαθμίδες”.

“Δεν τους ενδιαφέρει”

Το κτίριο της διαγνωστικής μονάδας Κοσμοϊατρική, που σήμερα βρίσκεται ακριβώς απέναντι από την είσοδο του πρώην Κρατικού Πατησίων δείχνει γλαφυρά το όραμα και το αποτέλεσμα της πολιτικής του Μητσοτάκη. Πάνω από 1 εκατομμύριο κόσμο κάλυπταν τα νοσοκομεία του κέντρου, οι εργαζόμενοι στα οποία έδωσαν μια τεράστια μάχη. Η Ρούλα Σακκά, εργαζόμενη τότε στο 7ο νοσοκομείο ΙΚΑ, τονίζει: “Δεν τους ενδιαφέρει η υγεία του λαού. Ακόμη κι αυτό που λένε ότι θα πληρώνουν τα ταμεία δεν ισχύει, διότι και τα ταμεία τα έχουν διαλύσει. Ακόμη όμως κι αν μπορούσαν να πληρώνουν μέσω της ασφάλισης, το σκεπτικό είναι λανθασμένο: η περίθαλψη δεν είναι ανταποδοτική, πρέπει να παρέχεται ανεξάρτητα από το αν δουλεύεις και πληρώνεις εισφορές.

Η ΝΔ έλεγε από το 2013 ευθαρσώς ότι δεν την ενδιαφέρει η Υγεία. Αυτό που χάθηκε τότε είναι ότι πέτυχαν να κλείσουν νοσοκομεία και να χτυπήσουν τη μονιμότητα. Το μεγάλο κίνημα που αναπτύχθηκε τότε όμως έδωσε και απαντήσεις. Κατάφερε και δεν έγιναν απολύσεις στα νοσοκομεία, δεν έκλεισε το Αμαλία Φλέμινγκ εντελώς, κατάφερε και δεν έκλεισαν μια σειρά άλλα νοσοκομεία και στο κέντρο και στην επαρχία. Δόθηκε μάχη ενάντια στο 25ευρο. Τότε η κυβέρνηση κατάλαβε ότι δεν την έπαιρνε να πάει παραπέρα διότι υπήρχε ένα ρωμαλέο κίνημα όχι μόνο στα νοσοκομεία αλλά σε ολόκληρη την κοινωνία.

Η Υγεία που ήθελαν και θέλουν, και τότε και τώρα, είναι η Υγεία μόνο για όσους έχουν. Το 2013 είναι ένα παράδειγμα που πρέπει να το θυμηθούμε. Έχουμε μάχες μπροστά μας, την πανεργατική της 10 Ιούνη και την απεργία στην Υγεία στις 16 Ιούνη. Έχει γίνει και το προχώρημα ότι συντονίζονται και οι επικουρικοί, οι εργαζόμενοι ΟΑΕΔ. Θα είναι μια μεγάλη μάχη”.

Αφροδίτη Φράγκου

2/6, Γενική συνέλευση στο Ιπποκράτειο. Φωτό: Γιάννης Κούτρας

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Οργανώνουμε τις απεργίες στις 10 και 16 Ιούνη

Μαζική και πετυχημένη ήταν η συνέλευση των εργαζόμενων του Ιπποκράτειου νοσοκομείου της Θεσσαλονίκης την Τετάρτη 2/6, με τη συμμετοχή πάνω από 50 εργαζόμενων. Τον λόγο πήρε ανάμεσα σε άλλους και εκπρόσωπος των διοικητικών, υπογραμμίζοντας ότι το νοσοκομείο χρειάζεται προσλήψεις και σε αυτόν τον τομέα. Εκ μέρους του Συντονιστικού των Νοσοκομείων μιλήσαμε για την άρνηση της διοίκησης να συναντήσει τους εργαζόμενους που έδωσαν τη μάχη του κορονοϊού και να βρει λύση στα προβλήματά τους. Τονίσαμε ότι η απαραίτητη συνέχεια είναι η κλιμάκωση.

Ο πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ, Μ. Γιαννάκος μίλησε για την πανελλαδική συγκέντρωση στην Αθήνα στις 16 Ιούνη, τονίζοντας ότι η ΠΟΕΔΗΝ θα βάλει πούλμαν για να διευκολύνει τη συμμετοχή των εργαζόμενων της Θεσσαλονίκης. Πολλοί δήλωσαν αμέσως ότι θέλουν να συμμετάσχουν. Το κάλεσμα να δοθεί συνέχεια αμέσως μετά την πανεργατική είναι σωστό, αλλά χρειάζεται να γίνει πανελλαδική απεργία για να μπορέσουμε να το οργανώσουμε πιο μαζικά. Παράλληλα οργανώνουμε τη μαζική συμμετοχή με το πανό του νοσοκομείου μας στην απεργία της 10 Ιούνη και την απεργιακή συγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης μαζί με τα συνδικάτα.

Γιάννης Κούτρας

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΙΚΑΡΙΑΣ Πρόταση συντονισμού

Επιστολή με πρόταση δράσης προς την ΠΟΕΔΗΝ και τα σωματεία των νοσοκομείων έστειλε ο Σύλλογος Εργαζόμενων Νοσοκομείου Ικαρίας, με κέντρο τη μάχη για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων.

Ο Σωτήρης Δρούλιας, πρόεδρος του Συλλόγου, σημειώνει: “Το θέμα των συμβασιούχων πρέπει να το δούμε σαν προμετωπίδα στο υγειονομικό κίνημα αυτή τη στιγμή. Συμπυκνώνει όλο το νόημα των νόμων που κατεβαίνουν ή θα κατέβουν, με βάση και το άρθρο της Καθημερινής που είδαμε τις προηγούμενες ημέρες, για το ΕΣΥ.

Η ξαναζεσταμένη σούπα των συγχωνεύσεων και των διασυνδέσεων, όλα αυτά που αντιπαλέψαμε το προηγούμενο διάστημα, τα ξαναφέρνουν στο προσκήνιο. Οι συνθήκες εργασίας των συμβασιούχων δείχνουν και το εργασιακό μέλλον των εργαζόμενων αλλά και τα σχέδια για τη λειτουργία του ΕΣΥ με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια: ελαστικά εργαζόμενοι -που είναι και ο στόχος του νόμου Χατζηδάκη ταυτόχρονα-, συρρικνωμένες υπηρεσίες, ΣΔΙΤ, ο ασθενής να βάζει το χέρι στην τσέπη. Είναι μια μάχη που μπορεί να συσπειρώσει όλα τα νοσοκομεία κάτω από το αίτημα της μονιμοποίησης.

Αρχικά υπήρχαν οι απόψεις ότι η μονιμοποίηση είναι κάτι που πρέπει να αντιμετωπιστεί νομικά και δικαστικά. Σαν σωματείο ανοίξαμε τη συζήτηση αυτή για να βάλουμε στο κέντρο τις κινητοποιήσεις. Προτείναμε να συγκροτηθεί μια επιτροπή συμβασιούχων, στην οποία πλέον μετέχει η συντριπτική τους πλειοψηφία. Είναι σε ανοιχτή συνεννόηση με το ΔΣ για να μπορούμε να προγραμματίζουμε τα επόμενα βήματα. Πήραμε την πρωτοβουλία να στείλουμε μια επιστολή στα σωματεία με τα οποία έχουμε συμπορευτεί όλο αυτό το διάστημα και κάνουμε την προσπάθεια να οργανώσουμε κατέβασμα για τις 16 Ιούνη και αμέσως μετά την κινητοποίηση, να πραγματοποιήσουμε μια συνάντηση συντονισμού. Πιστεύουμε ότι χρειάζεται μια κινητοποίηση διαρκείας”.

Στηρίζουμε την εφημερίδα της τάξης μας

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι η εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που κράτησε και κρατάει ψηλά τη σημαία των εργατικών διεκδικήσεων και εν μέσω πανδημίας, της πάλης κατά του φασισμού και του ρατσισμού, της ανάδειξης της αναγκαιότητας του Σοσιαλισμού.

Δίπλα στα σωματεία, στους αγώνες τους, στους πρόσφυγες και μετανάστες, ανέδειξε, με όρους επισημονικής πολιτικής ανάλυσης χρησιμοποιώντας όμως κατανοητή γλώσσα και για τον πιο απλό εργάτη, ότι η σύγκρουση με την αστική τάξη είναι μια διαρκής καθημερινή μάχη που ενισχύει και την ενότητα και το μέτωπο αγώνα που χρειάζεται στις μέρες μας το εργατικό λαϊκό κίνημα.

Στις μέρες μας το σύστημα παλεύει να πνίξει τέτοιες φωνές. Οι εργαζόμενοι οφείλουμε να τις ενισχύσουμε και να τις στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις, οικονομικά και ενεργά.

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι το έντυπο που αξίζει να στηρίζουμε ΟΛΟΙ οικονομικά, διότι στην πραγματικότητα ενισχύουμε τη δική μας φωνή, τη φωνή του λαού, της εργατικής τάξης, της διεθνιστικής αλληλεγγύης, της πάλης κατά της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Μαρία Ζαχαρία, γραμματέας
Εργατικού Κέντρου Πειραιά

Ένα καλό ξεκίνημα ήταν τα 4.800 ευρώ που συγκεντρώθηκαν την πρώτη βδομάδα της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης. Οι πρώτες ενισχύσεις από συντρόφισσες και συντρόφους, φίλες και φίλους της εφημερίδας άρχισαν να φτάνουν:

Φωτεινή Δ. 500 ευρώ, Αναστασία Χ. 200 ευρώ, Λευτέρης Α. 100, Θοδωρής Λ. 60, από 50 ευρώ Νατζίγιε Μ., Γιώργος Τ., Θράσος Τ., Λουίζα Γ., από 30 ευρώ Τζέρι Μ., Μαρίνος Ψ., Νίκος Σ., Ευγενία Κ., Μάνος Γ., από 20 ευρώ Θάλεια Μ., Χρήστος Κ., Νίκη Ζ., Νικηφόρος Π., Φωτεινή Λ., από 15 ευρώ Ειρήνη Φ., Κατερίνα Μ., από 10 ευρώ Αλμπάν Γ., Δήμητρα Τ., Μανώλης Μ., Χριστίνα Π., Κατερίνα Τ., Γιώργος Ζ.

Ευχαριστούμε επίσης όσες και όσους γράφτηκαν συνδρομητές: Σάκης Κ., Μαρία Α., Άννα Τ., Κατερίνα Θ., Βασίλης Κ., Βασίλης Λ., Παντελής Γ., Δήμητρα Λ., Μάνος Γ., Σταύρος Ψ., Μάνος Κ., Δάνος Π., Λίλιαν Μ., Ειρήνη Φ., Κατερίνα Δ., Έφη Γ., Μάνθος Α., Λευτέρης Μ., Μανώλης Φ., Νίκος Κ., Σπύρος Κ., Μαρία Π., καθώς και το Σωματείο Οδηγών Δήμου Αθήνας, τον ΣΥΔΑΣΑΠ και την ΟΜΥΛΕ που ανανέωσαν τη συνδρομή τους.

Η Εργατική Αλληλεγγύη στηρίζει και προβάλλει τους αγώνες όλων των εργαζομένων. Στις σελίδες της βρήκαν φιλόξενο χώρο, οι αγώνες που δόθηκαν και δίνονται για το δημόσιο σχολείο και συνολικά στην εκπαίδευση ενάντια στις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές της Κεραμέως.

Δίπλα σε αυτά είναι η φωνή που με συνέπεια στήριξε και στηρίζει τις αντιρατσιστικές μάχες μέσα και έξω από τα σχολεία, για να υπερασπίσουμε τους πρόσφυγες, τους μετανάστες και τα παιδιά τους, ενάντια στη ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ.

Σήμερα μπροστά στις μάχες που έχουμε να δώσουμε, τέτοιες φωνές είναι ένα στήριγμα που χρειάζεται να ενισχύσουμε και να δυναμώσουμε.

Στέλλα Τραγά,
γενική γραμματέας ΣΕΠΕ Αιγάλεω

Η Εργατική Αλληλεγγύη έχει βοηθήσει πάρα πολύ τον αγώνα που δίνουμε για την επαναπρόσληψή μας στο Υπουργείο Οικονομικών, έχοντας γνωστοποιήσει το τι συμβαίνει σε πάρα πολύ κόσμο.

Σε κάθε μας εκδήλωση είναι εκεί και προσπαθεί να διαδώσει όχι μόνο τον δικό μας αγώνα, αλλά όλων των κοινωνικών ομάδων που αγωνίζονται την εποχή της ανεργίας. Αυτή είναι μια πολύ σημαντική προσπάθεια, η σύνδεση όλων όσων παλεύουν ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης.

Τη διαβάζω κάθε βδομάδα, την ενισχύω και την προτείνω και σε άλλους. Γιατί είναι η μόνη εφημερίδα που αναδεικνύει τα πραγματικά προβλήματα των εργαζομένων μέσα από τη δική τους φωνή. Πάει όμως κι ένα βήμα παραπέρα από τη στήριξη, έχοντας κάθε φορά προτάσεις για το πώς μπορούν να οργανωθούν καλύτερα οι αγώνες μας. Μέσα από το άρθρο αλλά και τους ανθρώπους της που τη διακινούν.

Για όλους αυτούς τους λόγους, αξίζει να την ενισχύσει όλος ο κόσμος! Και να απευθύνεται σε αυτήν για κάθε εργασιακό πρόβλημα που αντιμετωπίζει.

Λίτσα Κόκκορη, συμβασιούχα καθαρίστρια
Υπουργείου Οικονομικών

Ενάμισι χρόνος πανδημίας, ενάμισι χρόνος αγώνων των υγειονομικών ενάντια στις πολιτικές διάλυσης της ΝΔ στην Υγεία. Απέναντι στην άθλια κυβερνητική προπαγάνδα περί θωρακισμένου ΕΣΥ ή δήθεν διπλασιασμού των κλινών ΜΕΘ και σπάζοντας στα προαύλια των νοσοκομείων το καθεστώς τρομοκρατίας και απαγορεύσεων που επιβλήθηκε τάχα για την προστασία μας από τον κορονοϊό, το υγειονομικό κίνημα έδωσε δυναμικά απαντήσεις.

Ο σύλλογός μας από την πρώτη στιγμή, ως κομμάτι του υγειονομικού κινήματος, ήταν εκεί να διεκδικήσει προσλήψεις, σύσταση κρεβατιών ΜΕΘ, Μέτρα Ατομικής Προστασίας για το προσωπικό, μαζικά τεστ για την κοινωνία, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων. Υποδέχτηκε αγωνιστικά τον πρωθυπουργό όπως αρμοζε, σπάζοντας το προφίλ του λαοφίλου ηγέτη που καλλιεργούν συστηματικά τα φιλοκυβερνητικά ΜΜΕ.

Σε όλους αυτούς τους αγώνες, πολύτιμος συμπαραστάτης αναδείχτηκε η Εργατική Αλληλεγγύη. Με τις συνεχείς ανταποκρίσεις της και μέσα από τα άρθρα της, συνέβαλλε ανεκτίμητα, ανοίγοντας με τόλη την κουβέντα και οπλίζοντας όλους μας με τα αναγκαία επιχειρήματα. Άλλωστε, από την εποχή των μνημονίων, το νησί μας και οι αγώνες του φιλοξενήθηκαν και αναδείχτηκαν και με το παραπάνω στις σελίδες της. Της ευχόμαστε ολόψυχα καλή συνέχεια!

Σωτήρης Δρούλιας, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου Ικαρίας

Μέσα στον πανδημικό κυκλώνα κατάρυσης ελευθεριών, στην προσπάθεια να μπει ταφόπλακα στα εργασιακά, ασφαλιστικά, συνδικαλιστικά δικαιώματα, υπάρχει η εβδομαδιαία εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη, που διανέμεται στους εργασιακούς χώρους, ενημερώνοντας τους εργαζόμενους και προσφέροντας πολύτιμες υπηρεσίες στο εργατικό κίνημα.

Συνδράμουμε μαζί με τον πρόεδρό μας και το Σωματείο των οδηγών του Δήμου Αθηναίων την εφημερίδα η οποία αποτελεί μια φωνή ενάντια στην προσπάθεια φίμωσης του εργατικού κινήματος.

Οι εργαζόμενοι στην Διεύθυνση Καθαριότητας εκτιμούν τους ανθρώπους της εφημερίδας που επισκέπτονται τον χώρο και κυκλοφορούν το πάντα ενδιαφέρον εβδομαδιαίο φύλο με άρθρα, με απόψεις, με νέα από δραστηριότητες, κινητοποιήσεις, φοιτητικά νέα, διεθνή επικαιρότητα κινήματων άλλων χωρών, συντονισμό των εργατικών σωματείων για τους αγώνες που οργανώνονται.

Αξιόλογη προσπάθεια που δημιουργεί τις προϋποθέσεις να υπάρξει μια φωνή δυναμική, μαζική, μαχητική ώστε να αντιδράσουμε όλοι σε όλα αυτά που συμβαίνουν με αγώνες στου εργασιακούς χώρους και στους δρόμους.

Θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε την έκδοση της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη για να προσφέρει σημαντικό έργο.

Ηλίας Κουτσιμπέλης,
πρόεδρος του Σωματείου οδηγών
Δήμου Αθηναίων «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

Γύρω στο 2004 της ευμάρειας, αγωνιζόμεσταν για μια θέση στον ήλιο, συμβασιούχοι της γενιάς των 600 , δίναμε αγώνες για μονιμοποίηση.

Η Εργατική Αλληλεγγύη μας έδωσε το βήμα για να κοινωνήσουμε με τον υπόλοιπο κόσμο της εργασίας το δικαιο αίτημα μας, να ενσωματωθούμε στο Συνδικαλιστικό Κίνημα. Και νικήσαμε!

Ακολουθούσαν αγώνες άνισοι και σκληροί. Ενάντια στο κλείσιμο της Ολυμπιακής από τον SUPER- νεκροθάφτη εργαζομένων υπουργό. Την υπεράσπιση των θέσεων εργασίας (μετατάξεις) εν μέσω 1ου μνημονίου.

Σήμερα στις σύγχρονες γαλέρες της ΑΑΔΕ, συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για ανθρώπινες συνθήκες εργασίας και για τον Δημόσιο χαρακτήρα των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών.

Συνεχίζω να διαβάζω και να στηρίζω οικονομικά την Εργατική Αλληλεγγύη. Την εφημερίδα της Τάξης μας και όχι των εφοπλιστών.

Γιώργος Ρόδης,
Γενικός Σύμβουλος ΠΟΕ ΔΟΥ
με την Αυτόνομη Κίνηση Εφοριακών

Το νομοσχέδιο Χατζηδάκη είναι η τελευταία πράξη μιας μακράς πορείας κατά την οποία επιχειρήθηκε η αποσάθρωση των εργασιακών κεκτημένων με την ελαστικοποίηση της εργασίας και την υπονόμευση των συλλογικών διαδικασιών.

Ταυτόχρονα, αναπτύχθηκε μία ρητορική υπέρ της “επιλογής” του εργαζόμενου να διαπραγματεύεται με τον εργοδότη του για θέματα αμοιβής και ωραρίου, αποκρύπτοντας το πόσο ευάλωτος είναι ο κόσμος της εργασίας σε συνθήκες αυξημένης ανεργίας και οικονομικής κρίσης. Παρόλα αυτά η μεγάλη μάχη είναι στο πώς θα κινητοποιηθεί η κοινωνία, πώς θα συσπειρωθεί ο κόσμος της εργασίας, πώς θα πειστεί ότι η μοίρα του δεν είναι προδιαγεγραμμένη, αλλά μπορεί ακόμα να αντιδράσει, αρκεί να είναι ενωμένος και ενεργός.

Σε αυτή τη μάχη η «Εργατική Αλληλεγγύη» είναι ένα μεγάλο όπλο, θέτοντας το πολιτικό πλαίσιο με μαχητικότητα και συνεχή παρουσία σε όλα τα κινήματα. Όχι μόνο στο -προφανές- εργατικό κίνημα, αλλά και στην υπεράσπιση του δημόσιου συστήματος Υγείας, καθώς και στην, εξαιρετικά επιτυχημένη, φεμινιστική απεργία στις 8 Μάρτη.

Καλή αντάμωση στο δρόμο!

Μαργαρίτα Συγγενιώτου,
λυρική τραγουδίστρια, οργανωτική
γραμματέας της Πανελλήνιας
Ομοσπονδίας Θεάματος Ακρόαματος

ΝΤΕΛΙΒΕΡΑΔΕΣ

Μέτρα προστασίας και Βαρέα-Ανθυγιεινά

Σοβαρό ατύχημα εν ώρα εργασίας έπαθε ένας ακόμα διανομέας, εργαζόμενος σε φαστφουντά-δικο Big Bad Wolf στον Πειραιά. Δεκάδες είναι τα εργατικά ατυχήματα που έχουν καταγραφεί τους τελευταίους μήνες, με θύματα διανομείς.

Δύο από αυτά ήταν θανατηφόρα. Μέσα στην παρατεταμένη καραντίνα ο φόρτος εργασίας για τη διανομή φαγητού, και όχι μόνο, αυξήθηκε. Χωρίς επιπλέον προσλήψεις οι επιχειρήσεις αύξησαν ακόμα περισσότερο την εντατικοποίηση της δουλειάς των ντελιβεράδων, αντιμετωπίζοντας ταυτόχρονα τα ατομικά μέσα προστασίας και τη συντήρηση των οχημάτων σαν περιττό κόστος.

Ο **Κωνσταντίνος**, εργαζόμενος ως διανομέας στο e-food, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη με αφορμή το πρόσφατο ατύχημα στον Πειραιά: “Το παληκάρι δούλευε και κατά τις 8 το βράδυ του βγήκε αυτοκίνητο από το στοπ και τον χτύπησε. Τώρα βρίσκεται σε κώμα. Δεν φορούσε κράνος γιατί η επιχείρηση δεν παρέχει καθόλου εξοπλισμό. Για την επιχείρηση δεν είναι κάτι ακριβό, θα έπρεπε να του τα παρέχει. Γενικότερα υπάρχει πίεση στη δουλειά αυτή, σου δίνουν για παράδειγμα τέσσερις παραγγελίες μαζί και σου λένε ‘τρέξε’. Υπάρχει το άγχος, ο κίνδυνος, αλλά και οι καιρικές συνθήκες που την κάνουν ακόμα πιο δύσκολη δουλειά. Και τα ωράρια έτσι όπως είναι, δημιουργούν κόπωση και κάνεις λάθη από ένα σημείο και μετά.

Θέλουμε λοιπόν βαρέα και ανθυγιεινά και το κανονικό μας οκτώωρο. Και αυξήσεις στους μισθούς. Το συνδικάτο επισιτισμού-τουρισμού θα κάνει παράσταση διαμαρτυρίας με μηχανάκια την Τετάρτη 9 Ιούνη στο Υπουργείο Εργασίας. Και φυσικά στην πανεργατική απεργία της 10 Ιούνη θα συμμετάσχουμε κι εμείς, το οργανώνουν τα σωματεία μας. Και ενάντια στον νόμο Χατζηδάκη αλλά και για τα αιτήματα του κλάδου μας”.

ΔΗΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Καταγγελία

Εδώ και 5 χρόνια πολεμάνε εμένα και τη σύζυγό μου. Δουλεύοντας έγκυος πάνω στο αμαξάκι του δήμου η γυναίκα μου έπαθε αποκόλληση.

Ενώ φέραμε σχετικό χαρτί από γιατρό, την έλεγαν τρελή. Τώρα δέχεται εκφοβισμό από την προϊσταμένη, βάζει άλλες εργάτριες να την παρακολουθούν αν κάνει σωστά τη δουλειά της, να τη βγάζουν φωτογραφίες, πράγμα που είναι παράνομο. Τη χρεώνουν με παραπάνω εργασία και βάρδιες. Της έχουν κόψει παράνομα τρία ημερομίσθια τότε που είχε πάθει την αποκόλληση. Και σε μένα κάνει τα ίδια η προϊσταμένη: πήγαινα να πιάσω δουλειά και έσβηνε την υπογραφή μου. Μου έχουν κόψει επίσης τρία μεροκάματα.

Η κατάσταση είναι δραματική, ακόμη και ο αντιδήμαρχος δεν δίνει σημασία και δεν είναι με τους εργαζόμενους. Έχω καταγγείλει επίσης ότι κάποια άτομα έχουν γίνει μόνιμα παράνομα. Δεν έχω βρει κάποια ανταπόκριση ούτε από το σωματείο στο οποίο έχω κάνει και γραπτές αναφορές. Όταν ανέφερα το πρόβλημα σε κάποια κυρία επόπτρια, φώναξε τον επιστάτη να με απειλήσει. Είπα ότι θα πάω στον εισαγγελέα γιατί φοβάμαι για τη σωματική μου ακεραιότητα, ενώ και η γυναίκα μου θα δηλώσει παραίτηση αν συνεχίσουν αυτά.

Κώστας Διακαντάκης,

οδοκαθαριστής στον δήμο Ηρακλείου Κρήτης

2/6, Απεργία των εργαζόμενων στο υπ. Εργασίας.
Φωτό: Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Κάτω τα χέρια από την Επιθεώρηση Εργασίας

Ποια είναι η κατάσταση στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) αυτή τη στιγμή;

Το ΣΕΠΕ βρίσκεται στην χειρότερη φάση του. Η υποβάθμιση ξεκίνησε όταν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τον Ιούνη του 2019 με υπουργό τον Βρούτση το μετέτρεψε από αυτόνομη ειδική γραμματεία που υπόκειται στο Υπουργείο Εργασίας σε μια γενική διεύθυνση του υπουργείου χωρίς επικεφαλής, κατεύθυνση και πραγματική στόχευση. Χρειαζόμαστε οπωσδήποτε στελέχωση με νέους μόνιμους υπαλλήλους και αναβάθμιση της υλικοτεχνικής υποδομής, ειδικά σε αυτή την εποχή που τα εργατικά δικαιώματα καταπατώνται περισσότερο από ποτέ. Αν δεν έχεις εκπαιδευμένο κόσμο να κάνει αυτή τη δουλειά, δεν μπορεί να γίνει πραγματικός έλεγχος της εργατικής νομοθεσίας. Και το ΣΕΠΕ κάνει τον έλεγχο προς όφελος των εργαζομένων, γιατί ο εργαζόμενος είναι αυτός που χρειάζεται την προστασία. Μέσα στην περίοδο της καραντίνας, μας κατόντησαν να ελέγχουμε την τήρηση των μέτρων προστασίας για την πανδημία, καθώς είχαν δώσει το ελεύθερο στους εργοδότες να κάνουν τα ωράρια εργασίας ό,τι θέλουν.

Ποιες είναι οι παραβιάσεις ενάντια στους εργαζόμενους που έχει να αντιμετωπίσει το ΣΕΠΕ;

Το πρώτο και βασικό είναι η αδήλωτη και ανασφάλιστη εργασία που είναι μια μάστιγα. Κεντρικός είναι και ο έλεγχος των ωραρίων, όταν υπάρχει εργασία σε άλλο ωράριο ή/και σε άλλη μέρα από αυτή που είναι δηλωμένη. Αυτό υποκρύπτει υπερωρίες που δεν πληρώνονται, ένσημα που δεν καλύπτονται. Αυτή είναι και η παραβατικότητα που έχει κορυφωθεί τα τελευταία 10 χρόνια. Με το που ανέβηκε η ΝΔ στην κυβέρνηση, έκανε μια νομοθετική ρύθμιση που άλλαξε τον τρόπο που υπολογίζονται τα πρόστιμα. Παλιότερα το πρόστιμο για μία μόνο αλλαγή στο ωράριο ήταν 1.500 ευρώ, ενώ σήμερα είναι 500-600 ευρώ. Άλλες παραβάσεις είναι η μη καταβολή των δεδουλευμένων, η μη χορήγηση αδειών, επιδομάτων, δώρων. Οι εργαζόμενοι με

Ο Μάνθος Ασλανίδης, εργαζόμενος στο ΣΕΠΕ, μίλησε στον Μάνο Νικολάου

μερική απασχόληση και οι μετανάστες είναι τα πιο χτυπημένα κομμάτια, που εκεί παρατηρούνται οι μεγαλύτερες παραβάσεις εις βάρος τους.

Τι αλλαγές θα φέρει το νομοσχέδιο του Χατζηδάκη στο ΣΕΠΕ;

Το ΣΕΠΕ ουσιαστικά χάνει το νόημα της ύπαρξής του αν περάσει το ν/σ, καθώς καταργεί δικαιώματα των εργαζομένων που κατακτήθηκαν με αγώνες χρόνων και τσακίζει συνδικαλισμό και συνδικάτα. Δεν θα μπορούμε να προσφέρουμε την προστασία που αναφέρω παραπάνω, γιατί μας παίρνουν τα νομοθετικά μέσα. Τι θα μπορούμε να ελέγχουμε σαν υπηρεσία με την ανυπαρξία εργατικής νομοθεσίας και τη νομιμοποίηση των απλήρωτων υπερωριών;

Επίσης, με το ν/σ το ΣΕΠΕ μετατρέπεται σε Ανεξάρτητη Αρχή. Έτσι δεν αναβαθμίζεται ή αυτονομείται, αντίθετα πρόκειται για μια επικίνδυνη εξέλιξη. Ως ανεξάρτητη αρχή θα υπόκειται μόνο σε κοινοβουλευτικό έλεγχο χωρίς να λογοδοτεί ουσιαστικά πουθενά για το πόσους ελέγχους έχει κάνει, τι επιχειρήσεις ελέγχει και τι πρόστιμα βάζει. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι κινδυνεύει να λειτουργεί στα όρια της αυθαιρεσίας. Είναι θολή η εικόνα αν οι επιθεωρητές θα έχουν ελευθερία να κάνουν τη δουλειά τους. Κι αυτό γιατί ο Διοικητής της Επιθεώρησης Εργασίας, που θα έχει τον απόλυτο έλεγχο πλέον, θα λειτουργεί ως μάντζερ με κριτήρια ιδιωτικοοικονομικά. Ένας φιλελεύθερος επικεφαλής πωιν τα συμφέροντα θα θέλει να υπηρετήσει, των εργαζομένων ή των εργοδοτών;

Ακόμα μια υποβάθμιση είναι ότι με το νέο ν/σ μεταφέρουν από το ΣΕΠΕ τις συμπληρωτικές διαφορές εργαζομένων με τους εργοδότες στη δικαιοδοσία του ΟΜΕΔ (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας). Για να προχωρήσει όμως ο ΟΜΕΔ πρέπει να συμφωνούν και οι δύο μεριές.

Με απλά λόγια, οι εργαζόμενοι μπορούν να καταφύγουν στον ΟΜΕΔ ενάντια σε έναν εργοδότη που παραβιάζει τις συλλογικές συμβάσεις, μόνο με τη σύμφωνη γνώμη του εργοδότη.

Ποια είναι η αντίδραση των εργαζομένων απέναντι στο νομοσχέδιο;

Μετά τη δημοσιοποίηση του νομοσχεδίου του Χατζηδάκη υπήρξε μια αρκετά μεγάλη ενεργοποίηση και κινητοποίηση των συναδέλφων επιθεωρητών Εργασίας που εναντιώνονται στα εργασιακά-συνδικαλιστικά θέματα που ανοίγει, αλλά και στη μετατροπή του ΣΕΠΕ σε Ανεξάρτητη Αρχή. Έγινε μια μαζική γενική συνέλευση διαδικτυακά που κάλεσε ο Σύλλογος Εργαζομένων του Υπουργείου Εργασίας για να γίνει η ενημέρωση για το τι προβλέπει το νομοσχέδιο. Αργότερα αποφασίστηκε η συμμετοχή μας στην πανεργατική απεργία μαζί με την ΑΔΕΔΥ και επιπρόσθετα μια δική μας 24ωρη απεργία στις 2 Ιούνη που δείχνει πόσο θέλουμε να παλέψουμε ενάντια στον Χατζηδάκη και την κυβέρνηση. Εκείνη τη μέρα πραγματοποιήθηκε απεργιακή κινητοποίηση έξω από το Υπουργείο όπου συμμετείχαν αρκετοί υπάλληλοι της κεντρικής υπηρεσίας του υπουργείου και επιθεωρητές, καθώς και ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης με το πανό του. Η απεργία είχε επιτυχία και πολλές από τις επιθεωρήσεις τοπικά δεν λειτούργησαν καθόλου.

Πώς οργανώνεται η πανεργατική απεργία στις 10 Ιούνη;

Το σωματείο έχει βγάλει ανακοίνωση για τη συμμετοχή στην πανεργατική απεργία και στη διαδήλωση, αλλά αυτό δεν αρκεί. Τις τελευταίες εβδομάδες με την προκήρυξη του Συντονισμού για την πανεργατική οργανώνουμε πιο συστηματικά εξορμήσεις το πρωί την ώρα που έρχονται οι συνάδελφοι στη δουλειά στην κεντρική υπηρεσία της Επιθεώρησης στην Αghισιάου. Τις επόμενες μέρες θα απλώσουμε τις εξορμήσεις και στο κτίριο του Υπουργείου Εργασίας. Κινητοποιούμε τον κόσμο για μαζικό κατέβασμα μας με πανό στην πορεία στην Κλαυθμώνος.

Εξορμήσεις
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6

Σώμα Επιθεώρησης
Εργασίας, Αγησιλάου 8πμ
ΑΑΔΕ Καλλιθέα, 8πμ
ΕΡΤ, Μεσογείων 8.30πμ
Νοσοκομείο Ευαγγελισμός
8πμ
Νοσοκομείο Ελενας
2.30μμ
Νοσοκομείο Αγ. Σάββας
1μμ
Νοσοκομείο Αλεξάνδρας
7πμ
Νοσοκομείο Ερυθρός
11πμ
Νοσοκομείο Αγ. Ολγα 7πμ
Νοσοκομείο Γεννηματάς
1.45μμ
Νοσοκομείο Αμαλία
Φλέμιγκ 7πμ
Νοσοκομείο ΚΑΤ 7πμ
Νοσοκομείο Σισμανόγλειο
1.30μμ
Νοσοκομείο Δρομοκαϊτειο
7.45πμ
Νοσοκομείο Αττικό 7.30πμ
Τζάνειο 2.30μμ
Κρατικό Νίκαιας 2.30μμ
Νοσοκομείο Συγγρός 12μ
Νοσοκομείο Αγ. Σοφία 8πμ
Αγλαΐα Κυριακού 8πμ
Νοσοκομείο Χανίων 12μ
ΠΑΓΝΗ Ηράκλειο Κρ 7πμ
ΑΧΕΠΑ 8πμ
Ιπποκράτειο Θεσ 8πμ
Νοσοκομείο Βόλου 11πμ
Ονάσειο 6.30πμ
Καθαριότητα δου
Διαμερίσματος Δ. Αθήνας
12μ
Βρεφοκομείο Δ. Αθήνας
Εξάρχεια 7.45πμ
Δημοτικά Ιατρεία Ν.
Κόσμου 9πμ
Γκαράζ Δ. Αγ. Αναργύρων
6πμ
Γκαράζ Δ. Ν. Ιωνίας 6πμ
Δημαρχείο Νίκαιας
11.30πμ
Δημαρχείο Πειραιά 11πμ
Γκαράζ Δ. Ν. Σμύρνης 6πμ
Τεχνική Υπηρεσία
Δ. Ελληνικού-
Αργυρούπολης 10πμ
Γκαράζ Δήμου
Περιστερίου 6πμ
Δημαρχείο Χανίων 12μ
ΙΚΑ Κυψέλης 1μμ
ΔΟΥ Αγ. Αναργύρων 9πμ
ΔΟΥ Γλυφάδας 11πμ
Γενική Ταχυδρομική Ρέντη
6.30πμ
Καλλιτεχνικό ΓΕΛ
Περιστερί 7.45πμ
15ο ΓΕΛ Κυψέλης 7.45πμ

ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
Αντίσταση
στην
ιδιωτικοποίηση

Με εντέλλεσθε και αστυνομία απαντάει η δημοτική αρχή Καλλιθέας στην απεργία – αποχή εργαζόμενων του δήμου από τις διαδικασίες εισαγωγής και λήψης αποφάσεων που αφορούν τη συγκρότηση “Αναπτυξιακού Οργανισμού των ΟΤΑ”.

Η συμμετοχή στην απεργία – αποχή έγινε ύστερα από κάλεσμα της ΠΟΕ ΟΤΑ και του Συλλόγου Εργαζόμενων του δήμου Καλλιθέας, ξεκινώντας από το βράδυ της Πέμπτης 3/6. Το πρωί της επόμενης, η δημοτική αρχή απάντησε με εκβιασμούς και απειλές σε βάρος των εργαζόμενων που συμμετείχαν στην απεργιακή κινητοποίηση ενώ το μεσημέρι έστειλε εντέλλεσθε για να προχωρήσουν οι διαδικασίες για τον Αναπτυξιακό Οργανισμό. Οι εργαζόμενοι/ες απάντησαν με κατάληψη των χώρων στους οποίους θα γίνονταν οι διαδικασίες και η συνέχεια ήταν να κληθεί η αστυνομία για να καταστείλει την κατάληψη. Ο Σύλλογος Εργαζόμενων απαίτησε την απόσυρση του εντέλλεσθε και δηλώνει ότι θα συνεχίσει τη μάχη για να διαφυλάξει τον δημόσιο χαρακτήρα των υπηρεσιών του δήμου. Ανακοίνωση συμπαράστασης έβγαλε και η κίνηση “Μια πόλη στον δρόμο”, καλώντας τους κατοίκους της Καλλιθέας να αντισταθούν στην ιδιωτικοποίηση των δημοτικών λειτουργιών.

Ο **Ραφαήλ Μηλιώνης**, πρόεδρος του συλλόγου εργαζόμενων του Δήμου Καλλιθέας, εξηγεί στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Ο αναπτυξιακός οργανισμός είναι μια παράλληλη δομή που προσπαθούν να δημιουργήσουν κάποιοι δήμαρχοι, μια ανώνυμος εταιρία με διοικητικό συμβούλιο στο οποίο δεν θα υπάρχουν ούτε αιρετοί, ούτε εργαζόμενοι. Θα είναι διορισμένοι. Βάσει του καταστατικού της θα μπορεί να αναλαμβάνει έργα για τον δήμο. Σε αυτά δεν συμπεριλαμβάνονται μόνο η οδοκάθαυση, η διακομιδή, οι εργασίες πρασίνου κλπ, αλλά όλα: τμήμα προμηθειών, πρωτόκολλο, μηχανογράφηση, όλο τον κύκλο εργασιών. Κι αυτό με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου, χωρίς να περάσει από δημοτικό συμβούλιο ή οικονομική επιτροπή.

Με λίγα λόγια, με το πρόσχημα ότι δεν μπορούν να προσλάβουν προσωπικό πηγαίνουν σε αυτή τη ‘λύση’. Ο δικός μας δήμαρχος, **Δημήτρης Κάρναβος**, είναι αντιπρόεδρος της ΚΕΔΕ. Είναι λοιπόν υποκριτικό να λέει ότι ‘δεν τον αφήνουν’ να προσλάβει προσωπικό. Είναι πολιτική

βούληση, θέλουν να τα ιδιωτικοποιήσουν όλα. Την ίδια ώρα που γίνονταν αυτά τα γεγονότα στον δήμο Καλλιθέας ήμουν στο δικαστήριο για τους συναδέλφους που είχαν απολυθεί με λήξη σύμβασης και η δικηγόρος του δήμου έλεγε ‘δεν τους χρειαζόμαστε’.

Καταφέραμε μέσω της ΠΟΕ ΟΤΑ και πήραμε απόφαση για γενική απεργία-αποχή από όλες τις διαδικασίες που βοηθούν στη σύσταση αναπτυξιακού οργανισμού. Η διαδικασία λοιπόν σε εμάς έχει κατορθωθεί να κολλήσει. Η συνάδελφος που πρέπει να πρωτοκολλήσει τα απαραίτητα έγγραφα για να πάνε στην οικονομική επιτροπή, ή ακόμα και στο δημοτικό συμβούλιο, δεν το κάνει, επικαλούμενη την απεργία-αποχή.

Εκτέθηκαν

Ο δήμαρχος έκανε το μεγάλο λάθος να στείλει το εντέλλεσθε, κάτι που δεν γίνεται στην περίπτωση της απεργίας, ενώ αναγκάστηκε να πει ότι δεν κάλεσε αυτός την αστυνομία, κάτι που δεν ισχύει. Στην πραγματικότητα εκτέθηκαν πολύ. Σήμερα το πρωί (7/6) κάναμε μια ανοιχτή συνέλευση εργαζόμενων στην είσοδο του δημαρχείου με τη συμμετοχή μελών των ΔΣ των συλλόγων εργαζόμενων όμορων δήμων και της ΕΕ της ΠΟΕ ΟΤΑ.

Ο δήμαρχος δέχτηκε να άρει το εντέλλεσθε και να μην ξαναπιέσει τους συναδέλφους που δηλώνουν απεργία-αποχή σε καμία διαδικασία, ενώ προχώρησε στον ορισμό συνάντησης με το ΔΣ την Τρίτη το πρωί. Οι εργαζόμενοι είχαμε μια σημαντική νίκη. Θα δούμε αν ο δήμαρχος θα συνεχίσει στα δικαστήρια, γιατί πολιτικά δεν κάνει πίσω από την προσπάθεια της σύστασης αναπτυξιακής επιτροπής. Ο αγώνας συνεχίζεται. Την Πέμπτη στην πανεργατική απεργία θα συμμετάσχουμε μαζικά, την προπαγανδίσουμε στη συνέλευση και τις επόμενες μέρες θα την οργανώσουμε”.

Αφροδίτη Φράγκου

ΔΗΜΟΣ ΑΓΙΑΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
‘Όχι στις
απολύσεις
συμβασιούχων

Για μια ακόμη χρονιά, η δημοτική αρχή Αγίας Παρασκευής ισχυρίζεται ότι “δεν χωράνε” οι συμβασιούχες στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς, ανακοινώνοντας ότι δεν θα ανανεωθούν όλες οι συμβάσεις με τη νέα χρονιά.

Η περσινή προσπάθεια του δήμου να απολύσει τις εργαζόμενες στους παιδικούς σταθμούς σταμάτησε ύστερα από τον αγώνα που έδωσαν μαζικά. Φέτος η δημοτική αρχή ισχυρίζεται όχι μόνο ότι περισσεύουν, αλλά και ότι χρειάζεται “αναβάθμιση” η υπηρεσία με την αύξηση της αναλογίας εργαζόμενων Τεχνολογικής Εκπαίδευσης και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Επιχειρεί δηλαδή να διασπάσει τους/τις εργαζόμενους/ες και απαξιώνει τη δουλειά τους. Ο Σύλλογος Εργαζόμενων Δήμου Αγίας Παρασκευής καλεί σε συγκέντρωση στο δημαρχείο Αγίας Παρασκευής την ημέρα της πανεργατικής απεργίας, 10/6, στις 8:30πμ. Ο Σύλλογος απαιτεί την ανανέωση των συμβάσεων όλων των συμβασιούχων αλλά και δηλώνει την αντίθεσή του στο νομοσχέδιο Χατζηδάκη. Μετά τη συγκέντρωση στο δημαρχείο οι εργαζόμενοι/ες του δήμου θα κατέβουν οργανωμένα στην απεργιακή συγκέντρωση.

Στάσεις εργασίας στις 3 Ιούνη

Στάσεις εργασίας ενάντια στο νομοσχέδιο Χατζηδάκη πραγματοποίησαν μια σειρά εργατικά σωματεία στις 3 Ιούνη.

Από νωρίς το πρωί της περασμένης Πέμπτης, οι ναυτεργάτες μέλη της ΠΕΝΕΝ μαζί με συμπαραστάτες συγκεντρώθηκαν στο λιμάνι του Πειραιά για να περιφρουρήσουν την απεργιακή κινητοποίηση. Η απεργία των ναυτεργατών δέχτηκε την επίθεση κυβέρνησης κι εφοπλιστών. Όπως καταγγέλει το ναυτεργατικό συνδικάτο «ενώ γνώριζαν πριν 9 μέρες την εξαγγελθείσα απεργία για τις 3/6, συνέχιζαν να βγάζουν χιλιάδες εισιτήρια, ενημέρωναν τους επιβάτες να κατέλθουν στο λιμάνι μαζί και αυτούς με Ι.Χ και φορτηγά αυτοκίνητα και με αυτό τον τρόπο διαμόρφωναν κλίμα οξείας αντιπα-

ράθεσης επιβατών - απεργών και των κλιμακίων της περιφρούρησης της απεργίας. Ταυτόχρονα όπως είναι γνωστό από νωρίς χθες το βράδυ βγήκε δικαστική απόφαση η οποία κήρυξε παράνομη την απεργία της ΠΕΝΕΝ! Επίσης κινητοποιήθηκαν διμοιρίες των ειδικών δυνάμεων του Λιμενικού Σώματος και μάλιστα ορισμένοι από αυτούς στάλθηκαν με ειδική αποστολή την καταστολή της απεργίας από άλλες λιμενικές αρχές του λεκανοπεδίου της Αττικής».

Σε στάσεις εργασίας κατέβηκαν επίσης οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου Ικαρίας, του Αττικού, καθώς και μια σειρά σωματεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Χανιά, Κέρκυρα κ.α.

Παλεύουμε ενωμένοι με τα αδέλφια μας από την Παλαιστίνη, φοιτητές και εκπαιδευτικούς

Μαζική συμμετοχή και πλούσια συζήτηση είχε η εκδήλωση που οργάνωσε το ΣΕΚ στις Σχολές την Παρασκευή 4/6 στο προαύλιο της Νομικής με θέμα «Λευτεριά στη Παλαιστίνη». Το παρών έδωσαν Παλαιστίνιοι φοιτητές από διάφορες σχολές της Αθήνας. Ακολουθούν τα βασικά σημεία από τις ομιλίες του Αντνάν Σεχάντε καθηγητή στη Σχολή Επιστημών Τροφίμων του ΠΑΔΑ, του Τζορτζ Ιμπραήμ πρόεδρο της Γενικής Ένωσης Παλαιστίνιων Φοιτητών και του Γιάννη Σηφακάκη από το συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ - ενώ στη συζήτηση παρέμβαση έκανε και ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Παροικίας Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε.

«Να εκφράσω καταρχήν τις ευχαριστίες μου προσωπικά και εκ μέρους όλης της παλαιστινιακής κοινότητας για την πρόσκληση. Στο Σείχ Τζαράχ Ισραηλινοί έποικοι χρηματοδοτούμενοι από την κυβέρνηση του Ισραήλ προχώρησαν σε έξωση Παλαιστίνιων από τα σπίτια τους για να μείνουν εκείνοι, κάτι που συμβαίνει συστηματικά εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Φανταστείτε μια κατοχική δύναμη να σας πετάει έξω από τα σπίτια σας για να πάρει αυτό που χτίσατε με τόσο κόπο» τόνισε ο Τζορτζ Ιμπραήμ. «Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ από το 1948 έχουν εκδιωχθεί σαν πρόσφυγες 5 εκατομμύρια Παλαιστίνιοι. Ο απολογισμός της πρόσφατης επίθεσης κόστισε τη ζωή 256 ανθρώπων

ανάμεσά τους 66 παιδιά και 40 γυναίκες αφήνοντας πίσω 2.000 τραυματίες. Καταστράφηκαν 17 νοσοκομεία, 1.042 σπίτια και 53 σχολεία. Μια κατοχική δύναμη που σκοτώνει αλόγιστα, δεν μιλάμε για ένα πόλεμο αλλά για μια δολοφονική κατοχή, μια εθνοκάθαρση. Οι πατεράδες μας ήρθαν στην Ελλάδα διωγμένοι στην χώρα που μας δέχθηκε και μας αγάπησε όσο καμιά άλλη τότε στην Ευρώπη. Η τωρινή κυβέρνηση εκφράζει με πρωτοφανή τρόπο για τα ελληνικά δεδομένα την στήριξη της στο δολοφονικό κράτος του Ισραήλ, δηλώνοντας ότι αυτό βρίσκεται σε «αυτοάμυνα». Αλλά το δικαίωμα στην αυτοάμυνα δεν ανήκει στο κατακτητή αλλά στον κατακτημένο. Λευτεριά στην Παλαιστίνη».

Νάκμπα

«Στις 14 Μαΐου 1948, ο επικεφαλής του Παγκόσμιου Σιωνιστικού Κογκρέσου Μπεν-Γκουριόν διάβασε την ιδρυτική διακήρυξη του κράτους του Ισραήλ. Για τους Άραβες, που αποτελούσαν την πλειονότητα των κατοίκων της Παλαιστίνης, ήταν η Ημέρα της Καταστροφής, η Nakba» τόνισε ο **Αντνάν Σεχάντε**. «Μετά το τέλος του πολέμου, το Ισραήλ αντί να πάρει το 55% που προέβλεπε η απόφαση του ΟΗΕ για την διαίρεση της Παλαιστίνης πήρε το 78% των εδαφών της και 850.000 Παλαιστίνιοι αναγκάστηκαν να γίνουν πρόσφυγες. Με τον πόλεμο του 1967 το κράτος του Ισραήλ κατέ-

λαβε σχεδόν όλη την Παλαιστίνη. Η ίδρυση του κράτους του Ισραήλ αποτελεί την αφετηρία του Παλαιστινιακού προβλήματος που υφίσταται μέχρι σήμερα».

«Η ελληνική κυβέρνηση κάνει όλη τη βρωμοδουλειά υπέρ του κράτους του Ισραήλ και στρατιωτικά και οικονομικά και διπλωματικά με αντάλλαγμα τη στήριξη του στον αντιδραστικό ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό για τον έλεγχο των ΑΟΖ και της Αν. Μεσογείου. Αλλά το Ισραήλ δεν είναι παντοδύναμο» τόνισε ο **Γιάννης Σηφακάκης**. «Αυτό που συνέβη τις περασμένες εβδομάδες είναι ένα φοβερό παράδειγμα της δύναμης της αντίστασης των Παλαιστίνιων. Απλώθηκε από τη Γάζα και τη Δυτική Όχθη μέχρι στις ισραηλινές πόλεις. Ήταν μια ενωμένη αντίσταση όλων των Παλαιστίνιων με τη νέα γενιά να πρωτοστατεί, κάτι που αποτυπώθηκε στη γενική απεργία στις 18 Μάη. Υποστηρίζουμε τον αγώνα των Παλαιστίνιων με όποια μέσα διαλέγουν, χωρίς όρους και προϋποθέσεις και επιδιώκουμε τη διάλυση του κράτους του Ισραήλ και την αντικατάστασή του από ένα κράτος στο οποίο να μπορούν να ζήσουν αδελφωμένοι Άραβες και Εβραίοι τσακίζοντας το ρατσιστικό apartheid».

(Μπορείτε να δείτε βίντεο με τις εισηγήσεις της εκδήλωσης στο sekonline.gr)

Γ.Π.

Εκδήλωση «Ενάντια στην Παιδεία των startups» στον Βόλο. Φωτό: ΣΕΚ Βόλου

Για μια Παιδεία που δεν θα είναι «φυτώριο startups»

ΒΟΛΟΣ

Πάνω από 15 άτομα παρακολούθησαν την εκδήλωση που κάναμε στο Θόλο, με θέμα «κίνημα ενάντια στην παιδεία των startups».

Στην εισήγηση ο Π. Γκαργκάνας εξήγησε τις αλλαγές στην Παιδεία, που στόχο έχουν να κάνουν τα πανεπιστήμια φυτώρια startup επιχειρήσεων. Στη συνέχεια το λόγο πήρε η **Τζένη Δ.** δίνοντας το περίγραμμα όλων των αγώνων ενάντια στη ΝΔ, και την ανάγκη να τους συντονίσουμε. Η **Εύη Τ.** περιέγραψε τη δυναμική του φοιτητικού κινήματος στο Βόλο, δίνοντας παραδείγματα του να οργανώνεις αυτή την προσπάθεια, στην προκειμένη, στην αρχιτεκτονική. Την εκδήλωση παρακολούθησαν και αρκετοί μαθητές. Η συζήτηση με αυτούς ήταν για τα βήματα του μαθητικού κινήματος και το πώς μπορούμε να συντονιστούμε, σχολές και σχολεία, για να ανατρέψουμε το νόμο της Κεραμέως. Τέλος, τόνισαμε την ανάγκη οι αγώνες της νεολαίας να συνδεθούν με τους εργάτες και καλέσαμε άπαντες σε συμμετοχή στην απεργιακή συγκέντρωση στις 10 Ιούνη.

Τάσος Τσιούνης, φοιτητής Βόλος

ΚΡΗΤΗ

Την Παρασκευή 4/6 πραγματοποιήθηκε από το ΣΕΚ στις Σχολές στα Χανιά, εκδήλωση με θέμα «Κίνημα ενάντια στην Παιδεία των startups».

Η εκδήλωση έγινε μέσα στον χώρο του Πολυτεχνείου Κρήτης, στο πλαίσιο της προσπάθειας για επανοικιοποίηση των σχολών μας. Ομιλητές ήταν ο **Πάνος Γκαργκάνας** από την Εργατική Αλληλεγγύη και ο **Σεραφείμ Ρίζος**, μέλος του ΔΣ του ΣΕΠΕ Χανίων. Ταυτόχρονα υπήρχε δυνατότητα σύνδεσης στην εκδήλωσή μέσω zoom με φοιτητές και φοιτήτριες από το Ηράκλειο όπου είχαν συγκεντρωθεί στο πάρκο Γεωργιάδη για ομαδική παρακολούθηση της εκδήλωσης. Αφού ολοκληρώθηκαν οι εισηγήσεις των ομιλητών ακολούθησε κύκλος τοποθετήσεων όπου αρκετοί φοιτητές/τριες από τα Χανιά και το Ηράκλειο εξέφρασαν τους προβληματισμούς τους με την ιδέα των ερευνητικών startups, αλλά και γενικότερα με την περαιτέρω είσοδο του κεφαλαίου στις σχολές μας. Η εκδήλωση απ' ότι φάνηκε είχε ενδιαφέρον και έδωσε έναυσμα για περαιτέρω συζητήσεις γύρω από το θέμα της παιδείας και για το πως μπορούμε να παλέψουμε για μία καλύτερη με τους παρευρισκόμενους.

Βαγγέλης Κωνσταντουλάκης, φοιτητής Χανιά

Εκδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Φοιτητές, εκπαιδευτικοί, διοικητικοί, ερευνητές όλοι/ες μαζί στον κοινό αγώνα

Τους τελευταίους μήνες, κέντρο του φοιτητικού κινήματος είναι ο αγώνας ενάντια στις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις Κεραμέως-Χρυσόχοϊδη, οι οποίες είναι καταδεικτικές για το πανεπιστήμιο που ονειρεύεται να διαμορφώσει η κυβέρνηση. Ένα δημόσιο πανεπιστήμιο που θα αποβάλλει τον όποιο κοινωνικό χαρακτήρα έχει η Παιδεία και θα υποτάξει την έρευνα που διεξάγεται στους κόλπους του, στις επιταγές της αγοράς, ώστε εν τέλει να μετασχηματιστεί σε ένα φυτώριο start up επιχειρήσεων. Όσον αφορά στην έρευνα, οι μεταρρυθμίσεις της Κεραμέως έρχονται να οξύνουν την εμπορευματοποίηση της γνώσης και της επιστήμης, ένα φαινόμενο που δεν επιτρέπει στην επιστήμη να αναπτύσσεται αυτόνομα και σύμφωνα με τον ορθολογικό χαρακτήρα που τη διέπει, αλλά τη διαστρεβλώνει τόσο σε επίπεδο σκοπών όσο και ως προς τη διαδικασία διεξαγωγής της.

Τα τελευταία χρόνια, η επιστήμη φαίνεται να παίζει ξεκάθαρα τον ρόλο του σωτήρα του συστήματος. Από τη μια μεριά, ως διέξοδος προς την ανάκαμψη στο πεδίο της οικονομίας με τη στράτευση της στην ανάπτυξη σύγχρονων τεχνολογιών (πχ τεχνητή νοημοσύνη), που θεωρείται ότι θα αυξήσουν την παραγωγικότητα. Από την άλλη, όταν επιτάσσεται για να λύσει τα προβλήματα που προκύπτουν από την άναρχη ανάπτυξη της βιομηχανικής παραγωγής, όπως είναι η πανδημία και η οικολογική καταστροφή.

Στον βωμό του κέρδους

Τέτοιες συνθήκες όμως, στις οποίες η νέα γνώση μετατρέπεται σε άμεσα χρησιμοποιούμενο προϊόν που κάποιος έχει παραγγείλει, δε μπορεί παρά να επηρεάζουν και την ίδια την ερευνητική διαδικασία που παράγει αυτή τη γνώση. Τα ερευνητικά ιδρύματα ανά τον κόσμο καλούνται να προλάβουν να την κατοχυρώσουν και να βγάλουν κέρδος από αυτή. Έτσι, η συνεργασία μεταξύ των επιστημόνων αντικαθίσταται με ακραίο ανταγωνισμό και μυστικοπάθεια, η διεπιστημονικότητα από εξειδίκευση, οι καινοτόμες ιδέες από απλή σύνταξη με τα εκάστοτε trends που είναι πιο πιθανό να αποφέρουν κέρδος. Η παραγωγή επιστημονικών άρθρων γίνεται μετρική αξιολόγησης των ιδρυμάτων, που με βάσει αυτή θα προσελκύσουν χρηματοδότηση και πεδίο κέρδους των εκδοτικών κολοσσών των ερευνητικών περιοδικών που παίρνουν δωρεάν τη δουλειά των ερευνητών και την πωλούν ακριβά.

Κάθε πτυχή της επιστήμης διέπεται από την σύνδεση έρευνας και αγοράς και δε θα μπορούσε να συνέβαινε διαφορετικά με την εργασιακή πραγματικότητα των ερευνητών. Καλλιεργείται στον κλάδο μια κουλτούρα ακραίας εντατικοποίησης με ωράρια εργασίας που διαμορφώνονται "κατά συνείδηση" ή από την εξάντληση. Αυτή η ενσάρκωση του ιδεώδους για τις εργασιακές συνθή-

6/5, Πανεργατική απεργία. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

κες, του νομοσχεδίου Χατζηδάκη, ενισχύεται από τον ανταγωνισμό, την ατομοκεντρική προσέγγιση της καριέρας και την απουσία συλλογικών συμβάσεων και κατοχυρωμένων εργασιακών δικαιωμάτων. Στην Ελλάδα, το εργατικό δυναμικό των ερευνητικών οργανισμών, ετερόκλητο ως προς τις ακαδημαϊκές του ιδιότητες, παραμένει στο μεγαλύτερό του ποσοστό απλήρωτο ή κακοπληρωμένο, ανασφάλιστο και πολλές φορές αναγκασμένο να ετεροαπασχολείται εντός ή εκτός ερευνητικών δομών. Τα τελευταία χρόνια, που το δημόσιο Πανεπιστήμιο υποχρηματοδοτείται σταθερά και το μόνιμο προσωπικό μειώνεται συνεχώς, οι ερευνητές καλούνται πέρα από το ερευνητικό τους έργο να αναλάβουν και διδακτικό έργο, προφανώς με μειωμένο μισθό σε σχέση με τα μόνιμα μέλη ΔΕΠ ή και καθόλου μισθό, αν αυτό πλασάρεται σα μέρος μιας διδακτικής εμπειρίας που πρέπει να αποκτήσουν.

Σε αυτό το πλαίσιο, είναι εξαιρετικά ελπιδοφόρα η σύσταση του νέου **Πανελλαδικού Κλαδικού Σωματείου στην Έρευνα και στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση**, το Σάββατο 15/5. Η συλλογική εκπροσώπηση όλων όσων εργάζονται στην παραγωγή ερευνητικού ή διδακτικού έργου, είναι αναγκαία και έχει διττό ρόλο. Την πάλη για πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα στον κλάδο αλλά και την διεκδίκηση μιας έρευνας που θα διεξάγεται με επιστημονικά κριτήρια και πάνω απ' όλα προς όφελος της κοινωνίας. Η πανεργατική απεργία στις 10 Ιούνη ενάντια στο αντεργατικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη αποτελεί κόμβο σε αυτόν τον αγώνα και ευκαιρία σύνδεσης της μάχης για τα εργασιακά δικαιώματα με τη μάχη ενάντια στο Πανεπιστήμιο Κεραμέως-Χρυσόχοϊδη.

Μυρτώ Μαργέλη, γιατρός,
υποψήφια διδάκτωρ της Ιατρικής
Σχολής ΕΚΠΑ

Χατζηδάκης στην υπηρεσία των εργολάβων

Το προς ψήφιση "ν/σ Χατζηδάκη" πλήττει σοβαρά τους εργολαβικούς εργαζόμενους στα ΑΕΙ.

Με το σημερινό καθεστώς, οι μειοδότες εργολάβοι κερδοσκοπούν μέσω αδήλων υπερωριών, αδειών, ενώ παρακρατούσαν κομμάτια μισθών όταν... θυμούνταν να πληρώσουν τους/τις εργαζόμενους/ες. Όσο για τα πρόστιμα; Ενίοτε, συμφέρει τις εν λόγω εταιρείες να πληρώνουν τα έτσι κι αλλιώς κουτσουρεμένα πρόστιμα, από το να τηρούν την εργατική νομοθεσία! Με το νέο ν/σ υποβαθμίζεται ακόμα περισσότερο το ΣΕΠΕ (γίνεται... "Ανεξάρτητη Αρχή") με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους εργαζόμενους/ες.

Στο δε συνδικαλιστικό κομμάτι, αν κάποιος κάνει προβολή των προβλήσεων του τωρινού τετατομένου στο τέλος του 2013, η τότε μεγαλειώδης απεργία των Διοικητικών στα Πανεπιστήμια των 3,5 μηνών, δεν θα είχε ίσως καν ξεκινήσει! Οι απεργοί που και τότε αντιμετώπιζαν την προοπτική της απόλυσης θα κινδύνευαν ΚΑΙ με φυλάκιση! Μαζικά και... ονομαστικά ταυτόχρονα, καθώς μέσω της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας τα μέλη του σωματείου θα μπορούσαν να φακελώνονται. Τα δε ΑΕΙ θα δούλευαν με το 30% του δυναμικού τους (άρα ακόμα και με απεργία, δεν θα σταμάταγε τίποτα να λειτουργεί). Και φυσικά θα απαγορευόταν η περιφρούρηση της απεργίας! Ακόμα και η εναλλαγή στην κήρυξη απεργίας από πρωτοβάθμιο σε δευτεροβάθμιο και στη συνέχεια από την ΑΔΕΔΥ (ή τη ΓΣΕΕ) με το νέο ν/σ απαγορεύεται, οπότε κάνοντας πάλι προβολή στο 2013, αν υποθέσουμε πως η απεργία άντεχε μέχρι το Νοέμβριο, από τις 25/11 και μετά θα έληγε αυτοδίκαια λόγω απόφασης Δικαστηρίου χωρίς δυνατότητα επανακήρυξης της από ΑΔΕΔΥ ή Ομοσπονδία. Είναι ένα νομοσχέδιο που δεν πρέπει να περάσει και γι' αυτό χρειάζεται να ειμαστε όλοι/ες στην απεργία!

Σπύρος Ανδριώτης,
Διοικητικός εργαζόμενος στο ΕΚΠΑ

ΕΜΜΕ

Με νέα συγκέντρωση στην Πρυτανεία του ΕΚΠΑ τη Δευτέρα 7/6, συνεχίστηκαν οι κινητοποιήσεις για την απομάκρυνση του καθηγητή Ν. Μύρτου που καταγγέλεται για σεξιστικές και παραβιαστικές συμπεριφορές εις βάρος φοιτητριών.

Η **Μαρία Ρίζου**, μέλος του ΣΕΚ στις Σχολές και φοιτήτρια στα ΕΜΜΕ μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

«Πριν δυο χρόνια φοιτήτρια είχε καταγγείλει τον συγκεκριμένο καθηγητή σε γενική συνέλευση του ΕΜΜΕ. Έκτοτε άρχισαν να μιλάνε κι άλλες συναδέλφισσες για ανάλογα περιστατικά. Ο Μύρτος έχει καταγγελίες εναντίον του ότι ζηταγε

γυμνές φωτο από φοιτήτριες, ότι δεν ανέβαζε τις βαθμολογίες φοιτητριών για να τις αναγκάζει να περνάνε από το γραφείο του, ακόμα και για το ότι απαιτούσε να του στέλνουν σέλφι φωτογραφίες στις εξετάσεις. Πολλές καταγγελίες είχαν φτάσει στον πρόεδρο της σχολής. Πέρυσι ξεκίνησε και ΕΔΕ. Έχουν παίξει ρόλο οι κινητοποιήσεις του φοιτητικού συλλόγου, που δραστηριοποιείται γύρω από το ζήτημα απ' όταν άνοιξε η συζήτηση για το πώς παλεύουμε το σεξισμό. Αρκετοί φοιτητικοί σύλλογοι έχουν εκδώσει ψηφίσματα για την απομάκρυνση του καθηγητή, ενώ τη Δευτέρα έγινε η τρίτη κινητοποίηση τις τελευταίες δυο βδομάδες για το ζήτημα, με τη συμμετοχή φοιτητικών συλλόγων του ΕΚΠΑ».

8/6, Κινητοποίηση στην Πρυτανεία του ΕΚΠΑ

ΣΥΣΚΕΨΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Όλοι στην πανεργατική

Σε ευρεία σύσκεψη με κοινότητες μεταναστών και προσφύγων προχώρησε η ΚΕΕΡΦΑ τη Δευτέρα 7 Ιούνη ενόψει της Πανεργατικής απεργίας στις 10 Ιούνη. Το παρών έδωσαν οι κοινότητες Γουινέας, Καμερούν, Τουρκίας, Μπαγκλαντές, Πακιστάν, αλλά και Κούρδοι αγωνιστές καθώς και πρόσφυγες από την Αλγερία, το Ιράκ και το Μαρόκο.

Νωρίτερα την ίδια μέρα, ο υπουργός Μετανάστευσης **Ν. Μηταράκης** και ο υφ. Εξωτερικών **Μ. Βαρβιτσιώτης** είχαν εκδόσει Κοινή Υπουργική Απόφαση η οποία αναγνωρίζει την Τουρκία ως ασφαλή τρίτη χώρα για πρόσφυγες με καταγωγή από τη Συρία, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές και τη Σομαλία.

Με άμεση ανακοίνωσή της η **ΚΕΕΡΦΑ** τονίζει πως “περισεύει η υποκρισία των υπουργών της κυβέρνησης Μητσοτάκη που κόπτονται για την παραβίαση των δημοκρατικών δικαιωμάτων στην Τουρκία του Ερντογάν ενώ ανακαλύπτουν τον παράδεισο της ασφάλειας για τους πρόσφυγες στην χώρα του!... Η κυβέρνηση στριμωγμένη από την οργή της εργατικής τάξης που προκαλεί ο αντεργατικός νόμος Χατζηδάκη, τα μέτρα Κεραμέως, η διαχείριση της πανδημίας με την εκατόμβη των νεκρών, οι επιδρομές του Χρυσοχόιδη στα πανεπιστήμια και τις γειτονιές, παίζει το χαρτί του ρατσισμού για να αποπροσανατολίσει από τις δικές της ευθύνες... Δεν θα την αφήσουμε! Διεκδικούμε άσυλο, χαρτιά, σύνορα ανοιχτά και να κλείσουν τώρα όλα τα στρατόπεδα θανάτου των προσφύγων. Οι ζωές των προσφύγων μετράνε! Θα δώσουμε άμεσα το παρών στο πλευρό των εργατικών συνδικάτων την Πέμπτη 10 Ιούνη και στην συγκέντρωση στην Πλατεία Κλαυθμώνος στις 11πμ και θα κλιμακώσουμε για να μην περάσουν οι ρατσιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης της ΝΔ”.

Στη σύσκεψη που ακολούθησε οι εκπρόσωποι των κοινοτήτων και των προσφύγων συμφώνησαν στην ανάγκη οργάνωσης μιας μαζικής συμμετοχής στην απεργία και όρισαν τοπικές προσυγκεντρώσεις στις γειτονιές τους.

“Για εμάς τους Κούρδους είναι αυτονόητο ότι πρέπει να παλέψουμε για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης, όπου και αν βρισκόμαστε, ακόμα και αν δεν

μείνουμε στη χώρα για πολύ καιρό, γι’ αυτό συμμετείχαμε στη σύσκεψη” είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Οζντερίμ Γιουσούφ** από το Πολιτιστικό Κέντρο Κουρδιστάν. “Εγώ είμαι παιδί αριστερού αγωνιστή και απεργού πείνας. Μεγάλωσα ακούγοντας για τις απεργίες στα εργοστάσια από τον πατέρα μου. Θεωρώ πως είναι υποχρέωση μας να ανταποκριθούμε σε αυτό το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ προπαντός τώρα που η κυβέρνηση επιτίθεται την ίδια στιγμή και στους ντόπιους και στους πρόσφυγες”.

“Ο ρατσισμός με τον οποίο ερχόμαστε εμείς οι μετανάστες αντιμέτωποι καθημερινά στη δουλειά δεν είναι κάτι που μπορεί να το πολεμήσει ο καθένας μόνος του. Χρειάζεται να παλέψουμε όλοι μαζί”, μας είπε ο **Τζέημς** από το Καμερούν που βρισκόταν στη σύσκεψη. Θέλουμε τους Έλληνες να είναι στο πλευρό μας στον αγώνα μας για χαρτιά αλλά πρέπει και εμείς να παλέψουμε μαζί τους για τα δικαιώματα όλων: για ανθρώπινες συνθήκες και ώρες δουλειάς και για αξιο-

Προσυγκεντρώσεις 10 Ιούνη

Κοινότητες Καμερούν και Γουινέας
8π.μ., πλ.ατεία Αμερικής

Κοινότητα Μπαγκλαντές
9 π.μ. Γερανίου και Αναξαγόρα

Κοινότητα Πακιστάν
9 π.μ. Πλ.ατεία Δημαρχείου

πρεπείς μισθούς. Τα αφεντικά προσπαθούν να μας διαφρέσουν χρησιμοποιώντας το χρώμα του δέρματος μας ή τη χώρα από την οποία προερχόμαστε. Εμείς ξέρουμε ότι ενωμένοι είμαστε πιο δυνατοί”.

Δ.Δ.

«Να παλέψουμε όλοι μαζί»

Με την πανδημία έγινε πολύ δύσκολο να βρει κανείς δουλειά. Όποιος έβρισκε ένα μεροκάματο δεν ρωτούσε για ένσημα, απλά πήγαινε και δούλευε.

Για μας τους μετανάστες τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα και με το νόμο που θέλει να περάσει η κυβέρνηση θα γίνουν χειρότερα. Οι τζάμπα υπερωρίες δεν θα είναι για τους πλούσιους, τα αφεντικά και τους μανάτζερ. Αυτοί τις πληρώνονται καλά. Θα είναι για τους απλούς εργάτες. Αυτούς έχουν βάλει στο στόχο. Αυτός ο νόμος δεν πρέπει να περάσει.

Για να τον σταματήσουμε όμως θα πρέπει να παλέψουμε όλοι μαζί. Ντόπιοι και μετανάστες θα πρέπει να είμαστε όλοι στην απεργία στις 10 του Ιούνη και στο συλλαλητήριο στην πλατεία Κλαυθμώνος. Εμάς τους μετανάστες μας αφορά πάρα πολύ γιατί ζούμε από τις υπερωρίες λόγω χαμηλών μισθών. Θα πρέπει και όλη η Αριστερά να δώσει ενωμένη όλες της τις δυνάμεις. Να φωνάξουμε δυνατά και να ακουστούμε μέσα στη Βουλή και να καταλάβουν ότι πρέπει να το πάρουν πίσω. Μόνο αν είμαστε όλοι μαζί θα τους νικήσουμε.

Ασίφ Αλί,
ελαιοχρωματιστής

«Θέλουν να κάνουν σε όλους αυτό που κάνουν σε εμάς»

Οι συνθήκες στις οποίες δουλεύουμε εμείς οι μετανάστες είναι πολύ δύσκολες. Για εμάς οι νόμοι, οι συμβάσεις δεν ισχύουν.

Ισχύει ό,τι συμφωνήσουμε με το αφεντικό. Αυτό σημαίνει πολύ χαμηλοί μισθοί, έξι και επτά μέρες δουλειά την εβδομάδα. Οι υπερωρίες δεν υπάρχουν. Ούτε τα ρεπό. Αυτό θέλουν να κάνουν για όλους. Εμείς να δουλεύουμε και αυτοί να βγάζουν τα λεφτά. Αυτοί που θέλουν να ψηφίσουν αυτό τον νόμο δεν έχουν δουλέψει ποτέ έτσι. Για εμάς είναι πολύ δύσκολο να απεργήσουμε. Δεν έχουμε καμία προστασία και αν λείψουμε το αφεντικό θα μας αντικαταστήσει. Πρέπει όσοι μπορούν να συμμετέχουν σε αυτή την απεργία. Θέλουμε να γίνουν τα πράγματα καλύτερα για εμάς, όχι να γίνουν χειρότερα για όλους.

Αμπάς,
Εργαζόμενος σε βενζινάδικο

Εδώ και δεκαετίες, η τύχη που επιφυλάσσει το ελληνικό κράτος στους μετανάστες που έρχονται για να βρουν δουλειά ώστε να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον για τους ίδιους και τις οικογένειες τους είναι η ίδια: μαύρη εργασία για τους πολλούς, και για όσους καταφέρουν να ξεφύγουν, συστηματικό ξεχειλίσμα των ωραρίων, χαμηλές αμοιβές, απλήρωτες υπερωρίες, παράκαμψη των συλλογικών συμβάσεων και καταπάτηση των κανονών για την υγεία και ασφαλεία τους αλλά και των δικαιωμάτων τους.

Αυτή η πραγματικότητα δεν αφορά αποκλειστικά τους μετανάστες. Το νέο νομοσχέδιο που προτίθεται να φέρει στη Βουλή ο υπουργός Εργασίας Κωστής Χατζηδάκης, σκοπεύει να διευρύνει και να νομιμοποιήσει αυτή την πραγματικότητα για όλους τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες. Μετανάστες και ντόπιοι εργάτες όμως έχουν μια άλλη παράδοση. Από τη συμμετοχή στην απεργία των Πακιστανών εργατών στη Νάσιοναλ Καν το 1974, μέχρι τη μαζική τους συμμετοχή στο κίνημα των πλατειών, την εξέγερση των Μπαγκλαντεσιανών στη Μανωλάδα το 2013 και την απεργία στη Γε-

«Δεν είμαστε ρομπότ»

νική Ανακύκλωση το 2015, οι εργατικοί αγώνες των μεταναστών πάντα έπαιρναν αλλά και έδιναν δύναμη στους υπόλοιπους αγώνες του εργατικού κινήματος.

Σήμερα, απέναντι στο αντεργατικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη, μετανάστες και μετανάστριες, εργάτες και εργάτριες μας καλούν στην απεργία στις 10 του Ιούνη.

Με το νέο νόμο θέλουν να μας βάλουν να δουλεύουμε καθημερινά πάνω από οχτώ ώρες. Αυτό είναι αδύνατο. Δεν είμαστε ρομπότ. Δεν γίνεται να δουλεύεις δέκα ώρες για ένα μήνα και μετά να σου δίνουν κάποιες μέρες για να ξεκουραστείς. Άλλωστε δεν δουλεύει κανείς παραπάνω για να ξεκουραστεί. Δουλεύουμε γιατί έχουμε ανάγκη από παραπάνω χρήματα και τώρα δεν θα τα παίρνουμε. Θα παίρνουμε ελεύθερο χρόνο όποτε θέλει το αφεντικό. Πρέπει να τους σταματήσουμε και γι’ αυτό στις 10 Ιούνη πρέπει να απεργήσουμε. Δεν αφορά μόνο κάποιους, μας αφορά όλους. Πρέπει να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλον και να τους σταματήσουμε.

Ταλάλ, λαντζιέρης

20 Μάρτη, Ξάνθη. Φωτό: Αλεξάνδρα Τσατανίδου

ΞΑΝΘΗ Ευρωπαϊκές υποκρισίες στην πιο φτωχή περιοχή

“Δεν υπάρχει καλύτερο υπόδειγμα, καλύτερο συγκεκριμένο παράδειγμα, για να εξηγήσει κανείς τον Ευρωπαϊκό Τρόπο Ζωής, σε όλες του τις διαστάσεις, απ’ αυτά που προσφέρει σήμερα η Θράκη”. Αυτά δήλωσε ο Μαργαρίτης Σχοινάς, Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Προστασία Προώθηση του Ευρωπαϊκού Τρόπου Ζωής Μας κατά τη διάρκεια περιοδείας που έκανε στη Θράκη έκανε μεταξύ 4-5 Ιούνη.

Στον απόηχο του σάλου για τα κανόνια ήχου και τους ψηφιακούς φράχτες στον Έβρο, ήρθε να καμαρώσει “το τελειότερο σύστημα διαχείρισης εξωτερικών συνόρων στον κόσμο”. Για να τονίσει ότι εκεί πέφτει το κέντρο βάρους της επίσκεψής του, βρέθηκε την Παρασκευή το πρωί στον Μεθοριακό Σταθμό στους Κήπους του Έβρου, συνομίλησε με αξιωματικούς της Frontex και έκανε “συνοριακή περιπολία”. Ξεκάθαρο το μήνυμα: η Ευρώπη της ρατσιστικής βαρβαρότητας που κρατάει μακριά, κυνηγάει, φυλακίζει, πνίγει πρόσφυγες και μετανάστες, υπερασπίζεται πάνω απ’ όλα το “Σύμβολο της Ευρωπαϊκής Ασπίδας”.

Στη συνέχεια σε ομιλία του σε φορείς της “επιχειρηματικότητας” στο Αρχαιολογικό Μουσείο Κομοτηνής ξετύλιξε όλη την ατζέντα της εξωτερικής πολιτικής. Μίλησε για το “Σχέδιο Ανάκαμψης” από την κρίση της πανδημίας, την Ενωμένη Ευρώπη που χτίζει το μέλλον γιορτάζοντας μαζί “με όλους τους Έλληνες” τα 40 χρόνια από την ένταξη της Ελλάδας. Τι κι αν ζούμε στην πιο φτωχή περιφέρεια της ΕΕ, με το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας και οικονομικής μετανάστευσης, με διαλυμένη αγροτική και βιομηχανική παραγωγή από “ευρωπαϊκά εργαλεία” πολύ παλιότερα απ’ τα μνημόνια, “τα καλύτερα είναι μπροστά μας”. Περνάμε από την “Ευρώπη της αθωότητας” στην “Ευρώπη της ωριμότητας”, στην οποία πρωταγωνιστικό ρόλο παίζουν οι άξονες της Ελλάδας μέχρι τα κράτη του Κόλπου και οι διεθνείς αγωγοί που ξεκινούν από τον πλωτό σταθμό υδρογονάνθρακα (αμερικανικού) φυσικού αερίου στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης φτάνοντας μέχρι την Ουκρανία. Και να δούμε ποιος θα την πληρώσει.

Ως αρμόδιος για θέματα διαθρησκευτικού διαλόγου, είχε συνάντηση με τον Μητροπολίτη και τον διορισμένο από το κράτος τοποτηρητή της Μουφτείας Ξάνθης. Παρά τα παχιά λόγια για τη Θράκη της ισότητας και της πολυπολιτισμικότητας και τον υποκριτικό συμβολισμό της συνάντησης με νέους της μειονότητας στο σπίτι του Μάνου Χατζιδάκι, η πραγματικότητα είναι πως οι μουσουλμάνοι της Θράκης συνεχίζουν να αποτελούν πολίτες β’ κατηγορίας και να έρχονται αντιμέτωποι με σειρά εμποδίων (βλέπε δίγλωσσα νηπιαγωγεία) που ούτε η κυβέρνηση ούτε η ΕΕ δεν θέλουν να καταργήσουν.

Παντελής Αποστολίδης,
ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης

Όχι άλλα ψέματα για τους εμβολιασμούς προσφύγων

Η κυβέρνηση με φανφάρες και άφθονο φωτογραφικό υλικό, προ ημερών ανακοίνωσε τον εμβολιασμό νεοαφικθέντων προσφύγων.

Ποτέ βέβαια δεν μας ανακοίνωσε των αριθμών των προσφύγων που εμβολιάστηκαν, ούτε αν είχαν ελεγχθεί για πιθανή πρότερη λοίμωξη από covid-19. Επίσης ποτέ δεν ανακοινώθηκε, και ούτε καν τέθηκε σε συζήτηση, ο εμβολιασμός των προσφύγων στα στρατόπεδα ανά την Ελλάδα, αλλά και των προσφύγων ή των μεταναστών που βρίσκονται στην χώρα έχοντας σε εκ-

κρεμότητα την διαδικασία αναγνώρισής τους ή την εγκυρότητα των δικαιολογητικών τους.

Δεν έχει οριστεί δομή που θα τους εμβολιάσει αλλά και δεν έχει γίνει καταγραφή των νοσησάντων από λοίμωξη covid, για να οριστεί χρονοδιάγραμμα για τον εμβολιασμό τους αλλά και η παρακολούθησή τους για τυχόν μελλοντικές επιπλοκές. Θλιβερό είναι το θέαμα ασθενών με covid στα στρατόπεδα που δεν έχουν πρόσβαση ούτε σε αντιπυρετικά. Πάγιο αίτημα μας είναι και θα συνεχίσει να είναι ο εμβολιασμός όλων

των πολιτών που ζουν σε αυτή την χώρα. Οι επιστήμονες κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου. Εάν δεν εμβολιαστεί ο παγκόσμιος πληθυσμός κατά το 70%, η επιδημία δεν θα υφεθεί. Ο εμβολιασμός των προσφύγων, των μεταναστών, των άνεργων, των άστεγων δεν είναι ουτοπικό αίτημά μας. Είναι αναγκαιότητα, είναι επιβεβλημένος από τον Διεθνή Οργανισμό Υγείας. Απαιτούμε τον άμεσο εμβολιασμό των προσφύγων όπου και αν βρίσκονται.

Μαρία Ντάσιου,
Διευθύντρια ΕΣΥ, Κ.Υ. Ν.Ιωνίας

ΔΑΝΙΑ

Πρωτοπορία της ΕΕ-φρούριο

Την Πέμπτη 3 Ιούνη η δανέζικη κυβέρνηση μειοψηφίας των σοσιαλδημοκρατών της Μέτε Φρέντρικσεν ψήφισε νόμο σύμφωνα με τον οποίο όσοι πρόσφυγες φτάνουν στη χώρα και κάνουν αίτηση ασύλου θα στέλνονται σε χώρες εκτός ΕΕ για τη διεκπεραίωση της αίτησης. Ακόμα και αν το αίτημα γίνεται δεκτό όμως θα πρέπει να παραμείνουν σε αυτή τη χώρα “υποδοχής” και όχι στη Δανία.

Η πρώτη διαφαινόμενη υποψήφια χώρα για αυτή την συνενεργασία είναι η Ρουάντα την οποία και είχε επισκεφθεί τον περασμένο Απρίλη ο, αιθιοπικής καταγωγής, υπουργός Μετανάστευσης **Ματίας Τεσφάιε** για να υπογράψει διπλωματική συμφωνία για το άσυλο.

Το αντιρατσιστικό κίνημα στη Δανία δίνει μάχες στο πλευρό των προσφύγων

“Έχουμε μια ανοιχτά ρατσιστική κυβέρνηση, κι ας είναι σοσιαλδημοκρατική, η οποία θέλει να μηδενίσει τον αριθμό των αιτούντων ασύλου που θα μένουν στη χώρα” είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Λένε Γιούνκερ** από την κίνηση **Ενωμένοι ενάντια στο Ρατσισμό και τις Διακρίσεις** από το Όντενσε της Δανίας.

“Κάνουν μια τριπλή επίθεση. Πληρώνουν φτωχές χώρες για να μένουν οι πρόσφυγες εκεί και βγάζουν από τις λίστες ασφαλούς προορισμού περιοχές και χώρες χωρίς κανένα κριτήριο (όπως τη Δαμασκό) με αποτέλεσμα εκατοντάδες απελάσεις προσφύγων σε πραγματικά επικίνδυνες περιοχές. Χειροτερεύουν τις συνθήκες διαβίωσής τους εδώ, με ρατσιστικούς νόμους που βάζουν όρια στο πόσοι ‘μη δυτικοί’ θα μπορούν να μένουν σε μια γειτονιά. Και τέλος, φτιάχνουν στρατόπεδα συγκέντρωσης όπου δεν θα έχουν δικαιώματα, χρήματα, δουλειά, εκπαίδευση, για να φυλακίσουν όσους ‘χρειάζεται’”.

“Αυτή όμως είναι μόνο η μία πλευρά” συνέχισε. “Μπορεί να σκορπάνε διαρκώς τη ρητορική του μίσους αλλά δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι έχουν διαδηλώσει ενάντια σε αυτά τα μέτρα μέσα στον Μάη. Οι ίδιοι οι Σύριοι που απειλούνται με απέλαση πραγματοποιούν καθιστική διαμαρτυρία μπροστά από τη Βουλή εδώ και τρεις εβδομάδες και έχουν φτιάξει και ένα διαδικτυακό κανάλι για να προβάλλουν τα αιτήματά τους”.

Μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου ο Ευρωπαίος επίτροπος **Άνταλμπερτ Γιανξ** έτρεξε να δηλώσει πως ο νέος νόμος “είναι ασύμβατος με τους υπάρχοντες κανόνες της ΕΕ ή τις προτάσεις βάσει του νέου συμφώνου για τη μετανάστευση και το άσυλο”. Ακολούθησαν αντίστοιχες ανακοινώσεις από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και άλλους θεσμούς. Ξεχνούν όμως πως, όσο ακραία και να είναι η λογική του συγκεκριμένου νόμου, η πρακτική της “εξωτερικότητας” δεν είναι δανέζικη σύλληψη αλλά “ευρωπαϊκή”. Η συμφωνίες με τη Λιβύη (2014), την Τουρκία (2016) και το Μαρόκο (2019) είναι αυτές που άνοιξαν το δρόμο σπρώχνοντας τα ευρωπαϊκά σύνορα στην Αφρική και τη Μέση Ανατολή. Και στην Ελλάδα όμως, το νέο νομοσχέδιο που φέρνει ο Μητράκης και προβλέπει δυνατότητα επέμβασης της Frontex πέρα από τα σύνορα των ευρωπαϊκών χωρών αλλά και η πρόσφατη αναγνώριση της Τουρκίας με ΚΥΑ ως ασφαλή τρίτη χώρα, κινούνται ακριβώς στην ίδια κατεύθυνση. Η τελευταία όμως αποτελεί και πρόκληση για τους Κούρδους πρόσφυγες στην Ελλάδα, και όχι μόνο, οι οποίοι διώκονται συστηματικά από το τουρκικό κράτος εδώ και δεκαετίες.

Δημήτρης Δασκαλάκης

Λίγες μέρες πριν την Πανεργατική Απεργία στις 10 Ιούνη μιλήσαμε με εργαζόμενους μέλη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης για το νομοσχέδιο του Χατζηδάκη που κατατέθηκε στη Βουλή και την πάλη για να το ανατρέψουμε.

Τι θα σημάνει στον ιδιωτικό τομέα το νομοσχέδιο του Χατζηδάκη για τους εργαζόμενους και ποια είναι η εικόνα στους χώρους πριν την απεργία;

Μιχάλης Θεοδωράκης, εργαζόμενος στον Επισπασμό:

Αυτό που συμβαίνει στον χώρο του Επισπασμού όλα τα προηγούμενα χρόνια είναι ότι σε έκτακτες συνθήκες όπως είναι οι κακοκαιρίες οι μήνες, ο κόσμος δουλεύει και 10 και 14 ώρες. Οι λόγιοι είναι δύο. Ο πρώτος ότι δεν προσλαμβάνουν παραπάνω κόσμο για να καλύψουν με 8ωρα τις βάρδιες. Ο δεύτερος είναι ότι οι μισθοί είναι τόσο χαμηλοί που οι εργαζόμενοι είναι αναγκασμένοι να δουλέψουν παραπάνω από 8 ώρες. Τα τελευταία 15 χρόνια βιώνουμε μια τεράστια μείωση των μισθών μαζί με το τσάκισμα δικαιωμάτων. Την ίδια ώρα οι υπηρεσίες του κλάδου στη χώρα είναι σε πολύ υψηλό επίπεδο -ένα στα πέντε ξενοδοχεία είναι πεντάστερα- κι αυτό δεν είναι χάρη στα ντουβάρια, αλλά στη δουλειά των εργαζόμενων.

Με το νομοσχέδιο του Χατζηδάκη, τα δικαιώματά μας σαν εργαζόμενοι χτυπιούνται ακόμα περισσότερο. Για παράδειγμα, όταν δουλεύεις σε ένα ξενοδοχείο με βάση τη συλλογική σύμβαση είχες δικαίωμα για δύο ρεπό ή βδομάδα και ένα Σαββατοκύριακο κάθε τρεις βδομάδες. Αν δουλεύεις σερί χωρίς ρεπό, ένας τίμιος εργοδότης στο τέλος της σεζόν σε άφηνε έναν μήνα πριν και στον πλήρωνα. Σε πολλούς χώρους όμως έκλειναν, απέλυναν τους εργαζόμενους κι αυτοί έχαναν τα πληρωμένα ρεπό που δικαιούνταν. Θα μπορούσες να βρεις το δικίο σου και να πληρωθείς, γιατί φαίνονται οι ώρες δουλειάς. Με το ν/σ δεν θα μπορείς να διεκδικήσεις τίποτα. Στον επισπασμό τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα.

Οι εργαζόμενοι ξαναοργανώνονται στον κλάδο μας. Η συζήτηση για το 8ωρο -κι όχι μόνο- έχει ανοίξει πολύ. Ο κόσμος έχει πλέον εμπειρία οργάνωσης αγώνων και η απεργία στις 10 Ιούνη θα σπρώξει ακόμα περισσότερο αυτή τη διάθεση για να διεκδικήσουμε τα αιτήματά μας, που είναι εκ διαμέτρου αντίθετα από αυτά που θέλουν το υπουργείο και τα αφεντικά. Το είδα προσωπικά στο μαγαζί που δουλεύω, όταν κερδίσαμε ότι θα πληρωθούμε τελικά τις ώρες που δουλέψαμε για να προετοιμάσουμε το μαγαζί να ανοίξει μετά την καραντίνα γιατί καταφέραμε να συσπειρωθούμε.

Κώστας Πολύδωρος, μέλος ΔΣ Συνδικάτου Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας:

Αυτό το ν/σ είναι επίθεση στον πυρήνα του εργατικού δικαίου, καθώς αναγνωρίζει ότι στη διευθέτηση του ωραρίου η διαπραγματευτική ισχύς του εργοδότη είναι μεγαλύτερη από του εργαζόμενου σε ατομικό επίπεδο. Στον κλάδο της Ιδιωτικής Υγείας οι μισθοί έπεσαν 40% στα χρόνια των μνημονίων και οι συνάδελφοι στηρίζονταν στα λεφτά από τις υπερωρίες για να τα βγάλουν πέρα, αλλά τώρα θα πληρώνονται με ρεπό. Με τα

Μιχάλης Θεοδωράκης

ρεπό δεν πληρώνεις τα έξοδά σου. Έχουμε μεγάλη εμπειρία του τι σημαίνει απλήρωτη εργασία, πληρωμή με κουπόνια και μπόνους. Όλα αυτά τα κοντράραμε προτάσσοντας την κλαδική σύμβαση εργασίας, ειδικά μέσα στην πανδημία που παρά την κερδοσκοπία οι εργαζόμενοι δεν κέρδισαν τίποτα.

Οι αντιδράσεις στον κλάδο είναι πολλές και διαμορφώνουν μια νέα κατάσταση. Πολλά νέα μέλη έχουν εγγραφεί το τελευταίο διάστημα στο Συνδικάτο Ιδ. Υγείας Αθήνας. Ως ΑΣΚΥ, παράταξη της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, κάναμε εξορμήσεις και συσκέψεις σε χώρους και είδαμε ότι υπάρχει διάθεση για σύγκρουση και την Πέμπτη στην απεργία και για τη συνέχεια. Η επίθεση του Χατζηδάκη μπορεί να γυρίσει μπουίμερανγκ. Η κυβέρνηση και τα αφεντικά να είναι στη γωνία, το εργατικό κίνημα και οι αντικαπιταλιστές να δυναμώνουν.

Πατί το νομοσχέδιο είναι επίθεση και στους εργαζόμενους στον Δημόσιο Τομέα;

Νώντας Φάσσης, συμβασιούχος εργαζόμενος στον Ερυθρό:

Το Δημόσιο, όπως τα δημόσια νοσοκομεία, είναι ξεκάθαρα στόχος για το νομοσχέδιο, με κέντρο την επίθεση στον συνδικαλισμό. Ήδη έχουμε δει πολλές διώξεις, όπως με την απόλυση του πρόεδρου του σωματείου του Αγ. Σάββα, Κ. Καταραχιά. Τα νοσοκομεία πολλές φορές μέσα στη χρονιά βγήκαν σε κινητοποιήσεις και απεργίες ενάντια στην κυβέρνηση, βάζοντας φρένο στο μέλλον που σχεδιάζουν για το ΕΣΥ. Θέλουν να περιορίσουν οι ιδιωτικές τομέας προχωρώντας ακόμα περισσότερο με ΣΔΙΤ.

Δεν κάνουν προσλήψεις και μονιμοποιήσεις για να ανοίξουν την πόρτα στους εργολάβους στους τομείς της σίτισης, καθαριότητας και φύλαξης με την γνωστή εικόνα συνθηκών γαλέρας, με 3ωρη και 4ωρη εργασία και χωρίς δικαιώματα. Και όλα αυτά με τη σύμφωνη γνώμη της διοίκησης. Υπάρχουν συμβασιούχοι με διαφορετικές μορφές συμβάσεων, με περισσότερα ή λιγότερα χρόνια δουλειάς, αλλά δεν πρέπει να περάσει η διάσπαση μεταξύ μας. Οι συμβασιούχοι πρέπει

Κώστας Πολύδωρος

να μπουν μαζίκα στα σωματεία και άμεσα. Αυτός είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος πίεσης. Όλοι καταλαβαίνουν ότι το αίτημά μας πρέπει να είναι η μονιμοποίηση και να το παλέψουμε συλλογικά. Ο Κίκλιας και ο Κοντοζαμάνης τώρα εγκαταλείπουν τα μεγάλα λόγια ότι όλοι χωράμε και είμαστε απαραίτητοι. Ειδικά εμάς τους συμβασιούχους μας επηρεάζει το ν/σ του Χατζηδάκη, γιατί ανά πάσα στιγμή μπορεί να βρεθούμε σε εργολάβο ή έξω από το νοσοκομείο. Υπάρχουν και άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, που το εργασιακό τους μέλλον είναι εντελώς αβέβαιο, καθώς πολλοί εργολάβοι στη σύμβαση ήδη βάζουν το όριο ηλικίας κάτω από 45 χρονών.

Στον Ερυθρό κάναμε πολύ καλές εξορμήσεις το τελευταίο διάστημα. Ειδικά στον χώρο μου στους τραπεζοκόμεους, που καθημερινά ανοίγω πολιτικές συζητήσεις, υπάρχει διάθεση για να οργανωθούμε και να κατέβουμε στην πανεργατική. Η τρομερή κινητοποίηση του προσωπικού στον Ερυθρό μετά τη μετατροπή του σε νοσοκομείο μιας νόσου με πρωτοφανείς συνελεύσεις στο προαύλιο και με επιτροπές αγώνα βοηθάει στο να μαζικοποιηθεί το πανό του Ερυθρού στην απεργία στις 10/6.

Εύα Ηλιάδη, εκπαιδευτικός, Ε' ΕΛΜΕ:

Το ν/σ του Χατζηδάκη συμπληρώνει αυτό της Κεραμέως και θα έχει αντίκτυπο και στην εκπαίδευση, στην ιδιωτική, αλλά και στη δημόσια. Εξαντλητικά ωράρια, καθημερινότητα λάστιχο, τηλεργασία, έξτρα χρόνος εργασίας δηλαδή. Μέσα στην πανδημία το ζήσαμε αυτό οι εκπαιδευτικοί. Πέρα από την εκπαιδευτική διαδικασία μέσω τηλεργασίας είχαμε βομβαρδισμό από σεμινάρια και καταρτήσεις, μαζί με διορθώσεις και συνεδριάσεις για συλλόγους διδασκόντων για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα. Αυτό σήμανε καταστράτηγηση του 8ωρου κατά πολύ.

Από τη μία ο Χατζηδάκης απελευθερώνει τις απολύσεις, από την άλλη η Κεραμέως

προχωράει στην αξιολόγηση. Πεδίο δόξης λαμπρό όχι απλά για να μην προχωρήσει σε διορισμούς, αλλά να μειώσει κι άλλο τα λειτουργικά έξοδα που θα τα επωμιστούμε εμείς. Και για να σταματήσουν τις αντιτάσεις μας βάζουν όλα τα εμπόδια στο νέο ν/σ για να βγει μια απεργία. Για να μπορούμε να βγάλουμε ακόμα και μια στάση πρέπει να πληρώσουμε παράβολα και δικαστικούς επιμελητές, να κάνουμε ηλεκτρονικές ψηφοφορίες και ακόμα και να βγει, προωθούν την απεργοσπασία με αναγκαίο προσωπικό ασφαλείας πάνω από 30%.

Η συζήτηση έχει φουντώνει στα σχολεία και αναμένουμε μεγάλη συμμετοχή στην πανεργατική απεργία στις 10/6. Από την προηγούμενη βδομάδα στην ΕΛΜΕ μου κάνουμε γύρες στα σχολεία για ενημέρωση και οργάνωση της απεργίας.

Σε τι αποσκοπεί η κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο;

Αντώνης Σκαρπέλης, μέλος ΔΣ ΕΚΑ:

Η κυβέρνηση τρέχει να ψηφίσει αντεργατικές μεταρρυθμίσεις γιατί πρέπει να καλύψει τους όρους και τις προϋποθέσεις για να εξασφαλίσουν ότι θα πάρουν τα λεφτά από την Ε.Ε. από το ταμείο ανάκαμψης. Τα δάνεια πάντα συνοδεύονται με όρους μνημονιακής φύσης. Αυτά τα δις ευρώ βέβαια είναι ακόμα αέρας κοπανιστός γιατί τίποτα ακόμα δεν είναι σίγουρο από μεριάς Ε.Ε.

Επίσης, θέλει να στηρίξει τα αφεντικά που κάνουν διάφορες αυθαιρεσίες για να βγάλουν παραπάνω δουλειά χωρίς προσλήψεις. Αυτές τις αυθαιρεσίες νομιμοποιεί το νομοσχέδιο. Όμως ούτε το Δημόσιο τη γλιτώνει λόγω των συμβασιούχων, στους οποίους εφαρμόζουν τις χειρότερες ρυθμίσεις του Ιδιωτικού Τομέα και της πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων. Στο Υπουργείο Πολιτισμού το όνειρο της κάθε Μενδώνη είναι να είναι συμβασιούχος ΕΣΠΑ, να δουλεύεις 12ωρα για να φτιάξεις το έργο, να έρθουν οι τουρίστες, αλλά όταν λήξει το έργο να απολύσεις. Κι αν δεν είσαι καλό παιδί και απεργείς, δεν θα σε πάρουν σε άλλο έργο.

Ξέρουν ότι θα οργανώσουμε μαζική αντίσταση απέναντι σε αυτά. Γι' αυτό περιορίζουν τα πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια σωματεία, στην ιδιωτική, αλλά και στην δημόσια. Εξαντλητικά ωράρια, καθημερινότητα λάστιχο, τηλεργασία, έξτρα χρόνος εργασίας δηλαδή. Μέσα στην πανδημία το ζήσαμε αυτό οι εκπαιδευτικοί. Πέρα από την εκπαιδευτική διαδικασία μέσω τηλεργασίας είχαμε βομβαρδισμό από σεμινάρια και καταρτήσεις, μαζί με διορθώσεις και συνεδριάσεις για συλλόγους διδασκόντων για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα. Αυτό σήμανε καταστράτηγηση του 8ωρου κατά πολύ.

Από τη μία ο Χατζηδάκης απελευθερώνει τις απολύσεις, από την άλλη η Κεραμέως

Συγκεντρώσεις

Αθήνα

10.30πμ προσυγκέντρωση
Υπουργείο Εργασίας (Σταδίου)
11πμ συγκέντρωση πλατεία
Κλαυθμόνος

Θεσσαλονίκη

10.30πμ προσυγκέντρωση
Αγνώστου Στρατιώτη & Φιλίππου
11πμ συγκέντρωση Εργατικό
Κέντρο Θεσσαλονίκης

Πάτρα

10.30πμ Εργατικό Κέντρο
Πάτρας

Γάννενα

10πμ Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων

Ηράκλειο

10πμ Αγαλμα Βενιζέλου

Χανιά

10πμ πλατεία Αγοράς

Ξάνθη

10πμ Εργατικό Κέντρο Ξάνθης

Βόλος

10πμ πλατεία Ελευθερίας

Αλεξανδρούπολη

10πμ Εργατικό Κέντρο Έβρου

Πούλημαν

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης ναυλώνει πούλμαν για τη μεταφορά εργαζόμενων στο απεργιακό συλλαλητήριο στις 10 Ιούνη από:

Ελληνικό 8 πμ Μετρό Ελληνικό
Ν. Σμύρνη 8.45 πμ Polis Park
Καλλιθέα 8.50 πμ Πλ. Δαβάκη
Πειραιάς 8.30 πμ Δημοτικό Θέατρο
Νίκαια 9 πμ Νοσοκομείο Κρατικό
Ίλιον 8.30 πμ κεντρική πλατεία
Περιστέρι 9.00 πμ Δημαρχείο
Βριλήσσια 8.15 πμ πλατεία Αναλήψεως
Χαλάνδρι 8.30 πμ κεντρική πλατεία
Αγ. Παρασκευή 9.00 πμ Δημαρχείο
Μαρούσι 8.15 ΗΣΑΠ
Ν. Ηράκλειο 8.30 Τρία Αστέρια
Ν. Ιωνία 8.45 πμ πλατεία Σημηριώτη

«**Τ**ο Συντονιστικό Νοσοκομείων βρέθηκε μαζί με συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης στα νοσοκομεία Συγγρός και Παίδων Αγλαίας Κυριακού ενόψει της πανεργατικής απεργίας στις 10 Ιούνη», μας είπε η Ζαννέτα Λυσικάτου, γιατρός, μέλος ΔΣ του σωματείου του Αγ. Σάββα. «Πρόκειται για δύο νοσοκομεία με σωματεία που οι ηγασίες τους έχουν αποκλεισμένους από τις γραμμές τους όλους τους συμβασιούχους και που με το πρόσχημα της πανδημίας δεν πραγματοποιήσαν ούτε μία συνέλευση όλο αυτό το διάστημα, παρά την εμφανή διάθεση των εργαζόμενων για συζήτηση και δράση. Με το ίδιο πρόσχημα η διοίκηση του Συγγρός προσπάθησε να δώσει μια εικόνα από το μέλλον που ονειρεύονται εμποδίζοντας εκλεγμένα μέλη ΔΣ να ενημερώσουν τους εργαζόμενους σχετικά με το ν/σ Χατζηδάκη. Αυτό δεν πέρασε χάρη στην παρέμβαση των ιδίων των εργαζομένων».

Η πίεση αυτή από τα κάτω μέσα και έξω από τα νοσοκομεία οδήγησε το σωματείο του Αγλαία Κυριακού να καλέσει σε συνέλευση την Τρίτη 8/6. Αντίστοιχα την ίδια μέρα στο Συγγρό το Συντονιστικό Νοσοκομείων σε συνεργασία με μέλη του ΔΣ καλούν σε συνέλευση-επιτροπή αγώνα. Όσο και να προσπαθούν να μας σταματήσουν, η μέχρι τώρα διαδρομή μάς έχει βγάλει σε οργανωμένη αντίθεση μέσα από δύο ισχυρά δίκτυα. Το Συντονιστικό Νοσοκομείων που απλώνεται και της Εργατικής Αλληλεγγύης που βαθαίνει την πολιτική συζήτηση».

«Η αλλαγή τελευταίας στιγμής που πραγματοποιήθηκε στην ημερομηνία διεξαγωγής της Πανεργατικής Απεργίας κατά του νομοσχεδίου Χατζηδάκη, δημιούργησε την ανάγκη για περισσότερες εξορμήσεις του πυρήνα μας στους εργατικούς χώρους», μας είπε η Ελπίδα Ζαραδούκα, από τον πυρήνα του ΣΕΚ στο Ίλιον-Αγ. Ανάργυρου. «Πέρα από την καθιερωμένη μας εβδομαδιαία παρουσία στον Δήμο Αγίων Αναργύρων, οργανώσαμε παρεμβάση και στη γενική συνέλευση των εργαζομένων του δήμου. Μαζί με τις προκηρύξεις και την Εργατική Αλληλεγγύη, που την αγόρασαν πολλοί περισσότεροι από τις προηγούμενες φορές, ωθήσαμε τον κόσμο να ενταχθεί στα συνδικάτα του έτσι ώστε να μπορέσει να παλέψει γι' αυτά που η κυβέρνηση προσπαθεί να του στερήσει. Το σωματείο ανακοίνωσε πως θαβάλει πούλμαν ώστε να μπορέσει να κατέβει ο κόσμος στην απεργία με μεγαλύτερη ευκολία. Ανα-

μένουμε μια απεργία μεγαλύτερη και από αυτή της Πρωτομαγιάς».

«Στα σχολεία των Χανίων τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης οργανώνεται από απεργιακά κλιμάκια των συνδικάτων η ενημέρωση των συναδέλφων για το νομοσχέδιο Χατζηδάκη και τη συμμετοχή στην απεργία της 10ης Ιούνη και θα συνεχίσει μέχρι και την παραμονή της απεργίας», σημειώνει ο Σεραφείμ Ρίζος, δάσκαλος, μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων. «Η επίσκεψη της Κεραμέως στην πόλη, που ήρθε σαν τον κλέφτη, στα κρυφά, χωρίς να ειδοποιησει κανέναν, κατόρθωσε να εξεργίσει ακόμη περισσότερους τους συναδέλφους και ταυτόχρονα να γελοιοποιήσει την εικόνα του υπουργείου και της κυβέρνησης που δεν έχει καν την αυτοπεποίθηση να ανακοινώνει τις επισκέψεις της».

Οι νίκες του προηγούμενου διαστήματος στην εφαρμογή της αυτοαξιολόγησης και στις ηλεκτρονικές εκλογές για την ανάδειξη των υπηρεσιακών συμβουλίων, το ότι καταφέραμε να εμποδίσουμε σχολεία από το να χαρακτηριστούν πρότυπα και πειραματικά έχουν αυξήσει την αυτοπεποίθηση του κόσμου της εκπαίδευσης. Η εικόνα αυτή είναι ενδεικτική του κλίματος που επικρατεί στα σχολεία. Οι συνάδελφοι ανταποκρίνονται στα επιχειρήματα που καλούν στην απεργία. Οι συνδέσεις ανάμεσα στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο και την κατάσταση που αντιμετωπίζουμε στα σχολεία είναι άμεσες και εμφανείς. Δεν υπάρχει κανείς που πιστεύει στις ψευδοϋποσχέσεις της Κεραμέως για μόνιμους διορισμούς το επόμενο διάστημα.

Αλλάζουμε όταν ρωτήθηκε η ίδια από συναδέλφους σε σχολεία που επισκέφτηκε για το πότε θα γίνουν, απάντησε ότι προέχουν.... οι διορισμοί στην Υγεία. Κανείς δεν θεωρεί ότι το ν/σ Χατζηδάκη έχει να προσφέρει κάτι καλό στους εργαζόμενους. Κανείς δεν τιμπαίνει στην προσπάθεια διάσπασης ιδιωτικού και δημόσιου τομέα. Τέλος είναι σαφής η δυσaráσκεια της πλειοψηφίας των συναδέλφων με την ακύρωση της απεργίας της 3ης του Ιούνη. Η συμμετοχή για τις 10/6 αναμένεται μεγάλη».

«Στην ΑΑΔΕ στην Καλλιθέα κάναμε μια δυναμική εξόρμηση για την Πανεργατική, και στην πύλη και ανά γραφείο. Συνολικά δώσαμε 12 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και ένα περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω, και έγιναν πολύ καλές συζητήσεις», αναφέρει ο Νίκος Τουρνάς, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων ΑΑΔΕ. «Ένας παράγοντας ήταν σίγουρα ότι ο κόσμος είναι

Χανια

πολύ οργισμένος με το νομοσχέδιο Χατζηδάκη, και δήλωνε ότι θα απεργήσει σε πολύ μεγαλύτερο ποσοστό από άλλες απεργίες. Ένας δεύτερος, το ότι οι πρωτοβουλίες που έχουμε πάρει τον τελευταίο καιρό (συλλογή υπογραφών για την ανάδειξη των υπηρεσιακών συμβουλίων, το ότι καταφέραμε να εμποδίσουμε σχολεία από το να χαρακτηριστούν πρότυπα και πειραματικά έχουν αυξήσει την αυτοπεποίθηση του κόσμου της εκπαίδευσης. Η εικόνα αυτή είναι ενδεικτική του κλίματος που επικρατεί στα σχολεία. Οι συνάδελφοι ανταποκρίνονται στα επιχειρήματα που καλούν στην απεργία. Οι συνδέσεις ανάμεσα στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο και την κατάσταση που αντιμετωπίζουμε στα σχολεία είναι άμεσες και εμφανείς. Δεν υπάρχει κανείς που πιστεύει στις ψευδοϋποσχέσεις της Κεραμέως για μόνιμους διορισμούς το επόμενο διάστημα.

Εμπιστοσύνη

«Μου έχει κάνει εντύπωση η σχέση εμπιστοσύνης που έχει αναπτυχθεί με έναν μεγάλο αριθμό εργαζομένων και σε μας που πηγαίνουμε με την Εργατική Αλληλεγγύη στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Μας περιμένουν κάθε βδομάδα», μας είπε η Πέροσα Κατσανούλη, ηθοποιός, μέλος του πυρήνα του ΣΕΚ στα Εξάρχεια. «Ειδικά τις τελευταίες εβδομάδες οργανώνοντας την πανεργατική απεργία, η εικόνα είναι ακόμα πιο ενθαρρυντική. Όλες και όλοι γνωρίζουν τι σημαίνει το νομοσχέδιο για το 8ωρο και τα συνδικάτα και έλεγαν ότι δεν πρέπει

να πατήσει κανένας στη δουλειά. Η προσπάθειά μας ήταν να μετατρέψουμε τον θυμό και τη θέληση για απεργία σε μαζικό κατέβασο του χώρου στην απεργιακή κινητοποίηση στην Κλαυμόνος. Βοηθητική σε αυτή την προσπάθεια είναι η αφίσσα του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης με το κάλεσμα στην πορεία, την οποία κολλήσαμε σε αρκετούς χώρους του υπουργείου».

«Το Σάββατο το πρωί βγήκαμε στον Πειραιά στην Σωτήρος με τις νέες πικέτες "Stop στον Χατζηδάκη-Απολύστε τον Μητσοτάκη" και γίναμε κέντρο για όλο τον κόσμο που είναι εξοργισμένος με αυτά που θέλει να περάσει ο Χατζηδάκης και η κυβέρνηση της ΝΔ», μας είπε η Δανάη Γαϊτάνου, από τον πυρήνα του ΣΕΚ στον Πειραιά. «Βρήκαμε πολύ κόσμο που ενδιαφέρεται για το τι οργανώνουμε, ρωτούσε για την απεργία και πώς θα μπορούσε να κατέβει. Μετά κάναμε αφισκόλληση στο Πασαλιμάνι και την Ηρώων Πολυτεχνείου με την αφίσσα που καλεί στην Πανεργατική Απεργία. Καταλήξαμε στην πιάσσα των διανομένων e-food και wolf στο Πασαλιμάνι, που όπως και την προηγούμενη βδομάδα, μιλήσαμε μαζί τους για την απεργία και το νομοσχέδιο. Μόνο που αυτή τη φορά η συζήτηση με έναν διανομέα έφτασε μέχρι το σύστημα του καπιταλισμού και γιατί πρέπει να το ανατρέψουμε και έτσι αποφάσισε να οργανωθεί μαζί μας».

«Μπροστά στην οργάνωση της απεργίας ενάντια στο ν/σ του Χατζηδάκη, εκτός από το Ασκληπείο, τα σχολεία και τον Δήμο Αργυρούπολης προσθέσαμε ακόμα έναν εργατικό χώρο που παρμεβόναυμε, την εφορία Γλυφάδας», σημειώνει ο Αλέξανδρος Κοροβέσης, φοιτητής, από τον πυρήνα του ΣΕΚ στο Ελληνικό. «Η παρέμβαση μας με την Εργατική Αλληλεγγύη είχε μεγάλη σημασία καθώς η οργή των εργαζομένων για το ν/σ και για τις συνθήκες εργασίας που έχουν φέρει οι συνεχείς συγχωνεύσεις έκανε το έδαφος εύφορο για την οργάνωση της απεργίας. Σε αυτόν τον χώρο δουλεύουν και οι συμβασιούχες καθαρίστριες που κάνουν κινητοποιήσεις στο Υπουργείο Οικονομικών ενάντια στις απολύσεις τους και ετοιμάζονται να διαδηλώσουν και αυτές. Πολύ καλή ήταν και η εξόρμηση στη γειτονία στη λεωφόρο Ιασονίδου στο Ελληνικό το Σάββατο. Το σύνθημα "Απολύστε τον Μητσοτάκη" στις πικέτες που φορούσαμε, είχε ενθουσιώδη ανταπόκριση από τον κόσμο».

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΘΕΑΤΡΟ ΕΜΠΡΟΣ **Κέντρο πολιτισμού και αγώνα**

Στην τρίτη τους βδομάδα μπήκαν οι δράσεις υπεράσπισης του αυτοδιαχειριζόμενου Θεάτρου ΕΜΠΡΟΣ, μετά την αποτυχημένη απόπειρα εκκένωσης και σφραγίσματος του από τον Χρυσοχοϊδη. Η επιτυχία τους, με την καθημερινή παρουσία εκατοντάδων και χιλιάδων συμπαραστατών, πατάει πάνω στο πνεύμα που χαρακτηρίζει τις κυριακάτικες ανοιχτές συνελεύσεις του κι έχει στο κέντρο τη σύνδεση του χώρου με όλες τις μάχες που δίνουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Ιδιαίτερη τέτοια στιγμή ήταν το Σάββατο 5 Ιούνη η συνάντηση του ΕΜΠΡΟΣ με τα περιβαλλοντικά κινήματα όλης της χώρας. Το πανό του ΕΜΠΡΟΣ βρέθηκε στη συγκέντρωση για την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος στο Σύνταγμα, ενώ η πορεία ολοκληρώθηκε στο θέατρο με τη γιορτή για τη Μητέρα Γη. Η σύνδεση αυτή είχε μια επιπλέον σημασία. Η επίθεση της κυβέρνησης στο ΕΜΠΡΟΣ έχει άμεση σχέση με όλα τα καταστροφικά σχέδιά της για το κέντρο της Αθήνας, πολλά από τα οποία υλοποιεί ήδη η δημοτική αρχή Μπακογιάννη.

«Η κυβέρνηση, και από δίπλα της η δημοτική αρχή της Αθήνας, έχουν πάρει από την πρώτη κιόλας στιγμή ξεκάθαρη θέση υπέρ της τουριστικής βιομηχανίας, του real estate και συνολικά των αναγκών του κεφαλαίου εις βάρος των αναγκών και των συνθηκών ζωής και εργασίας των απλών εργαζόμενων, των κατοίκων, της νεολαίας, των μεταναστών και των προσφύγων!», αναφέρει σε ανακοίνωσή της η **Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας**, με αφορμή τις εξαγγελίες της κυβέρνησης για την δημιουργία σταθμού της γραμμής 4 του ΜΕΤΡΟ στην πλατεία Εξαρχείων.

«Μέσα σε μόλις δύο χρόνια είδαμε τις εκκενώσεις και το “τσιμέντωμα” καταλήψεων, πολλές από τις οποίες στεγάζαν οικογένειες μεταναστών και προσφύγων ή αποτελούσαν χώρους πολιτιστικής έκφρασης και δημιουργίας με κοινωνική δράση στη γειτονιά, με πιο πρόσφατο παράδειγμα την προσπάθεια εκκένωσης του κατειλημμένου αυτοδιαχειριζόμενου θεάτρου ΕΜΠΡΟΣ. Είδαμε να σπαταλιούνται εκατομμύρια σε έργα βιτρίνας όπως ο Μεγάλος Περίπατος και να εγκρίνονται αναπλάσεις όπως αυτός του λόφου Στρέφη (και προσφάτως και του Λυκαβηττού) που θα πραγματοποιηθούν από και θα εξυπηρετούν τα συμφέροντα επιχειρήσεων τύπου PRODEA.

Είδαμε να γιγαντώνεται η αστυνομοκρατία σε όλες τις γειτονιές, από τα Εξάρχεια μέχρι την Νέα Σμύρνη και να παίρνονται μία σειρά αντιδη-

5/6, Διαδήλωση ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή. Φωτό: Λένα Βερό

μοκρατικά μέτρα που χτυπούν τα δικαιώματά μας στην συνάνθρωπη, την διαδήλωση, τον συνδικαλισμό (νομοσχέδιο Χατζηδάκη), μέχρι και στην αυτοδιοίκηση (νομοσχέδιο Βορίδη)».

Κοροϊδία Μπακογιάννη

Στην πραγματικότητα, είναι σχέδια που απλώνονται από την Ακαδημία Πλάτωνος (με την ίδρυση Αρχαιολογικού Μουσείου για να έχει πελατεία το εμπορικό κέντρο που αφήνουν να δημιουργηθεί στην περιοχή) μέχρι τον Ελαιώνα (με το γήπεδο-εμπορικό κέντρο που ετοιμάζονται να φτιάξουν) και το Θησείο (όπου οι απόπειρες εκδίωξης των χειροτεχνών δεν έχουν σταματήσει). Και έρχεται μετά ο Μπακογιάννης, που κόβει δέντρα, κάνει τσιμεντένιες αναπλάσεις, δίνει πεζοδρόμια και ελεύθερους χώρους σε τραπεζοκαθίσματα και επιχειρήσεις, να κοροϊδεύει με τις τέσσερις συσκευές στην Ομόνοια που “καθαρίζουν τον αέρα” και “ισοδυναμούν με 30 δέντρα”.

«Στόχος της κυβέρνησης είναι να ξεπεραστεί η οικονομική κρίση που βάθυνε στην περίοδο της πανδημίας, δίνοντας γη και ύδωρ για την στήριξη του “βαρύ πυροβολικού” του ελληνικού κεφαλαίου, της τουριστικής βιομηχανίας, μετατρέποντας το κέντρο της Αθήνας σε ένα άδειο κέλυφος όπου θα χωράνε μόνο οι τουρίστες και όσοι τελοσπάντων προτίθενται να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για την διασκέδασή τους ή/και τα ψώνια τους», συνεχίζει η ανακοί-

νωση. «Θέλουν μια Αθήνα όπου δεν θα χωράνε οι απλοί κάτοικοι γιατί τα ενοίκια στις “εξευγενισμένες” γειτονιές θα έχουν φτάσει στο θεό και θα κυριαρχεί παντού το AirBNB, τα ξενοχτάδικα και τα ξενοδοχεία, μια Αθήνα όπου οι γειτονιές, οι πλατείες και τα πάρκα μας δεν θα στεγάζουν την οποιαδήποτε πολιτιστική έκφραση από τα κάτω, μια Αθήνα όπου δεν θα τους χαλάνε την μόστρα οι απεργοί, οι διαδηλωτές, η κοινωνική διαμαρτυρία και η πολιτική δράση».

Αυτό το στόχο εξυπηρετούσε και η επίθεση στο ΕΜΠΡΟΣ, με τον Μπακογιάννη να διεκδικεί αμέσως μετά το θέατρο δήθεν για να το μετατρέψει σε ανοιχτό χώρο πολιτισμού. Γι' αυτό είχε σημασία η σύνδεσή του με τα τοπικά περιβαλλοντικά κινήματα της Αθήνας και όλης της Αττικής, ως κομμάτι του κοινού αγώνα ενάντια στην λεηλασία και την εμπορευματοποίηση της πόλης για τα κέρδη των αφεντικών. Η απόφαση δε της ανοιχτής συνέλευσης του ΕΜΠΡΟΣ, η τρίτη εβδομάδα δράσεων να έχει ως κεντρικό γεγονός τη συμμετοχή στην πανεργατική απεργία της 10ης Ιούνη, δίνει προσανατολισμό σε όλα αυτά τα κινήματα για το ποια πρέπει να είναι η συνέχεια του αγώνα. Όλες οι πρωτοβουλίες και οι κινήσεις για τη διάσωση του περιβάλλοντος, των πλατειών και των ελεύθερων χώρων χρειάζεται να δώσουν το παρών στην πανεργατική, ενάντια στην κυβέρνηση και τον Χατζηδάκη.

Λ.Β.

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΣ

“Προσχολική Αγωγή” σε ...κοντέινερ

Μεγάλες αντιδράσεις συνεχίζει να προκαλεί η εφαρμογή της Προσχολικής Αγωγής στον δήμο της Αθήνας. Όπως μας είπε ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας:

«Το σχέδιο Μπακογιάννη για τη λειτουργία της δίχρονης προσχολικής αγωγής έχει σημάνει πλιάτσικο αύλιων χώρων με εγκατάσταση κοντέινερ λες και τα παιδιά είναι εμπορεύματα που θα τα βάλουμε σε κονσέρβες να τα συσκευάσουμε. Έχει σημάνει κοντέινερ σε οικόπεδα, έχει σημάνει αρπαγή αιθουσών που βρίσκονταν σε λειτουργία είτε ως αίθουσες καλλιτεχνικών, είτε ως αίθουσες εκδηλώσεων, είτε ως αίθουσες για ένταξη μαθητών, προσφυγόπουλων κλπ.

Αντί λοιπόν να χτιστούν κτίρια για την προσχολική αγωγή εδώ και πέντε χρόνια που είχε πρωτοαποφασιστεί, φέρανε ένα σχέδιο που λειτουργεί διαλυτικά για τα σχολεία, παρεμβαίνει στο πρόγραμμά τους γιατί σταματάνε δράσεις, εκδηλώσεις, δραστηριότητες. Και βέβαια οι αυλές, που έτσι κι αλλιώς είναι πολύ περιορισμένες στα σχολεία του δήμου της Αθήνας, δεν είναι γενικώς κενοί χώροι. Υπάρχουν γήπεδα, γίνονται μαθήματα από τους γυμναστές, και το διάλειμμα είναι δημιουργικός χρόνος, δεν μπορείς να στριμώξεις στη μισή αυλή τα παιδιά, εν μέσω μάλιστα πανδημίας.

Αντιστάσεις

Υπάρχουν αντιδράσεις και αντιστάσεις. Πχ ο Σύλλογος Γονέων του 133ου Δημοτικού Σχολείου στην Κυψέλη (όπου θα μπουν τρία κοντέινερ στην αυλή) κάλεσε τις δημοτικές παρατάξεις για να τις ενημερώσει και μετά προχώρησε σε σύσκεψη με τους Συλλόγους Γονέων του 6ου Διαμερίσματος για συντονισμό. Ενώ υπάρχει σκέψη για μεγάλη εκδήλωση από το Σύλλογο τοπικά. Γενικά αρκετοί Σύλλογοι κινούνται, ώστε τη Δευτέρα 14 Ιούνη στη συνδεδεμένη του δημοτικού συμβουλίου να υπάρχει κινητοποίηση απ' έξω.

Από τη μεριά μας, σαν Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, προτείνουμε τη σύνδεσή τους και με τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών, για να γίνει ο αγώνας ενάντια σε αυτά τα σχέδια υπόθεση όλων. Δεν μπορούν να μείνουν τα σχολεία στα χέρια των δήμων, πρόκειται για ένα διαλυτικό χτύπημα που θα κοστίζει θέσεις εργασίας, χειροτέρευση της εκπαίδευσης για τα παιδιά όλων των εργαζόμενων και πίεση στα παιδιά των προσφύγων που τους στερούν δομές. Στηρίζουμε όλες τις πρωτοβουλίες και καλούμε σε κλιμάκωση».

ΧΑΝΙΑ

Ανακατάληψη στο Καστέλι

Ανακοίνωση για την επανακατάληψη του λόφου Καστέλι το Σάββατο 5 Ιούνη κυκλοφόρησε η Ανταρσία στα Χανιά. Η δημοτική κίνηση χαιρετίζει το άνοιγμα του χώρου, που οδήγησε σε αποχώρηση της αστυνομίας εννιά μήνες μετά την εισβολή της τον περασμένο Σεπτέμβρη, και καλεί σε αγώνα για την εξασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα του, με πρώτο σταθμό την πανεργατική απεργία της 10ης Ιούνη.

«Η αποχώρηση της αστυνομίας και το άνοιγμα του λόφου Καστέλι βρίσκεται σε πλήρη συμφωνία με την εκπαιδευμένη εδώ και καιρό θέση της συντριπτικής πλειοψηφίας των κατοίκων της πόλης ενάντια στην ξενοδοχοποίηση», αναφέρει. «Σήμερα αντιστράφηκαν τα δεδομένα που δημιούργησε η αστυνομική εισβολή του περασμένου Σεπτέμβρη. Τώρα μπορεί να ανοίξει σε πραγματική βάση, η συζήτηση για το ποια θα είναι η δημόσια χρήση του χώρου. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να εξασφαλιστεί ότι

ο χώρος θα είναι ανοιχτός σε όλους χωρίς ξενοδόχους, επιχειρήσεις, πωσίνες, τραπεζοκαθίσματα και αστυνομία...

Ο αγώνας για την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων είναι άμεσα δεμένος με τον αγώνα για την προστασία της ζωής μας και των δικαιωμάτων μας απέναντι στη διαχείριση της κρίσης του συστήματος από την κυβέρνηση της ΝΔ, που φέρνει θάνατο, φτώχεια, ανεργία, ρατσισμό, πολεμικούς ανταγωνισμούς, σεξισμό και περιβαλλοντική καταστροφή...

Καλούμε τους εργαζόμενους και τη νεολαία να περιφρουρήσουν τον δημόσιο χαρακτήρα του λόφου Καστέλι. Συμμετέχουμε όλοι μαζί στην απεργιακή συγκέντρωση ενάντια στο νόμο Χατζηδάκη που διαλύει τα εργασιακά και συνδικαλιστικά μας δικαιώματα και στην απεργιακή συγκέντρωση στις 10πμ στην πλατεία της Δημοτικής Αγοράς».

5/6, Αθήνα. Διαδήλωση ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή

5/6, Η ορχήστρα Support Art Workers στο Σύνταγμα. Φωτό: Λένα Βερδέ

Εργατική αντίσταση στα σχέδιά τους

«Το κίνημα των πλατειών το 2011 δεν έπεσε από τον ουρανό. Όλη την προηγούμενη δεκαετία, από το 2001 με το ασφαλιστικό Γιάννιτση που κατέληξε στα σκουπίδια μέχρι το 2006-7 με το μεγάλο φοιτητικό κίνημα που ανέτρεψε την προσπάθεια ιδιωτικοποίησης των Πανεπιστημίων και από το 2009 που ο ΓΑΠ ετοιμάζε την είσοδο στα μνημόνια μέχρι το 2010 με τις φοβερές πανεργατικές απεργίες, η Ελλάδα είχε ήδη καταγεγραμμένη μια μεγάλη ιστορία αγώνων και κινημάτων», είπε στην πρώτη συζήτηση για τα δέκα χρόνια από το κίνημα των πλατειών, που έγινε το Σάββατο 5 Ιούνη στο Σύνταγμα, ο Γιώργος Ράγκος από την Πρωτοβουλία Ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή.

«Την ίδια περίοδο είχαμε την Αραβική Άνοιξη, κινητοποιήσεις και απεργίες σε όλη την Ευρώπη και την ίδια την Αμερική», συνέχισε. «Το κεντρικό ήταν να μην πληρώσουμε εμείς την κρίση του συστήματος, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν, οι καπιταλιστές. Δεν ήταν μια ξεκομμένη αντίσταση. Την πρώτη μέρα, μαζί με τους εξεγερμένους του Συντάγματος ήταν κι οι απεργοί της ΔΕΗ που πάλευαν ενάντια στο ξεπούλημα της ενέργειας -πόσο επίκαιρη μάχη σήμερα που η κυβέρνηση Μητσοτάκη ετοιμάζεται, στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης, να παραδώσει τα πάντα στους επενδυτές. Αυτό το κίνημα έριξε κυβερνήσεις, του ΓΑΠ, του Παπαδήμου, και δεν σταμάτησε, συνέχισε ενάντια στους Σαμαροβενιζέλους αλλά και στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Και είναι δύναμη σήμερα για τις επόμενες μάχες, με πρώτη ενάντια στο νομοσχέδιο Χατζηδάκη που καταργεί κεκτημένα δεκαετιών. Είναι ανάγκη να συνδεθούμε με τους αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας απέναντι

σε ένα σύστημα που καταστρέφει τις ζωές μας και τον πλανήτη», κατέληξε.

«Έρχομαι από τις γειτονιές των Δυτικών της Αθήνας, όπου παλεύουμε εδώ και πάρα πολλά χρόνια ενάντια στο ΧΥΤΑ Φυλής και την καύση σκουπιδιών, ένα μεγάλο περιβαλλοντικό έγκλημα στην περιοχή μας», είπε στη δεύτερη συζήτηση για τα περιβαλλοντικά κινήματα εκ μέρους της Πρωτοβουλίας η Κατερίνα Πατρίκιου, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα, «Οι τελευταίες εξελίξεις στην Περιφέρεια Αττικής δείχνουν ότι στις γειτονιές των Δυτικών και του Πειραιά, για τα επόμενα 30 με 40 χρόνια, θα συνεχίσουν τα φαραωνικά έργα των ΧΥΤΑ Φυλής, των εργοστασίων καύσης και των ΕΜΑΚ. Είναι το δώρο της κυβέρνησης στα αφεντικά και τους καπιταλιστές με τεράστια εργοστάσια καύσης όπως αυτά στο Βόλο της ΑΓΕΤ.

Επιπτώσεις

Όλο αυτό δεν το παλεύουμε μονάχα ως ακτιβιστές. Το παλεύουμε ως εργάτες που μένουμε σε αυτές τις γειτονιές. Οι εργαζόμενοι στον Άγιο Σάββα ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνουν οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις σε σχέση με το πώς έχουν αυξηθεί οι καρκίνοι και οι νεοπλασίες παντού και ειδικά σε περιοχές που βρίσκονται κοντά σε ανοιχτούς ΧΥΤΑ και εργοστάσια καύσης. Ο τρόπος για να δυναμώσουμε την αντίστασή μας και να κερδίσουμε είναι μαζί με τα κινήματα πόλης να παλέψουμε ως εργαζόμενοι. Να συνδέσουμε τους αγώνες με αυτούς στα νοσοκομεία για Υγεία για όλους, στους δήμους ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις των απορριμμάτων και της ανακύκλωσης, στη ΔΕΗ και τη ΔΕΣΦΑ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της ενέργειας. Είμα-

στε κομμάτι της εργατικής τάξης και έτσι πρέπει να παλέψουμε. Η λύση είναι να πάρουμε της κοινωνίας στα χέρια μας».

«Η φετινή Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος έρχεται σε μια συγκυρία που το φυσικό περιβάλλον της χώρας μας βάλλεται από κάθε κατεύθυνση. Ο τυφλός αναπτυξιακός ζήλος της κυβέρνησης και των επενδυτών στον τομέα της ενέργειας και του τουρισμού απειλούν άμεσα με πλήρη αφαιμάξη τον φυσικό πλούτο της χώρας μας. Γι' αυτό η 5 Ιούνη δεν αποτελεί μέρα γιορτής αλλά ευαισθητοποίησης και δράσης ενάντια στην καταστροφή της φύσης», είπε η Εμμανουέλα Τερζοπούλου, από τη ΡεμΑττική. «Η συστηματική υποβάθμιση των υδάτινων πόρων και της βιοποικιλότητας είναι φαινόμενα άμεσα συσχετισμένα με τη στρεβλή διαχείριση ποταμών και ρεμμάτων, με τους εγκλωβισμούς και τις τσιμεντοποιήσεις, με την κατασκευή φραγμάτων που εμποδίζουν την ελεύθερη ροή του νερού και την ελεύθερη διακίνηση των έμβιων όντων.

Στην Ελλάδα τα έργα αυτά συνήθως βαφτίζονται αντιπλημμυρικά και προσηματικά αιτιολογούνται ως θωράκιση κατά της κλιματικής αλλαγής. Οι αρνητικές επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον και τους ανθρώπους είναι πολλές: καταστροφή των οικοσυστημάτων, υποβάθμιση της ποιότητας του νερού και του αέρα, κλιματική κρίση, υποβάθμιση της βιοποικιλότητας, καταστροφή του τοπίου και πολλές άλλες... Είναι άμεση ανάγκη να προστατέψουμε και να αποτρέψουμε την καταστροφή των λιγοστών οικοσυστημάτων που απέμειναν στην Αττική αν θέλουμε να παραμείνει ένας βιώσιμος τόπος».

Λένα Βερδέ

“Πράσινη” ανάπτυξη –μαύρη καταστροφή

Ένα μεγάλο ΟΧΙ στην καταστροφή της φύσης ακούστηκε στο Σύνταγμα το Σάββατο 5 Ιούνη, στην ημέρα δράσης για την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος. Την κινητοποίηση καλούσαν μια σειρά περιβαλλοντικές κινήσεις, μεταξύ των οποίων η Πρωτοβουλία Ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή, το Support Earth, η ΡεμΑττική κ.α, ενώ είχε τη στήριξη και της ανοιχτής συνέλευσης του Αυτοδιαχειριζόμενου Θεάτρου ΕΜΠΡΟΣ.

Η συγκέντρωση ξεκίνησε με την ανοιχτή ορχήστρα των Support Art Workers που ξεσήκωσε τους συγκεντρωμένους. Ακολούθησαν δύο συζητήσεις, η πρώτη για τα δέκα χρόνια από το κίνημα των πλατειών και η δεύτερη για τους αγώνες ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή και τη συνέχειά τους. Οι δεκάδες ακτιβιστές/ίστριες περιβαλλοντικών κινήματων από όλη τη χώρα που πήραν το λόγο (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Φλώρινα, Κέρκυρα, Γεράνεια, Άνδρο, Σύρο, Εύβοια, Κρήτη κ.α), ανέδειξαν όλες τις μάχες ενάντια στην κυβερνητική περιβαλλοντοκτόνα πολιτική που προωθεί τις ανεμογεννήτριες και την καύση σκουπιδιών, την τσιμεντοποίηση των ρεμάτων και τις εξορύξεις υδρογονανθράκων, την ιδιωτικοποίηση της ενέργειας, την καταστροφή των δασών και των ελεύθερων χώρων,

Πορεία

Ακολούθησε μαχητική διαδήλωση με μουσικές, δρώμενα και συνθήματα. «Η πράσινη ανάπτυξη δεν μας παραμυθιάζει, τη φύση καταστρέφει και τα βουνά ρημάζει», «Όχι εξορύξεις και ιδιωτικοποιήσεις, στο δρόμο του αγώνα βρίσκονται οι λύσεις», «Η καταστροφή φύσης και δασών είναι η αιτία των κορονοϊών», «Πάρκα, εξορύξεις και βουνοκορφές, τη φύση καταστρέφουν οι καπιταλιστές», ήταν κάποια από αυτά, κερδίζοντας τις επευφημίες και τα χειροκροτήματα των περαστικών. Τα μέλη της Πρωτοβουλίας Ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή κάλεσαν όλες και όλους στην πανεργατική απεργία στις 10 Ιούνη σαν συνέχεια της μάχης για τη διάσωση του περιβάλλοντος. «Κούλη-Χατζηδάκη ακούστε το καλά, στις 10 του Ιούνη απεργιακά», βροντοφώναζαν.

Μέσω της Ερμού, η πορεία κατέληξε στο ΕΜΠΡΟΣ, όπου η βραδιά συνεχίστηκε με καλλιτεχνικά δρώμενα, σε μια “Γιορτή για τη Μητέρα Γη”, με τις Αδέσποτες Σκύλες, τους Los Tre και τις Μαντάρες. Η ημέρα είχε ξεκινήσει στη Δραπετσώνα με διαδήλωση ενάντια στα καζάνια του θανάτου της Oil One, ενώ κινητοποιήσεις έγιναν την ίδια μέρα σε πολλές πόλεις, από τη Θεσσαλονίκη και τη Ξάνθη μέχρι τα Άγραφα και το Βόλο. Στα Χανιά, η ημέρα σηματοδεύτηκε από την ανακατάληψη του λόφου Καστέλι, ενώ οι δράσεις συνεχίστηκαν σε πολλές περιοχές και την Κυριακή 6 Ιούνη.

Η 21η συνάντηση ιστορικών οικονομικής έλαβε χώρα την Παρασκευή 4 και το Σάββατο 5 Ιουνίου. Τη συνδιοργάνωσαν τα τμήματα οικονομικών επιστημών και ιστορίας και φιλοσοφίας της επιστήμης του ΕΚΠΑ. Το συνέδριο βρέθηκε στο πνεύμα των αναζητήσεων της οικονομικής επιστήμης για ένα νέο επιστημονικό παράδειγμα που χαρακτηρίζουν όλα τα συνέδρια οικονομικών το τελευταίο διάστημα. Την αναζήτηση αυτή τη συνόψισε ο κεντρικός ομιλητής, ομότιμος καθηγητής του ΕΚΠΑ, Γιώργος Κριμπάς θυμούμενος τις συζητήσεις για την οργάνωση της παγκόσμιας οικονομίας μετά τον πόλεμο αλλά και τα χρόνια της κυριαρχίας Κείνσιανών πολιτικών μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 70.

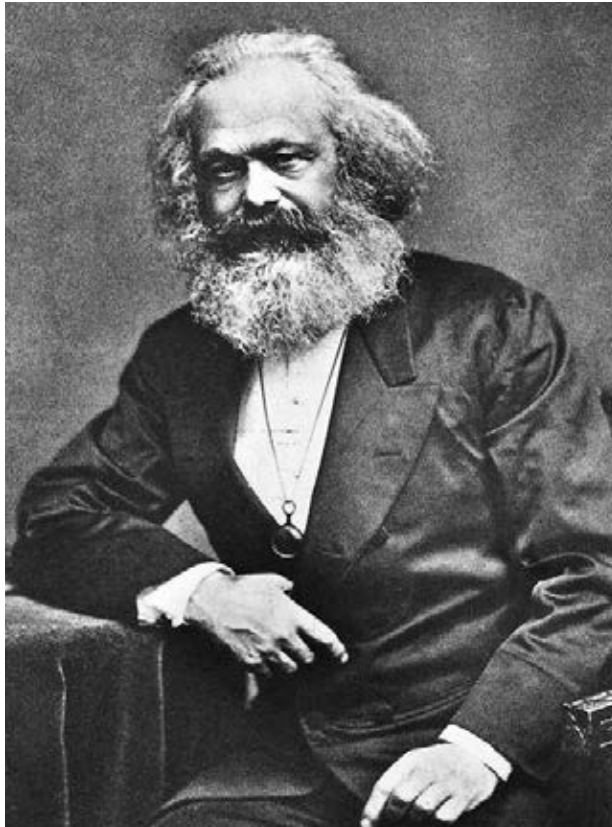
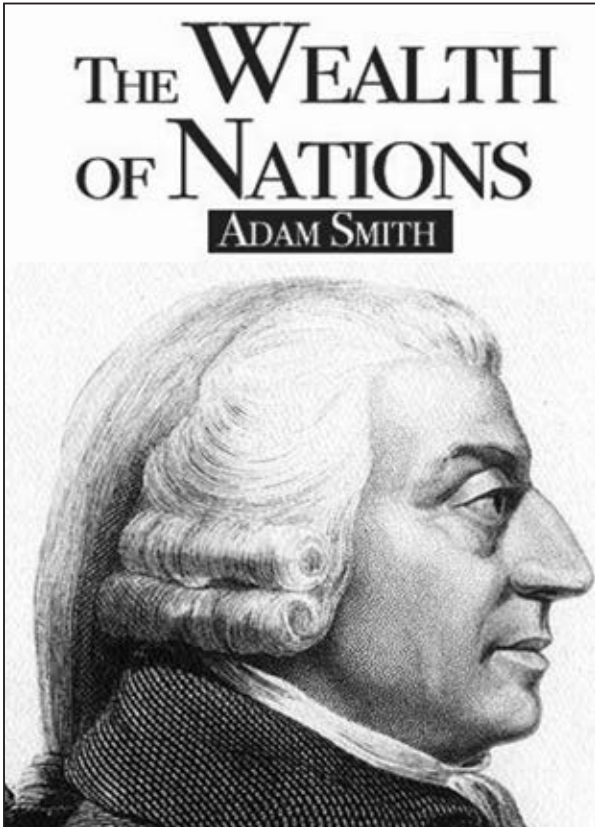
Είναι βέβαιο ότι η διάρκεια και οι επιπτώσεις της κρίσης του 2008 έχουν ξεφτίσει το νεοφιλευθερισμό, όπως η προηγούμενη κρίση, εκείνη του 1970, απαξίωσε τις πολιτικές κρατικής παρέμβασης. Το σύστημα αναζητά ένα νέο επιστημονικό παράδειγμα/αφήγημα για τα οικονομικά. Όμως τα προβλήματα των ορθόδοξων οικονομικών ξαναφέρνουν στο προσκήνιο την πολιτική οικονομία και ιδιαίτερα τη Μαρξιστική πολιτική οικονομία. Αξίζει να εμβαθύνουμε σε αυτά τα θέματα.

Αποτυχίες

Τα ορθόδοξα οικονομικά έχουν αναγνωρίσει πλέον ότι η επιδίωξη του ατομικού συμφέροντος δεν οδηγεί στην ευημερία του συνόλου. Σε αυτό το πλαίσιο στρέφονται σε διάφορες κατευθύνσεις. Κάποιοι θεωρούν ότι με τη κρατική παρέμβαση μέσω της επιβολής φόρων θα διορθωθεί η αποτυχία της αγοράς στα θέματα της εισοδηματικής ανισότητας, της καταστροφής του περιβάλλοντος αλλά και της πανδημίας. Έτσι εισηγούνται τη επιβολή φόρου στον πλούτο, επιβάλλουν φόρους στις εκπομπές αερίων και προσπαθούν να αναστείλουν τα ιδιοκτησιακά δικαιώματα επί των εμβολίων ώστε να επιταχυνθεί ο εμβολιασμός ιδιαίτερα στις φτωχότερες χώρες. Άλλοι

21η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

Ιδέες και προβληματισμοί

της του ποσοστού κέρδους. Δηλαδή, τα ζητήματα που βρίσκονται στο κέντρο της τρέχουσας οικονομικής κρίσης και της οικονομικής πολιτικής. Την πίστη, τις τράπεζες, τα επιτόκια, τα χρηματιστήρια, τις μετοχές, τα ομόλογα, τα παράγωγα και τόσα άλλα που έχουν στοιχίσει τρισεκατομμύρια στις κοινωνίες από το 2008 και μετά. Όπως επισημαίνει ο Ροσσντόλσκι αλλά αναφέρει και ο ίδιος ο Μαρξ στις επιστολές στον Κούγκελμαν (28/12/1862) και στον Ένγκελς (2/4/2858) τα θέματα αυτά δεν μπορεί να τα προσεγγίσει κανείς αναλύοντας γενικά το κεφάλαιο αλλά τα ατομικά κεφάλαια στη συγκεκριμένη πραγματικότητα που δραστηριοποιούνται. Αν μείνουμε στο γενικό επίπεδο τότε μπροστά την αδυναμία προσδιορισμού απλών μεγεθών όπως το επιτόκιο το μόνο που μένει να ειπωθεί είναι αυτό που λέχθηκε και στο συνέδριό μας: «εμάς δεν μας ενδιαφέρει το επιτόκιο μας ενδιαφέρει το ποσοστό κέρδους». Είναι σα να παραδίδουμε την τρέχουσα οικονομία και οικονομική πολιτική στην αστική πολιτική οικονομία περιοριζόμενοι στην αποκάλυψη των βαθύτερων νόμων του συστήματος. Το τραγικό είναι ότι αυτό γίνεται σε μια εποχή που τα ορθόδοξα οικονομικά, μέσα στα προβλήματά τους, αφήνουν χώρο για να φτάσει η αμφισβήτηση των κυρίαρχων πολιτικών σε κόσμο που δεν θα δεχόταν να ακούσει καν αυτές τις απόψεις σε άλλες συνθήκες.

Το ελπιδοφόρο είναι ότι αυτά και άλλα θέματα πολιτικής οικονομίας πλέον συζητούνται και θα έχουμε ελπίζω την ευκαιρία να τα συζητήσουμε κι εμείς σε forum πολιτικής ζύμωσης όπως ο φετινός Μαρξισμός.

Νίκος Στραβελάκης,
οικονομολόγος ΕΚΠΑ

το πάνε πιο μακριά και αμφισβητούν ότι αυτό το κατασκεύασμα, ο «homo economicus» ή «κοινωνικός ηλίθιος» όπως τον αποκαλεί ο Σεν μπορεί να αποτελέσει τη βάση για την κατανόηση της οικονομίας. Σου λέει τι μπορούμε να μάθουμε από τη συμπεριφορά ενός φανταστικού «όντος» που έχει στο κεφάλι του μόνο ένα σύνολο από ιεραρχημένες καταναλωτικές προτιμήσεις που μάλιστα δεν επηρεάζονται από τη συναναστροφή του με τους υπόλοιπους. Έτσι ξαναφέρνουν στο προσκήνιο συλλογικές συμπεριφορές, τη μελέτη των οποίων προσπαθούν να αναλύσουν με τη «θεωρία των παιγνίων». Δηλαδή, με την αναζήτηση πιθανών λύσεων στον ανταγωνισμό (ισοδύναμων) ομάδων

για πόρους και εξουσία. Όλα τα παραπάνω δεν ξεφεύγουν από την ανάλυση των οικονομικών σχέσεων σε σχέση μεταξύ πραγμάτων που όμως ονομάζουν, ψευδεπίγραφα, «πολιτική οικονομία».

Στην πραγματική πολιτική οικονομία, την κλασική πολιτική οικονομία και τον Μαρξ, ο καπιταλισμός αναλύεται σε σχέση μεταξύ ανθρώπων (παραγωγικές σχέσεις) και όχι σαν σχέση μεταξύ πραγμάτων (φειτιχισμός του εμπορεύματος). Αυτό επιτρέπει την ανάλυση της δυναμικής του μέσα από τις αντιθέσεις των κοινωνικών τάξεων που συνοψίζονται, στον Μάρξ, στην αντιφατικότητα του κινήτρου του κέρδους. Το τελευταίο εκδηλώνεται στην πτωτική τάση του

ποσοστού κέρδους. Όμως αυτό το ξεκάθαρο και διαχρονικό συμπέρασμα έχει παρεξηγηθεί από κάποιους σαν την αρχή και το τέλος της Μαρξιστικής πολιτικής οικονομίας. Μοιάζει κάπως με αυτά που έλεγε το ΚΚΕ στο πεδίο της πολιτικής επί Παπαρήγα «καπιταλισμό έχουμε, τι περιμένατε». Η δύναμη της Μαρξιστικής πολιτικής οικονομίας βρίσκεται στο ότι μέσα από την ανάλυση του καπιταλιστικού ανταγωνισμού μπορεί να μεταφέρει τους γενικούς νόμους του καπιταλισμού στην ανάλυση της τρέχουσας οικονομίας και της οικονομικής πολιτικής.

Αυτό δεν είναι μια αφηρημένη επισημάνση, αντίθετα αφορά την πραγμάτωση του νόμου της πτωτικής τά-

Αγώνας ενάντια στους βασανιστές της ΕΛΑΣ

Συνέντευξη Τύπου παραχώρησε η συλλογιστικότητα Μασόβκα το Σάββατο 5/6 στη Νομική. Συμμετείχαν οι δικηγόροι Θ.Καμπαγιάννης, Ι.Κούρτοβικ, Α.Παπαρούσου, Κ.Παπαδάκης, που έχουν αναλάβει την υπόθεση του Άρη Παπαζαχαρουδάκη, ο οποίος είχε πέσει θύμα βασανισμών, όπως είχε καταγγείλει άμεσα και επώνυμα, κατά τη διάρκεια της κράτησής του στη ΓΑΔΑ. Είχε συλληφθεί ως ύποπτος για τον τραυματισμό αστυνομικού κατά τη διαδήλωση στις 9 Μάρτη στη Νέα Σμύρνη και προχώρησε στην κατάθεση μήνυσης κατά αγνώστων.

Σε συνέχεια των πρώτων καταγγελιών του, ο Παπαζαχαρουδάκης έχει δώσει στη δημοσιότητα φωτογραφίες των τραυμάτων του και έχει καταθέσει δύο φορές στο τμήμα Εσωτερι-

κών Υποθέσεων. Η ΕΛ.ΑΣ έχει αρνηθεί να δώσει τα ονόματα των αστυνομικών που υπηρετούσαν εκείνη τη μέρα στον 12ο και 13ο όροφο αλλά και το υλικό από τις κάμερες. Στη δεύτερη κατάθεσή του, του ζητήθηκε να αναγνωρίσει τους βασανιστές του από τις φωτογραφίες των αστυνομικών ταυτοτήτων τους, τη στιγμή που έχει καταγγείλει πως φορούσαν κουκούλες!

Μετά τους δικηγόρους και τον ίδιο τον Παπαζαχαρουδάκη, τον λόγο πήραν μεταξύ άλλων ο

Γιάννης Μάγος, πατέρας του Βασίλη Μάγγου που είχε χάσει τη ζωή του ένα μήνα αφού χτυπήθηκε και βασανίστηκε από την αστυνομία στο Βόλο, ο Άλκης Ρήγος από τον Σύλλογο Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντίστασης, οι Ηλίας Λάμπρου και Λάμπρος Γούλας, και οι δύο θύματα βασανισμών από την αστυνομία, και ο Πέτρος Κωνσταντίνου από την ΚΕΕΡΦΑ. “Την ίδια περίοδο που έγιναν αυτά τα βασανιστήρια είχαμε σωρεία βασανισμών μεταναστών στα αστυνομικά τμήμα-

τα” είπε ο Π. Κωνσταντίνου. “Περιστέρι, Γλυφάδα, Βουλιαγμένη, Δραπετσώνα και δύο μήνες μετά στο Παρθέσι βασανισμός δεκαεσσάρων μεταναστών. Για όλα αυτά έχουν διαταχθεί ΕΔΕ. Ως συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ έχω καταθέσει σε πάρα πολλές. Ούτε μία όμως δεν κατέληξε στο να αναδειχθεί κάποιο όνομα αστυνομικού. Μπαίνουμε όμως σε αυτόν τον κόπο γιατί έχουμε την εμπειρία της δίκης της Χρυσής Αυγής... και το παράδειγμα του Black Lives Matter. Στηρίζουμε την επιλογή σας και θα συμβαδίσουμε γιατί και οι εμείς προχωράμε σε μήνυση κατά των Μηταράκη και Χρυσόχοϊδη για τις τρεις δολοφονίες μεταναστών το τελευταίο διάστημα μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης”.

Δ.Δ.

Η δολοφονία το Τζορτζ Φλόιντ πριν ένα χρόνο έβαλε φωτιά στις ΗΠΑ και όχι μόνο. Μια αντιρατσιστική εξέγερση απλώθηκε στις αμερικάνικες πόλεις και εκατομμύρια διαδήλωσαν την αλληλεγγύη τους σε όλο τον κόσμο. Τα ζητήματα που άνοιξε το ξέσπασμα του Black Lives Matter ήταν πολλά. Ένα από αυτά ήταν η επανεξέταση της ιστορίας. Αγάλλματα δουλοκτητών και δουλεμπόρων γκρεμίστηκαν, δρόμοι άλλαξαν όνομα και ξεχασμένα γεγονότα ήρθαν ξανά στην επιφάνεια. Η σφαγή της Τούλσα στην Οκλαχόμα -ή η σφαγή της Μαύρης Wall Street- από την οποία μόλις συμπληρώθηκαν 100 χρόνια, ήταν ένα από αυτά.

Στις αρχές του περασμένου αιώνα χιλιάδες Μαύροι μετανάστευσαν στην Οκλαχόμα προκειμένου να βρουν δουλειά στα ορυχεία της ή στην πετρελαϊκή της βιομηχανία. Μέσα σε δέκα χρόνια, από το 1910 έως το 1920 ο πληθυσμός της αυξήθηκε από τις 10 χιλιάδες στις 100 χιλιάδες. Τα αφεντικά ήταν αντιμέτωπα με μια διπλή απειλή.

Από τη μια ήταν η ριζοσπαστικοποίηση και η έμπνευση που γεννούσε στην αμερικάνικη εργατική τάξη η Ρώσικη Επανάσταση και το διεθνές επαναστατικό κύμα που ακολούθησε. Ήδη από το 1914 το Σοσιαλιστικό Κόμμα είχε ξεπεράσει το 20% στις εκλογές για τον τοπικό κυβερνήτη. Τα ριζοσπαστικά συνδικάτα **Industrial Workers of the World (IWW)** και **Working Class Union (WCU)** κέρδιζαν χιλιάδες μέλη από τα εργοστάσια και τα χωράφια της πολιτείας. Μια απεργία εργατών σε εταιρία πετρελαίου τον Νοέμβριο του 1917 κέρδισε 50% αύξηση στο μεροκάματο μέσα σε μόλις τρεις ώρες. Τρεις μήνες πριν, τον Αύγουστο, εκατοντάδες φτωχοί αγρότες της Οκλαχόμα -λευκοί, αφροαμερικάνοι κι αυτόχθονες- είχαν εξεγερθεί εναντίον των πλούσιων γαιοκτημόνων και του «πολέμου που κάνουν οι πλούσιοι αλλά σκοτώνονται οι φτωχοί» όπως χαρακτήριζαν τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Διαχωρισμός

Η άλλη απειλή ήταν η αναπτυσσόμενη μαύρη κοινότητα. Πολλοί από αυτούς, Μαύροι βετεράνοι του πολέμου, που «πολέμησαν για την πατρίδα» κι επιστρέφοντας, αντί για τιμή και δικαιώματα, έρχονταν αντιμέτωποι με τον ρατσισμό, τον διαχωρισμό και τα λιντσαρίσματα. Η Οκλαχόμα λειτουργούσε υπό τους νόμους Jim Crow που προέβλεπαν τον ρατσιστικό διαχωρισμό των Μαύρων από τους λευκούς. Στην Τούλσα μάλιστα είχε περάσει νόμος που απαγόρευε ακόμα και τις φυλετικά μεικτές γειτονίες. Η γειτονιά του Γκρίνγουντ ήταν μια αποκλειστικά Μαύρη γειτονιά στα βόρεια της Τούλσα. Μια γειτονιά που, εμπνευσμένη από τις ομιλίες του Μαύρου διανοούμενου **Μπούκερ Τ. Ουάινγκτον** για συνεργασία και οικονομι-

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΦΑΓΗ ΣΤΗΝ ΤΟΥΛΣΑ, ΟΚΛΑΧΟΜΑ Τα εγκλήματα του ρατσισμού

κή ανεξαρτησία των Μαύρων, γνώριζε μεγάλη ανάπτυξη, στο σημείο να αποκτήσει το προσωνύμιο «Μαύρη Wall Street».

Ο ρατσισμός πρόσφερε την απάντηση και στις δύο αυτές απειλές. Αφενός θα βοηθούσε στη διάσπαση της εργατικής τάξης, αφετέρου θα αποτελούσε τη βάση ώστε με μια «αφορμή» να τσακιστεί κάθε παράδειγμα συγκρότησης κι ανάπτυξης της αφροαμερικάνικης κοινότητας. Η Μαύρη Wall Street έπρεπε να ισοπεδωθεί.

Στις 30 Μάη του 1921, ένας 19χρονος αφροαμερικάνος λούστρος, ο **Ντικ Ρόουλαντ** κατηγορείται για παρενόχληση της **Σάρα Πέιτζ**, μιας 17χρονης λευκής, μέσα σε ένα ασανσέρ. Η ίδια η Πέιτζ θα κατέθετε στην αστυνομία ότι φώναξε γιατί τρόμαξε όταν ο Ρόουλαντ την ακούμπησε στο μπράτσο και κατόπιν ο Ρόουλαντ, τρομαγμένος με τη σειρά του από τις φωνές της Πέιτζ, έφυγε τρέχοντας όταν άνοιξε η πόρτα του ασανσέρ. Δεν κατέθεσε καν μήνυση εναντίον του. Ωστόσο ο Ρόουλαντ θα συλλαμβανόταν την επόμενη ημέρα. Μια από τις βασικές εφημερίδες της πόλης, η **Tulsa Tribune**, κυκλοφορεί με τίτλο «Νέγρος επιτίθεται σε κορίτσι μέσα σε ασανσέρ» και με άρθρο γεμάτο ψεύτικες μεν, γλαφυρές δε, περιγραφές της επίθεσης. Το δημοσίευμα λειτούργησε σαν κάλεσμα για αυτό που ακολούθησε.

Ένας οπλισμένος όχλος λευκών ρατσιστών, πολλοί από αυτούς μέλη της **Κου Κλουξ Κλαν**, συγκεντρώνεται

έξω από το δικαστήριο στο οποίο είχε παραπεμφθεί ο Ρόουλαντ, διεκδικώντας να τον λιντσάρει. Η συγκέντρωση γρήγορα εξελίσσεται σε μαζικό ρατσιστικό πογκρόμ που έσφαζε κι έκαιγε τις μαύρες γειτονίες για ώρες. Οι προσπάθειες των Μαύρων να υπερασπιστούν τις ζωές και τη γειτονιά τους σκόνταψαν πάνω στη ενεργή συμμετοχή της αστυνομίας στο πλευρό του ρατσιστικού όχλου. Μαρτυρίες λένε ότι οι ίδιοι οι αστυνομικοί όπλιζαν τους ρατσιστές με τη φράση «πάρε ένα όπλο – ρίξε σε έναν νέγρο». Ακόμα κι από αέρος έγιναν επιθέσεις με ιδιωτικά αεροπλάνα να πυροβολούν και να βομβαρδίζουν το Γκρίνγουντ. Μια από τις τελευταίες πράξεις του πογκρόμ ήταν η ισοπέδωση με ριπές από βαρύ οπλοπολυβόλο μιας μαύρης εκκλησίας Βαπτιστών. Τη σκανδάλη τράβαγαν άντρες της Εθνοφρουράς.

Πογκρόμ

Το πογκρόμ κράτησε δυο μέρες. Κατά τη διάρκεια του δολοφονήθηκαν τουλάχιστον 300 αφροαμερικάνοι. Ολόκληρη η γειτονιά του Γκρίνγουντ κάηκε. Οι πυροσβέστες που πήγαιναν να σβήσουν τη φωτιά διώχνονταν με πυροβολισμούς. Άλλοι λένε ότι δεν έγιναν καν προσπάθειες για να σβηστεί η φωτιά, κατηγορώντας συνολικά τον κρατικό μηχανισμό για αδράνεια εις βάρος των αφροαμερικάνων. Περισσότερα από 1000 σπίτια, μαγαζιά, σχολεία, εκκλησίες, ακόμα και το νοσοκομείο της περιοχής, έγιναν στάχτη. Η μεγάλη πλειοψηφία του μαύ-

ρου πληθυσμού έμεινε άστεγη.

Παρά το μέγεθός της, η σφαγή της Τούλσα έμεινε στην αφάνεια της επίσημης ιστορίας των ΗΠΑ, μέχρι πρόσφατα. Το αντίτυπο της Tulsa Tribune βρίσκεται στα επίσημα αρχεία με κομμένο το επίμαχο άρθρο. Σε κανέναν δεν αποδόθηκαν κατηγορίες, πολύ περισσότερο κανείς δεν τιμωρήθηκε για τη σφαγή. Ακόμα και οι νεκροί παραμένει άγνωστο το πού θάφτηκαν. Μόλις το 1997 συγκροτήθηκε μια επιτροπή για αποζημιώσεις των θυμάτων και των οικογενειών τους.

Η εξέγερση του BLM της τελευταίας χρονιάς όμως την ξαναέφερε στην επιφάνεια. Πριν λίγες ημέρες τρεις υπερωπώνιοι/ες επιζήσαντες κατέθεσαν ενόπιων μιας κοινοβουλευτικής επιτροπής, τις μνήμες τους από τη σφαγή, προκειμένου να αναγνωριστεί επίσημα από το αμερικάνικο κράτος έναν αιώνα μετά (βλ. δίπλα). Την 1η Ιούνη ο **Μπάιντεν** επισκέφτηκε την Τούλσα δηλώνοντας ότι «μερικές αδικίες είναι τόσο τρομερές που δεν μπορούν να θαφτούν». Δεν πρόκειται για «μερικές αδικίες» όμως. Η σφαγή της Τούλσα, όπως και δεκάδες ακόμα, είναι καρποί του συστημικού ρατσισμού που τρέχει μέσα στις φλέβες του αμερικάνικου κράτους και οι οποίες παρέμειναν θαμμένες για δεκαετίες. Μόνο εξεγέρσεις σαν αυτή που είδαν οι αμερικάνικες πόλεις την τελευταία χρονιά, μπορούν να εξασφαλίσουν τόσο το τσάκισμα του ρατσισμού όσο και την αποκατάσταση της ιστορικής μνήμης.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Είμαι επιζήσασα από τη ρατσιστική σφαγή της Τούλσα. Πριν δυο βδομάδες έγινα 107 ετών. Σήμερα επισκέπτομαι την Ουάσιγκτον για πρώτη φορά στη ζωή μου. Είμαι εδώ διεκδικώντας δικαιοσύνη και ζητώ από τη χώρα να αναγνωρίσει τι έγινε στην Τούλσα το 1921.

Τη νύχτα της σφαγής, με ξύπνησε η οικογένειά μου. Οι γονείς και τα πέντε αδέρφια μου ήταν εκεί. Μου είπαν ότι έπρεπε να φύγουμε. Ποτέ δεν θα ξεχάσω τη βία του λευκού όχλου όταν φύγαμε από το σπίτι μας. Ακόμα έχω την εικόνα Μαύρων να πυροβολούνται, Μαύρα κορμιά να είναι νεκρά στο δρόμο. Ακόμα μου έρχεται η μυρωδιά του καπνού και η εικόνα της φωτιάς. Ακόμα βλέπω τα Μαύρα μαγαζιά να καίγονται. Ακόμα ακούω τον ήχο των αεροπλάνων να πετάνε. Ακούω τα ουρλιαχτά. Ζω με τη σφαγή κάθε μέρα. Η χώρα μπορεί να ξεχάσει την αυτή την ιστορία, αλλά εγώ όχι. Ούτε οι άλλοι επιζήσαντες. Ούτε τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Βαϊόλα Φλέτσερ,
επιζώσα από τη σφαγή της Τούλσα

Ζούμε με αυτό κάθε μέρα σε όλη μας τη ζωή και με τη σκέψη τί ήταν και τι θα μπορούσε να γίνει το Γκρίνγουντ.

Δεν είμαστε απλά ασπρόμαυρες εικόνες σε ένα φιλμ. Έχουμε σάρκα και οστά. Ήμουν εκεί όταν έγινε η σφαγή. Και είμαι ακόμα εδώ.

Χίου Βαν Έλις,
επιζών από τη σφαγή της Τούλσα

Φαίνεται ότι η δικαιοσύνη στην Αμερική είναι πάντα πολύ αργή ή και ανύπαρκτη για τους Μαύρους αυτής της χώρας.

Λέσι Μπένιγκφιλντ Ραντλ
επιζών από τη σφαγή της Τούλσα

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 θεατράκι απέναντι ΟΤΕ (μετρό Αγ.Αντώνιος) 7.30μμ
Όλοι στην πανεργατική 10 Ιούνη – Stop στον Χατζηδάκη – Απολύστε τον Μητσοτάκη
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 πλατεία Ηρώ 7.30μμ
Όλοι στην πανεργατική 10 Ιούνη – Stop στον Χατζηδάκη – Απολύστε τον Μητσοτάκη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6
κεντρική πλατεία Ιλίου 7.30μμ
Όλοι στη γενική απεργία 10 Ιούνη – Κάτω τα χέρια από τα συνδικάτα – Απολύστε τον Μητσοτάκη
Ομιλητές: Χρήστος Βαρβέρης, εργαζόμενος στις μεταφορές, Γρηγορία Τσιλίμη, συμβασιούχα καθαρίστρια ΕΦΚΑ

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 πλατεία Ηρώων 8μμ
Αντίσταση στην παιδεία των startups
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6
πλ. Φελέκη Ελευθερούπολη 7μμ
Είναι ο Μπάιντεν ο νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Θάνος Τζινιέρης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 καφέ Σταθμός 8μμ
100 χρόνια από το 3ο συνέδριο της Τρίτης Διεθνούς
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Πετράκη

ΒΡΗΛΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6, καφέ Σεβάχ 7.30μμ
Αντίσταση στην «παιδεία των startups»
Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 δημαρχείο 7.30μμ
Μπορούν τα social media να αντικαταστήσουν την επαναστατική εφημερίδα;
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 πλατεία Χαλανδρίου 8μμ
Η εργατική τάξη σήμερα – Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6
θεατράκι πλ. Καρύλλου, Polis park 7.30μμ
Γκράμσι και αντιφατική συνείδηση
Ομιλητής: Πάνος Κατσαχνιάς

ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 Ούλαφ Πάλμε 1, Άλσος 8μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλήτρια: Εύα Αντωνακοπούλου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 πλ. Σουρμενών 8μμ
Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 δημαρχείο 7μμ
Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ - ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 πολυχώρος Μάνος Λοΐζος, Θηβών 243 7.30μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλήτρια: Παρή Κοτσουδάκη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 Πυρσινέλλα 1, 4ος όρ., 7μμ
Τζο Μπάιντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΠΑΤΡΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 Τριών Ναυάρχων και Ιωάννη Βλάχου 6.30μμ
Πανεργατική στις 10, απεργία στα νοσοκομεία στις 16!
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/6 Τριών Ναυάρχων και Ιωάννη Βλάχου 6.30μμ
Μαρξισμός, οδηγός για την αριστερά του 21ου αιώνα
Ομιλητής: Χρήστος Τούρκας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 καφέ Ανεμώλια 8μμ
1821 – φιλελεύθερη ή κοινωνική επανάσταση;
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/6 καφέ Ανεμώλια 8μμ
Κίνημα ενάντια στην «Παιδεία των startups»
Ομιλήτρια: Κατερίνα Τσαλταμπάση

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 καφέ Άνεμος 8μμ
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρακής

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 καφέ Φιλοίστρο 6μμ
Κάτω τα χέρια απ’ το οκτώωρο και τα συνδικάτα – Να μην περάσει το ν/σ του Χατζηδάκη
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 πλατεία Πανόρμου 7μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 καφέ Ενωδία 7.30μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 θεατράκι Φωκίωνος 7.30μμ
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 καφέ Off the chain 7.30μμ
Τζο Μπάιντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 ιντερνέτ καφέ 7.30μμ
Όλοι στην πανεργατική 10 Ιούνη – Stop στον Χατζηδάκη – Απολύστε τον Μητσοτάκη
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 πάρκο Βουτιέ 7μμ
Και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί απεργούμε - Κάτω τα χέρια από την Επιθεώρηση εργασίας
Ομιλητές: Αντώνης Σκαρπέλης, Μάνθος Ασλανίδης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6
καφέ Ηλιόπετρα, Θησέως 99, 6.30μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλήτρια: Ιλρίντα Μουσαράϊ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 10/6
καφέ Θύμιος, πλατεία Δουργουτίου 8μμ
Ο ρόλος της επαναστατικής εφημερίδας
Ομιλητής: Κοσμάς Ραυτόπουλος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 10/6 Forza caf 7.30μμ
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλητής: Σάνφο Μοχαμαντί

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 10/6, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Αιγάλεω
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 10/6 καφέ Σαρδανάπαλος, πλ. Άνοιξη 7μμ
Δικαιοσύνη για τον Ζακ! Είναι δικός μας αγώνας
Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 10/6 άλσος Παγκρατίου 7.30μμ
Να σώσουμε το περιβάλλον από τα αρπακτικά του κέρδους
Ομιλήτριες: Ήλια Ιατρού, Κατερίνα Σεβαστάκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 10/6 καφέ Πέτρος 8μμ
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλήτρια: Εύη Ευσταθοπούλου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 10/6 καφέ Γιώτης 8.30μμ
Η περίπτωση της Τουρκίας: Τι να κάνουμε;
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 10/6 Πάρκο Αγ. Μηνά 7.30μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλήτρια: Αγγέλα Χαραλαμπίκη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 10/6
πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 10/6 Θόλος 8.15μμ
Η περίπτωση της Τουρκίας: Τι να κάνουμε;
Ομιλήτρια: Τζένυ Δεμφτζίδου

Στις σχολές

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/6
αίθουσα της ΑΡΠΗ 7.30μμ
Κίνημα ενάντια στην «Παιδεία των startups»
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΠΑΔΑ

ΤΡΙΤΗ 15/6
αίθριο κεντρικού διαδρόμου 3μμ
Μαρξισμός, οδηγός για την αριστερά του 21ου αιώνα
Ομιλητές: Νίκος Στραβελάκης, οικονομολόγος ΕΚΠΑ, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/6

Α.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασιού και Βείκου 7μμ
Α. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 8μμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Γαλαξίας 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Θησέως και Ματζαγριωτάκη 6.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 7μμ

ΙΛΙΣΙΑ
Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 7μμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ Πλατεία 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Μουσείο ΕΑΜ Πεζόδρομος 7μμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Τζάντε Πετροупόλεως 7μμ

Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Άλσος Δεκελείας 6μμ

ΒΡΗΛΗΣΙΑ Λαϊκή 12μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική Πλατεία 6μμ

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλ. Ελευθερίας 7.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ Πλ. Αγ. Θεράποντα 6.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΟ Λιοντάρια 7μμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγίου Νικολάου 7μμ

ΧΑΝΙΑ Πεζόδρομος Χάληδων 6μμ

ΠΑΤΡΑ Πλ. Ολγας 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 12/6

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μμ

ΚΥΨΕΛΗ
Φωκίωνος Νέγρη Γερμανός 11.30πμ

ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μμ

Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΘΗΣΕΙΟ
ΗΣΑΠ Σκλαβενίτης 12μμ

ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 12μμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 12μμ

ΙΛΙΟΝ Βιολογική Λαϊκή 11πμ

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία 12μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 11πμ

Ν. ΙΩΝΙΑ Οργανισμός Νεότητας (λεωφ. Ηρακλείου) 12μμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 12μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 12μμ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή Μαρτίου 12μμ

ΚΕΝΤΡΟ Αγαλμα Λαμπράκη 12μμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Λαϊκή Ξηροκρήνης 12μμ

ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 13/6

ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ Λιπάσματα 11.30πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του ’17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Χρυσούλα Δελλή

Χάσαμε τη Χρυσούλα

Με συγκίνηση αλλά και περηφάνια σύντροφοι/ισσες του ΣΕΚ και φίλοι/ες αποχαιρετήσαμε σήμερα Δευτέρα 7 Ιούνη την αγαπημένη μας συντρόφισσα Χρυσούλα Δελλή στην κηδεία της που έγινε στο νεκροταφείο του Αγίου Βασιλή στο Περιστερί.

Η Χρυσούλα είχε πολλά χαρακτηριστικά που θα την κάνουν σε όλους μας αξέχαστη. Ήταν το πιο παλιό μέλος του πυρήνα μας, οργανωμένη στην **Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση** από την περίοδο της Χούντας. Αυτό σήμαινε ότι σε κάθε κουβέντα για τη Μεταπολίτευση και για τη δύναμη της τάξης ήταν πολύτιμες οι εμπειρίες που μας μετέφερε στον πυρήνα. Ήταν πολύ αγαπητή όχι μόνο σε μας, αλλά σε όλη την αριστερά του Περιστερίου για το ήθος της, την ενωτική της διάθεση και την αγωνιστικότητά της. Συμμετείχε στην **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** από την ίδρυση της και στη δημοτική κίνηση **Αριστερή Κίνηση Περιστερίου**, όπου ήταν υποψήφια σε πολλές εκλογικές αναμετρήσεις. Μας έμαθε να ανοιγόμαστε στις γειτονιές, ήταν η πρώτη συντρόφισσα που πρότεινε κι οργάνωσε να πάμε πόρτα πόρτα στη γειτονιά της. Αυτή τη μαχητικότητα και αισιοδοξία ακολούθησε και στο πώς αντιμετώπισε τον καρκίνο λέγοντας χαρακτηριστικά ότι "εδώ τα βάζουμε με τα θηρία κάθε μέρα σε έναν καρκίνο θα κολήσουμε;" Θα τα νικήσουμε τα θηρία Χρυσούλα!

Η ανακοίνωση του τοπικού πυρήνα Περιστερίου του ΣΕΚ αναφέρει: «Με θλίψη αποχαιρετούμε τη συντρόφισσα μας Χρυσούλα Δελλή που έφυγε μετά από πολύχρονη μάχη με τον καρκίνο. Αταλαντευτα μέχρι το τέλος ονειρευόταν και πάλευε για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση. Πάλεψε πολλά χρόνια με την αρρώστια της με αξιοθαύμαστη αξιοπρέπεια, με χαμόγελο και δύναμη. Θα θυμόμαστε για πάντα την αγωνιστικότητά της, το θυμό της για το άδικο, την τρυφερότητα και το χιούμορ της. Τα θερμά μας συλλυπητήρια στο Νίκο και στους γιους της. Χρυσούλα θα είσαι κοντά μας σε όλες τις μάχες ενάντια σε αυτό το βάρβαρο σύστημα».

Λίαν Μπουρίτη

«Με αισθήματα μεγάλης θλίψης αποχαιρετούμε τη συντρόφισσα Χρυσούλα Δελλή που έφυγε μετά από πολύχρονη μάχη με τον καρκίνο» αναφέρει σε ανακοίνωση που εξέδωσε η **Αριστερή Κίνηση Περιστερίου**. «Εκφράζουμε την βαθιά μας λύπη και την συμπάρασταση μας στους κοντινούς της ανθρώπους. Με τη συντρόφισσα Χρυσούλα συμπορευτήκαμε από τα πρώτα χρόνια συγκρότησης της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου δίνοντας μαζί όλες τις μεγάλες μάχες στη γειτονιά. Την θυμόμαστε στους κοινούς αγώνες, τις διαδηλώσεις, στις συζητήσεις και τις προσπάθειες για τη συγκρότηση μιας αριστεράς, νικηφόρας και ταυτόχρονα επαναστατικής. Οργανώθηκε την περίοδο της χούντας στην Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση και στη συνέχεια στο ΣΕΚ ενώ υπήρξε μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ από την ίδρυσή της. Η αγωνιστικότητά της θα αποτελεί για μας στήριγμα στις μάχες που έρχονται. Καλό ταξίδι συντρόφισσα Χρυσούλα».

Χάνι Ρόζενμπεργκ 1922-2021

Η Χάνι Ρόζενμπεργκ που πέθανε σε ηλικία 99 χρονών, αφιέρωσε τη ζωή της στην πάλη ενάντια στην αδικία. Γεννήθηκε σε μια εβραϊκή οικογένεια στη Νότια Αφρική το 1922 όταν η χώρα ήταν ακόμα τμήμα της Βρετανικής Αυτοκρατορίας. Βίωσε τον αντισημιτισμό που θα οδηγούσε σε λίγα χρόνια την Ευρώπη στη φρίκη του Ολοκαυτώματος. Όμως, ταυτόχρονα, έγινε μάρτυρας του απεχθούς ρατσισμού εις βάρος των μαύρων που σε λίγα χρόνια θα γινόταν θεσμός στο σύστημα του apartheid.

Γι' αυτό στράφηκε στα αριστερά. Ενώ ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος μαινόταν, η Χάνι έφυγε από την Νότια Αφρική και πήγε στην Παλαιστίνη. Όμως και πριν τη Νάκμπα (Καταστροφή) του 1948 το σιωνιστικό σχέδιο στην Παλαιστίνη σήμαινε άγριες διακρίσεις εις βάρος των Αράβων.

Αυτή την πραγματικότητα ανακάλυψε πολύ γρήγορα η Χάνι και από τότε έγινε πεπεισμένη αντισιωνίστρια. Έτσι γνώρισε τον **Τόνι Κλιφ**, Εβραίο της Παλαιστίνης που θα γινόταν ο σύντροφος της ζωής της.

Ο ρατσισμός κάθε είδους ανθούσε στη Βρετανική Αυτοκρατορία και ήταν άμεσα δεμένος με τον ιμπεριαλισμό και το καπιταλιστικό σύστημα. Όμως, για την Χάνι και τον Κλιφ δεν αρκούσε η διαπίστωση της αδικίας και της καταπίεσης. Το ερώτημα ήταν τι μπορούσε να γίνει απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα.

Σύντομα μετά τον πόλεμο το ζευγάρι εγκαταστάθηκε στην Βρετανία. Εκεί η Χάνι και ο Κλιφ έβαλαν τα θεμέλια της οργάνωσης που θα γίνονταν οι **International Socialists** και το **Socialist Workers Party (SWP)**. Η Χάνι έπαιξε σημαντικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια.

Ο Τόνι Κλιφ με τα έργα του ανέπτυξε τη θεωρία που είναι το θεμέλιο της **Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης**. Με αφετηρία τον Τρότσκι ανέπτυξε περαιτέρω τη μαρξιστική θεωρία. Τα έργα του ανέλυσαν τη Ρωσία ως μια εκδοχή του καπιταλισμού, τον κρατικό καπιταλισμό. Ο Κλιφ μελέτησε το ρόλο που έπαιξαν οι πολεμικές δαπάνες στην προσωρινή σταθεροποίηση του παγκόσμιου συστήματος μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Και επίσης το ταξικό χαρακτήρα των νέων καθεστώτων που προέκυπταν σε χώρες όπως η Κίνα και η Κούβα.

Τίποτα από αυτά δεν θα έβλεπε το φως χωρίς την Χάνι. Δούλευε για την οικογένεια και ταυτόχρονα δακτυλογραφούσε τα χειρόγραφα του Κλιφ που ο γραφικός του χαρακτήρας ήταν τόσο δυσνόητος που όπως είχε ομολογήσει κάποιες φορές ού-

Η Χάνι Ρόζενμπεργκ και ο Τόνι Κλιφ

τε ο ίδιος τον καταλάβαινε.

Όμως, η Χάνι πρόσφερε πολύ περισσότερο από χρήματα και δακτυλογράφηση. Ήταν συνδικαλίστρια, γραμματέας του παραρτήματος του Συνδικάτου Εκπαιδευτικών στο Χάκνι του Λονδίνου. Είχε τη δικιά της ξεχωριστή συμβολή σαν ακτιβίστρια σε μια σειρά μάχες.

Ο Κλιφ πάντα είχε δυσκολίες με την παραμονή του στην Βρετανία επειδή ήταν πρόσφυγας από την Παλαιστίνη. Επρεπε να είναι συνέχεια προσεκτικός στις δραστηριότητές του. Όταν η Χάνι ήταν έγκυος στο πρώτο τους παιδί, οι αρχές τον εκτόπισαν στην Ιρλανδία. Η Χάνι πρόσφερε το ζωτικό κρίκο ανάμεσα στην ανάπτυξη της πολιτικής θεωρίας με την πράξη που είναι τόσο κεντρικός στο μαρξισμό. Ήταν και η ίδια συγγραφέας, έγραψε κείμενα με θέματα από την εκπαίδευση μέχρι τον Τρότσκι και την κουλτούρα.

Μια αδιάκοπη θυσία

Ήταν δύσκολο να συνδυαστούν αυτοί οι ρόλοι ενώ χτιζόταν μια επαναστατική οργάνωση σε συνθήκες που ο καπιταλισμός έμοιαζε ακλόνητος. Πολύ περισσότερο αν προσθέσουμε και το μεγάλωμα τεσσάρων παιδιών -είμαι το ένα από αυτά. Οπότε είναι λογικό να υποθέσει κά-

ποιος ότι η ζωή της Χάνι ήταν μια αδιάκοπη θυσία.

Όμως, αυτό δεν ισχύει. Η Χάνι, με μια ανεξάντλητη πηγή ενέργειας, απέδειξε ότι το επαναστατικό όραμα για το τι είναι εφικτό, μπορεί εν μέρει να υπερβεί την αλλοτρίωση και την απογοήτευση της ζωής στον καπιταλισμό.

Ασχολήθηκε με την τέχνη, ένα γλυπτό της εκτέθηκε μάλιστα στη Βασιλική Ακαδημία. Πάντα απολάμβανε να ακούει και να παίζει κλασική μουσική. Έμαθε να κολυμπάει σε μεγάλη ηλικία και από τότε το έκανε κάθε μέρα στα τοπικά κολυμβητήρια. Όταν εμφανίστηκε το νέο αντικαπιταλιστικό κίνημα την συναντούσες παντού, είτε όρθια είτε στο αναπηρικό καροτσάκι, στην Πράγα, στην Φλωρεντία ή αλλού.

Η ζωή της δεν ήταν τραγική, ήταν μια γεμάτη ζωή. Η ζεστασιά και ο ενθουσιασμός της Χάνι θα λείψει από τους πολλούς φίλους και συντρόφους της.

Όμως, οι αγώνες που την ενέπνευσαν στα νεανικά της χρόνια εμπνέουν εκατομμύρια σε όλο το κόσμο σήμερα. Παρόλο που δεν θα είναι πια εδώ για να τους βλέπει, η συνεισφορά της σε αυτούς τους αγώνες θα παραμείνει ζωντανή.

Ντόνι Γκλουκστάιν

Η δημοκρατία απέναντι στη νέα ακροδεξιά

Μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση έγινε το Σάββατο 5/6 στην παρουσίαση του βιβλίου του Κωστή Παπαϊωάννου «Άγρια ιστορία για μεγάλα παιδιά, από τον φασισμό στον μεταφασισμό, η δημοκρατία απέναντι στη νέα ακροδεξιά», στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο με ομιλητές τον ίδιο τον συγγραφέα και τον Γιώργο Πίττα, δημοσιογράφο στην Εργατική Αλληλεγγύη.

«Ακόμη και από τον τίτλο γίνεται φανερό ότι ο σκοπός του βιβλίου είναι να μιλήσει με απλό τρόπο για πράγματα που δεν είναι απλά» τόνισε ανάμεσα σε άλλα ο **Κωστής Παπαϊωάννου**. «Έχει να κάνει αυτό και με το γεγονός ότι σαν εκπαιδευτικός βρέθηκα πολλές φορές αντιμέτωπος με το ερώτημα “τι να δώσουμε σε ένα νέο άνθρωπο να διαβάσει για τον φασισμό”. Ταυτόχρονα στις σελίδες του βιβλίου γίνεται η προσπάθεια να συνομιλήσει αυτό με ανθρώπους που έχουν γράψει ήδη. Δεν είναι εύκολο να μιλήσεις για τα στρατόπεδα εξόντωσης όταν υπάρχει ένας **Πρίμο Λέβι**, όταν υπάρχουν οι μαρτυρίες ανθρώπων που βίωσαν τα στρατόπεδα, τα δεινά του φασισμού.

Ο φασισμός είναι μια διαρκής υπόθεση, είναι ίδιος αλλά και διαφορετικός. Μεταλλάσσεται διαρκώς αλλά ο πυρήνας του, το βασικό αξιακό του υλικό είναι το ίδιο. Ο φασιστικός και ο μεταφασιστικός λόγος επιδιώκει να κάνει τη μεγάλη ντρίπλα, πατάει πάνω στην οργή για όλα τα μεγάλα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα με σκοπό την μεταστροφή σε άλλα ζητήματα: για την «Μακεδονία μας», για να μην έρθουν τα προσφυγάκια στα σχολεία κλπ.

Ειδικότερα στα Βαλκάνια είναι εμφανής η ιδιαίτερη σχέση του φασισμού με τον εθνικισμό. Αν κανείς ξεφλούδιζε το ακροδεξιό φαινόμενο στην Ελλάδα, ο βαθός του πυρήνας είναι ο εθνικισμός και στις εξάρσεις του εθνικισμού ξεπλένονται ακόμη και τα χειρότερα φασιστικά μορφώματα, όπως η Χ.Α. Στο ελληνικό βαθύ κράτος υπάρχει ενεργή παρουσία της ακροδεξιάς. Η σχέση ανάμεσα σε αυτό και στην ακροδεξιά είναι αβεδιάλυτη, χωρίς να ταυτίζονται αυτά τα δύο.

Έχει μεγάλη σημασία να στεκόμαστε στην καταδίκη της Χρυσής Αυγής, να μην θεωρήσουμε ότι είναι κάτι που βρίσκεται πια πίσω μας. Πρώτον γιατί χρειάζεται να θυμόμαστε ότι εκεί τα καταφέραμε καλά. Και μάλιστα τα καταφέ-

ραμε σε καιρούς που όλους όσοι είμαστε εδώ, όταν λέγαμε ότι αυτή η δίκη μπορεί να κερδηθεί, πολλοί μας κοίταζαν περίεργα είτε γιατί αμφισβητούσαν τη σημασία που μπορεί να έχει μια δίκη της αστικής δικαιοσύνης είτε επειδή υπήρχε ένα κλίμα καχυποψίας ότι “η δίκη δεν τραβάει” κλπ. Η καταδίκη της Χ.Α. δείχνει ένα σχήμα για το πως μπορούμε να πάμε μπροστά. Έχουν σημασία οι πρωτοβουλίες που παίρνονται. Έχει σημασία η ενσώματη παρουσία στον δημόσιο χώρο, οι μάχες δρόμο το δρόμο, πλατεία την πλατεία. Και τρίτο, έχει σημασία ο χώρος της μνήμης και ο χώρος των ιδεών».

Ρατσιστικές πολιτικές

«Με την καταδίκη της Χρυσής Αυγής πετύχαμε μια μεγάλη νίκη αλλά δεν έχουμε ξεμπερδέψει με τη φασιστική απειλή και αυτό είναι μια από τις αφετηρίες που σωστά βάζει στο βιβλίο του ο συγγραφέας. Δεν έχουμε ξεμπερδέψει με τις πολιτικές που στρώνουν το έδαφος στους φασίστες: τον θεσμικό ρατσισμό απέναντι στους μεταναστες και τους πρόσφυγες, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, την ισλαμοφοβία, την κρίση και τις σκληρές πολιτικές λιτότητας και ανεργίας» τόνισε ο **Γιώργος Πίττας**.

«Χρειάζεται να μελετήσουμε ιστορικά το φαινόμενο του φασισμού, υποστηρίζει ο Κωστής στην εισαγωγή του και το πετυχαίνει αυτό μέσα στις περίπου 300 σελίδες του βιβλίου, όχι μέσα από μια αφήγηση που ακολουθεί την πορεία του φασισμού μέσα στο χρόνο αλλά με την μορφή ερωτήσεων και σύντομων απαντήσεων που επιχειρούν και κάνουν τις συνδέσεις ανάμεσα στο παρελθόν και το σήμερα, πιάνοντας όλες τις εκφάνσεις της φασιστικής απειλής: Την επίδραση στις γυναίκες, στους ανάπηρους, στην εκπαίδευση κλπ. Τις διαχρονικές συνδέσεις του φασισμού με την δεξιά, την εκκλησία και τον κρατικό μηχανισμό. Και βέβαια την φασιστική απειλή μέσα στην Ελλάδα από την δεκαετία του '30 μέχρι σήμερα. Είναι ένα βιβλίο που οπλίζει με ιστορική

γνώση και δίνει επιχειρήματα χωρίς να απευθύνεται σε “ειδικούς” ενώ κεντρίζει τη συζήτηση καλώντας τον αναγνώστη να πάρει θέση, να ψάξει, να συμφωνήσει, να διαφωνήσει - μέσα από τα εκατοντάδες, κυριολεκτικά, ερωτήματα που θέτει».

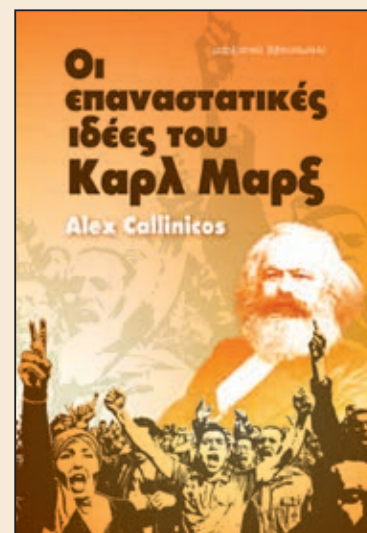
Στην συζήτηση που ακολούθησε ανάμεσα σε άλλους τον λόγο πήρε ο **Λεωνίδας Κοντουδάκης**, αυτόπτης μάρτυρας στην δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη ενώ ο **Τζαμάλ** από την Αλγερία, μίλησε για την δική του εμπειρία στα στρατόπεδα συγκέντρωσης του 21ου αιώνα στην Ευρώπη και συγκεκριμένα στην Ελλάδα:

«Το 2012 επί κυβέρνησης Σαμαρά, πέρασα ενάμισι χρόνο στο στρατόπεδο της Κορίνθου. Θα χρειάζονταν μέρες για να πω τις συνθήκες εκεί και είναι ντροπή να υπάρχουν τέτοια μέρη ακόμη. Το 2020 με σταμάτησαν στο δρόμο και με έστειλαν ξανά στην Αμυγδαλέζα. Και ήταν χειρότερα απ’ ό,τι πριν οκτώ χρόνια στην Κόρινθο. Η αστυνομία όχι μόνο ερχόταν μέσα στη νύχτα και έριχνε ξύλο αλλά έπαιρνε κρυφά ανθρώπους που είναι χρόνια στην Ελλάδα και τους έστελνε στην Τουρκία. Ο ρατσισμός που έχω νιώσει εδώ ερχόταν πάντα από το κράτος».

Ολόκληρη την συζήτηση μπορείτε να παρακολουθήσετε στη σελίδα του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στο fb.

5/6, Βιβλιοπαρουσίαση στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο. Φωτό: Μ.Β.

Θα τα βρείτε στο

**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

Τα αποτελέσματα του δεύτερου γύρου των προεδρικών εκλογών στο Περού που πραγματοποιήθηκαν την Κυριακή 5 Ιούνη έδιναν προβάδισμα στον υποψήφιο της Αριστεράς. Οι περισσότερες αναλύσεις σημείωναν τη «νευρική τάση των αγορών». Οι «αγορές» δηλαδή η άρχουσα τάξη του Περού και οι πολυεθνικές που εκμεταλλεύονται τον πλούτο είχαν πολλούς λόγους να είναι νευρικές.

Ο νικητής του πρώτου γύρου των εκλογών, στις 11 Απρίλη, ήταν ο Πέντρο Καστίγιο, υποψήφιος του κόμματος Ελεύθερο Περού. Είναι δάσκαλος σε μια από τις φτωχές περιοχές του Περού στις Άνδεις. Για πρώτη φορά είχε γνωστός το 2017 ως ηγέτης μιας μεγάλης απεργίας εκπαιδευτικών.

Το σύνθημα του Καστίγιο είναι απλό: «Όχι πια φτωχοί σε μια πλούσια χώρα». Το πρόγραμμα του Ελεύθερου Περού έχει αναφορές στον μαρξισμό, τον σοσιαλισμό και τον Κάρλος Μαριατέγκι, ιδρυτή της Αριστεράς στη χώρα και ένα από τους λαμπρότερους εκπροσώπους του λατινοαμερικανικού μαρξισμού. Σαν υποψήφιος ο Καστίγιο υπόσχεται εθνικοποιήσεις, αύξηση των μισθών και των κοινωνικών δαπανών, ιδιαίτερα για τη δημόσια παιδεία.

Αντίπαλός του είναι η Κέικο Φουτζιμόρι, κόρη του πρώην προέδρου της χώρας Αλμπέρτο Φουτζιμόρι. Όλη η άρχουσα τάξη έχει συσπειρωθεί γύρω της. Κι από πίσω οι «ευκατάστατοι», η «μεσαία τάξη» που όπως όμως λένε με νόημα εφημερίδες όπως οι Φαινάνσιαλ Τάιμς την ψηφίζουν «κλείνοντας τη μύτη τους». Είναι βουλιαγμένη στα σκάνδαλα. Ο μπαμπάς της εκτός του ότι είχε επιβάλει τα απάνθρωπα προγράμματα του ΔΝΤ και είχε τσακίσει τις δημοκρατικές ελευθερίες στο όνομα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας στη δεκαετία του '90, γέμισε και τις

ΠΕΡΟΥ

“Όχι πια φτωχοί σε μια πλούσια χώρα”

6/6, Συγκέντρωση υποστηρικτών του Καστίγιο στη Λίμα. Φωτό: Liz Taja/Reuters

τσέπες της φαμίλιας. Έκανε ενάμισι χρόνο φυλακή και τώρα ζει άνετα στην Ιαπωνία.

Κρίση και αγώνες

Το υπόβαθρο για την μετεωρική άνοδο του Καστίγιο είναι ο συνδυασμός της κρίσης με τους αγώνες. Το Περού με 180 χιλιάδες νεκρούς από τον covid-19 είναι αναλογικά η πρώτη χώρα στον κόσμο σε θανάτους στη διάρκεια της πανδημίας. Και τα μέτρα «αντιμετώπισης», όπως το σκληρό λοκντάουν βύθισαν εκατομμύρια στη φτώχεια.

Τον Νοέμβριο του 2020 συγκλονιστικές διαδηλώσεις -και συγκρούσεις με την αστυνομία- γκρέμισαν τον πρόεδρο Μερίνο που είχε διορίσει χωρίς εκλογές το

Κογκρέσο της χώρας. Όπως έγραφε η Εργατική Αλληλεγγύη: «Το Περού υποτίθεται ήταν σταθερό και ελεγχόμενο. Η πολιτική κρίση ήταν βαθιά αλλά αφορούσε τη μοιρασιά της εξουσίας ανάμεσα στα αστικά κόμματα και τους μηχανισμούς τους, όχι τον κόσμο. Όμως ο κόσμος έκανε έφοδο στο πολιτικό προσκήνιο και τους τσάκισε. Στο στόχαστρο των μαζικών διαδηλώσεων, όπου η νεολαία είχε τον πρώτο λόγο, δεν μπήκε μόνο ο Μερίνο, αλλά ολόκληρο το σύστημα, το κοινοβούλιο, η κυβέρνηση και το καθεστώς».

Όποια κι αν είναι τα επίσημα αποτελέσματα αυτός ο κόσμος θα συνεχίσει να είναι παράγοντας «αστάθειας».

Λεάνδρος Μπόλαρης

7/6, Απεργία νοσηλευτών στην Κύπρο

ΚΥΠΡΟΣ Διώξεις νοσηλευτών!

Σε 12ωρη απεργία και συγκέντρωση κατέβηκαν την Δευτέρα 7/6 στην Κύπρο οι νοσηλεύτριες/τές της Παγκύπριας Συντεχνίας Νοσηλευτών (ΠΑΣΥΝΟ) κόντρα στην απόφαση της κυβέρνησης Αναστασιάδη να προχωρήσει σε δίωξη εναντίον πέντε νοσηλευτριών του Νοσοκομείου Αθαλάσσας γιατί αρνήθηκαν να συμμορφωθούν προς τις υποδείξεις του Υπουργείου και ακολούθησαν τις οδηγίες του σωματείου τους όσον αφορά στην τήρηση των πρωτοκόλλων ασφαλείας για τον covid19.

Όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Εργατική Δημοκρατία: «Η ΠΑΣΥΝΟ ζητούσε τη δημιουργία χώρου για να νοσηλεύονται οι ασθενείς με covid 19 σύμφωνα με τα πρωτόκολλα. Το κτήριο της ψυχικής Υγείας είναι υπό κατάρρευση. Αντί ο υπουργός να αναλάβει τις ευθύνες του και να λύσει τα προβλήματα και τις αντίξοες συνθήκες στις οποίες εργάζονται οι νοσηλευτές, τους διώκει και από πάνω, για να συγκαλύψει τις ελλείψεις και την ανεπάρκεια της κυβέρνησης, βάζοντας ασθενή με covid 19 σε κοινό θάλαμο. Αυτό το περιστατικό έγινε τον περασμένο Γενάρη και ενώ η ΠΑΣΥΝΟ θεωρούσε ότι είχε λήξει το θέμα μετά τις προειδοποιήσεις της για λήψη μέτρων, η κυβέρνηση ενθαρρυσμένη από το εκλογικό αποτέλεσμα, αφού δεν έχασε όσο ανέμενε, προχώρησε στη δίωξη των νοσηλευτών. Την Δευτέρα στις 7 του Ιούνη όλοι είμαστε στο πλευρό των νοσηλευτών».

Η απεργία των νοσηλευτριών-ών, που απειλούν με νέες κινητοποιήσεις αν η κυβέρνηση προχωρήσει τις διώξεις, έρχεται μετά την απεργία διάρκειας 5.000 εκπαιδευτικών που απαιτούν την κατάργηση του καθεστώτος αγοράς υπηρεσιών με το οποίο εργάζονται. «Οι εκπαιδευτικοί είναι γεμάτοι δικαιολογημένη οργή και αγανάκτηση και αυτή είναι που τροφοδοτεί τις κινητοποιήσεις τους. Στις μαζικές και δυναμικές τους κινητοποιήσεις συμμετέχουν ακόμη και τα παιδιά τους όπως και άλλοι εργαζόμενοι. Την συμπαράστασή τους έχουν εκφράσει η ΠΕΟ και η ΣΕΚ αλλά και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των εκπαιδευτικών, Δημοτικής, Μέσης και Τεχνικής εκπαίδευσης όπως και οι οργανωμένοι μαθητές» αναφέρει η Εργατική Δημοκρατία. «Για να κερδίσουν όμως οι απεργοί εκπαιδευτικοί χρειάζεται η συμπαράσταση να μετατραπεί σε ένα κίνημα έμπρακτης αλληλεγγύης. Τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών να καλέσουν σε απεργία συμπαράστασης και μαζικές κινητοποιήσεις για να πιέσουν την κυβέρνηση. Κάτι που έκαναν και το καλοκαίρι του 2018 κατεβάζοντας στο δρόμο 14 χιλιάδες εκπαιδευτικούς για να υπερασπιστούν το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Μια τέτοια απάντηση χρειάζεται και τώρα. Με ψηφίσματα συμπαράστασης από τους χώρους δουλειάς, ενίσχυση του ταμείου αλληλεγγύης και εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους εκπαιδευτικούς, μπορούμε με απλά βήματα να εκφράσουμε την αλληλεγγύη και τη συμπαράσταση στον δίκαιο αγώνα τους».

Διαδουκτική εκδήλωση στο zoom με θέμα «Κάτω τα χέρια από τη συνδικαλιστική δράση-Στηρίζουμε τους απεργούς νοσηλευτές» διοργανώνει την Τετάρτη 9 Ιουνίου 7:30 μ.μ. η Εργατική Δημοκρατία με ομιλήτη τον Φαίδων Ηλία, μέλος του Δ.Σ. της ΠΑΣΥΝΟ.

Δείτε εδώ: <https://tinyurl.com/ef8hchbj> Meeting ID: 403 611 3449 Passcode: 101917

ΙΣΡΑΗΛ

“Νετανιάχου” χωρίς τον Νετανιάχου;

Την περασμένη βδομάδα τα ΜΜΕ στην Ελλάδα και διεθνώς υποδέχτηκαν με τίτλους όπως «ιστορική αλλαγή σελίδας» τον σχηματισμό μιας νέας κυβέρνησης στο Ισραήλ. Για πρώτη φορά μετά από 12 χρόνια, λέγανε τα ρεπορτάζ, σχηματίζεται μια κυβέρνηση χωρίς τον Μπέντζαμιν Νετανιάχου.

Λίγες βδομάδες πριν, οι περισσότεροι αναλυτές αντιμετώπιζαν διαφορετικά τον Νετανιάχου. Ήταν ο κυνικός «παίκτης» που κατόρθωσε να βγει από τη γωνία που τον είχαν στριμώξει οι διώξεις για διαφθορά κλιμακώνοντας τον πόλεμο ενάντια στους Παλαιστίνιους, πρώτα στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και μετά στη Γάζα.

Αυτό που άλλαξε τα δεδομένα ήταν η αντίσταση των Παλαιστίνιων. Αυτή τη φορά δεν επρόκειτο μόνο για τις ρουκέτες της Χαμάς από την αποκλεισμένη Γάζα. Ο ξεσηκωμός απλώθηκε στη Δυτική Όχθη και, για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες, μέσα στο ίδιο το Ισραήλ, από τους «Παλαιστίνιους του 1948». Αυτό είναι το πλαίσιο στο οποίο εξελίχθηκε η έξωση του Νετανιάχου.

Όμως, η συγκρότηση της νέας κυβέρνησης συνασπισμού δεν είναι «ιστορική αλλαγή». Πρωθυπουργός θα είναι ο Ναφτάλι Μπένετ, πρώην συνεργάτης του Νετανιάχου. Είναι ο άνθρωπος που ως αξιωματικός συμμετείχε στη σφαγή εκατό αμάχων Αράβων το 1996 στο Νότιο Λίβανο και που έχει δηλώσει με περηφάνεια «έχω σκοτώσει πολλούς Άραβες».

Η Αϊλέτ Σακίντ, προορίζεται για υπουργός Εσωτερικών. Έχει θητεύσει ως υπουργός Δικαιοσύνης σε κυβέρνηση Νετανιάχου. Το 2014 είχε γίνει «διάσημη» για μια ανάρτηση στο φέισμπουκ που υποστήριζε ότι «όλοι Παλαιστίνιοι είναι εχθροί», πρέπει να

καταστραφούν «μαζί με τις πόλεις και τα χωριά τους, τους ηλικιωμένους και τα μωρά». Και βέβαια οι Παλαιστίνιες που «γεννάνε φιδάκια».

Υποτίθεται το άλλο κόμμα που συμμετέχει στη νέα κυβέρνηση, με αρχηγό τον Γιαίρ Λαπίντ είναι «κοσμικό» και «κεντροαριστερό». Στις εκλογές του 2015 ο Λαπίντ είχε δηλώσει: «Δεν θέλω μια νέα Μέση Ανατολή, θέλω να ξεφορτωθώ τους Άραβες από τη Δυτική Όχθη και να βάλω ένα μεγάλο φράχτη ανάμεσά μας».

Τις έδρες που χρειάζονται για να πάρει η νέα κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή θα τις προσφέρει το κόμμα Ραάμ του Μανσούρ Αμπάς. Εδώ κι αν περίσσεψαν οι ύμνοι. Για πρώτη φορά ένα αραβικό κόμμα και μάλιστα με καταγωγή από το πολιτικό ισλάμ συμμετέχει σε κυβερνητικό μπλοκ, ορίστε η «ιστορική αλλαγή» ακούμε και διαβάζουμε.

Μόνο που ο Αμπάς τον Φλεβάρη παζάρεψε μια τέτοια «ιστορική αλλαγή» με τον...Νετανιάχου. Τα ανταλλάγματα που υποτίθεται ότι πήρε τώρα για την στήριξή του είναι αυξημένα κονδύλια για τις πόλεις και τα χωριά των «ισραηλινών Αράβων» και εγγυήσεις για τη γη των Βεδουίνων (από τους οποίους παίρνει ψήφους). Με άλλα λόγια, ο Αμπάς είναι πρόθυμος συνεργάτης του «σχεδίου» του Νετανιάχου και του Τραμπ: δώστε στους Παλαιστίνιους λίγα ψίχουλα και θα ξεχάσουν τα υπόλοιπα.

Το εμπόδιο για την ειρήνη δεν ήταν απλά ο Νετανιάχου. Ήταν και παραμένει το ίδιο το κράτος του Ισραήλ, ένα κράτος απαρτχάιντ που έχει χτιστεί με την εθνοκάθαρση και τις συστηματικές διακρίσεις σε βάρος των Παλαιστίνιων. Αυτό δεν θα αλλάξει με την όποια νέα κυβέρνηση προκύψει.

Πάλη για ν' αλλάξουμε το σύστημα

Το διήμερο του Μαρξισμού γίνεται φέτος μέσα σε συνθήκες όπου ο καπιταλισμός δεν έχει να επιδείξει τίποτε άλλο από τις απάνθρωπες και φονικές επιλογές της άρχουσας τάξης παντού, και στην Ελλάδα και σε όλο τον πλανήτη. Ενάμιση χρόνος με πανδημία που σπέρνει εκατομμύρια θανάτους παγκόσμια, οικονομική βουτιά που απλώνει την ανεργία σε απίστευτα επίπεδα μαζί με τα λοκντάουν, γεωστρατηγικοί ανταγωνισμοί που κορυφώνονται σε βάρβαρες σφαγές όπως στην Παλαιστίνη, κλιματική αλλαγή και περιβαλλοντική καταστροφή που μεταφράζεται καθημερινά σε ακραία φαινόμενα, πότε με φωτιές και πότε με πλημμύρες.

Αλλά και οι αντιστάσεις και οι ξεσηκωμοί ενάντια σε αυτές τις βαρβαρότητες παίρνουν τεράστιες διαστάσεις. Η Κολομβία, η Χιλή, το Περού, ολόκληρη η Λατινική Αμερική συγκρούεται στους δρόμους και στις κάλπες με τα αφεντικά και τις κυβερνήσεις τους. Οι Παλαιστίνιοι ζωντανεύουν την καλύτερη παράδοση της Ιντιφάντα και ξεσηκώνουν ξανά όλες τις πρωτεύουσες της Αραβικής Άνοιξης. Ακόμα και στην καρδιά του καπιταλισμού, το κίνημα Black Lives Matter που γκρέμισε τον Τραμπ αναγκάζει τον Μπάιντεν να παριστάνει τον φίλο των εργατών και των κατατρεγμένων.

Ξέρουμε ότι οι διακηρύξεις για το «τέλος του νεοφιλελευθερισμού» είναι κούφια λόγια όσο τον έλεγχο της οικονομίας και της πολιτικής τον έχουν οι κερδοσκόποι του κεφάλαιου. Ιδιαίτερα εδώ στην Ελλάδα, όπου η κυβέρνηση του Μητσοτάκη επιμένει στις επιθέσεις που διαλύουν την Υγεία, την Παιδεία, τον συνδικαλισμό και τις συλλογικές συμβάσεις. Είναι μια κυβέρνηση ρατσιστική που οδηγεί τους πρόσφυγες στο θάνατο σε στρατόπεδα φυλακές. Μια κυβέρνηση σεξιστική που δίνει στέγη στους βιαστές σε όλους τους τομείς, σαν παράγοντες του αθλητισμού, του πολιτισμού, του καθηγητικού κατεστημένου, των επιχειρήσεων. Μια κυβέρνηση που εξακολουθεί να κάνει πλάτες στους φασίστες ακόμη και μετά την καταδίκη της Χρυσής Αυγής, μια κυβέρνηση που δεν μπορεί να συλλάβει τον καταδικασμένο χρυσαυγίτη Παπά την ώρα που δίνει συνεντεύξεις στις φασιστοφυλλάδες.

Σκληρές μάχες

Η εργατική τάξη, η νεολαία, οι γυναίκες δίνουν σκληρές μάχες ενάντια σε όλες αυτές τις επιθέσεις. Οι Πανεργατικές απεργίες στις 6 Μάη και στις 10 Ιούνη στέλνουν μήνυμα ότι το ν/σ Χατζηδάκη θα μείνει στα χαρτιά, όπως η πανεπιστημιακή αστυνομία Κεραμέως-Χρυσόχοϊδη αναβλήθηκε για αργότερα, όπως το αντιφασιστικό κίνημα έκλεισε στη φυλακή τον Μιχαλολιάκο και τη ναζιστική συμμορία του.

Αλλά δεν σταματάμε εκεί. Παλεύουμε για να απαλλαγούμε από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και να ανοίξουμε το δρόμο για την ανατροπή αυτού του άθλιου συστήματος συνολικά. Γι' αυτό έχουμε ανάγκη τις επαναστατικές ιδέες της Μαρξιστικής παράδοσης, γι' αυτό χρειαζόμαστε μια Αριστερά που δεν διστάζει, δεν συμβιβάζεται, δεν δειλιάζει.

Ελάτε να αναζητήσουμε μαζί τα βήματα για την εργατική εναλλακτική απέναντι στον καταστροφικό καπιταλισμό.

Δηλώστε συμμετοχή

Ονοματεπώνυμο Φύλο

Διεύθυνση Τ.Κ. Πόλη

Τηλέφωνο Κινητό

Email

Σωματείο, Σχολή ή Σχολείο

Ημερομηνία / / 2021

Επικοινωνείτε για να κλείσετε τη συμμετοχή σας

- www.sekonline.gr Τηλέφωνα: 6955 687583, 210 52 21509
- Αναξαγόρα 14Α Ομόνοια, Αθήνα, Τ.Κ.: 105 52
- Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, τηλ. 210 5247584, www.marxistiko.gr
- Εθνική Τράπεζα: IBAN GR1401101010000010175172542

Μη χάσετε αυτές τις συζητήσεις

- Καπιταλισμός και κρίση-το τέλος του νεοφιλελευθερισμού;
- Το εργατικό κίνημα και η μάχη για τα συνδικάτα
- Οι ζωές των προσφύγων μετράνε
- Η κρίση του ρεφορμισμού και η επαναστατική Αριστερά
- Κλιματική αλλαγή και «πράσινη ανάπτυξη»-υπάρχει εναλλακτική;
- Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών
- Οι ελληνοτουρκικοί ανταγωνισμοί από τα Βαλκάνια ως την Μέση Ανατολή
- Λευτεριά στην Παλαιστίνη
- Τέχνη και επανάσταση
- Μαρξ, Ένγκελς και Παρισινή Κομμούνα
- Πάλη ενάντια στη Νέα Δημοκρατία, πάλη για τον Σοσιαλισμό

Συμμετέχουν στους ομιλητές

Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης
Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη
Αργυρή Ερωτοκρίτου, ΔΣ ΓΝΑ Γεννηματάς
Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος
Άννα Καρακατσούλη, αν. Καθηγήτρια ΦΛΣ Αθήνας
Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος συλλόγου ΓΑΟΝ Αγ. Σάββας
Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, ΚΕΕΡΦΑ
Λεάνδρος Μπόλιαρης, ιστορικός
Σταυρούλα Πανίδου, εκπαιδευτικός
Γιώργος Πίττας, δημοσιογράφος
Ελένη Πορτάλιου, καθηγήτρια ΕΜΠ
Γιώργος Ράγκος, chemical robert
Γιάννης Σηφακάκης, Πρωτοβουλία ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή
Νίκος Στραβελάκης, οικονομολόγος
Μαρία Στύλλου, Σοσιαλισμός από τα κάτω
Μαργαρίτα Συγκενιώτου, γραμ. ΠΟΘΑ